

מפתחות

כלים

המועט, ובמשנה ותוספתא פרק בתרא דכלים, ודין מעמיד בכלי אבן, ובכלי חרס ובכלי מתכת, בדין כלי זכוכית אם יש להם טהרה במקוה לאוקימתא קמייתא בשבת ט"ז ולרב אשי שם, ובדברי הגר"א בזה. ושם ט"ז ב' הואיל ונראה תוכו ככרו בפירוש הרמב"ם והראב"ד, אם כבגד בעינן דומיא דשק דמיטלטל מלא וריקן, ובהא דבגד אין לו אחורים ותוך, ובתוספתא דבגד ששיניהו ממקבל לפשוט נשאר בטומאתו, בתו' שבת ס"ג ב' ובקו' הגרע"א ז"ל שם. כלים פ"ב מ"ד ומ"ו בדין משפך וטיטרוס, ובהא דחשיבי מקבלין אף שצריך ליד אדם. בדברי הרע"ב רפ"ב דכלי חרס שאין לו שולים טמא, ובדין כלי זכוכית כה"ג ואי בכלי זכוכית בעי דומיא דשק, ותנור של זכוכית, כלי עצם היכן איתקשו לשק. בהא דתנן פ"ב מ"א ומטמאין מאחוריהן ואינן מיטמאין מגביהן, ופי' הרמב"ם בזה, ובשיטת הרמב"ם דאף כ"ח מקבל טומאה מגבו במשקין. בכורות ל"ח א' ואין לו תוך בכ"ש דאורייתא כו' ובדברי הרמב"ם והראב"ד בפכ"ח מה' כלים ה"ג אי מחלקינן תוך ואחורים בפשוטי כ"ש שאין מטמאין במדרס, ואם גזרו בהו טומאת משקין בכלל, ובדין כלי זכוכית אי גזרו בהן טומאת משקין. פ"ו מ"ג ג' אבנים שעשאן כירה. בדין טבלא שהיא מלאה קערות פ"ב מ"ז. ובהא דאין חולקין את הגביין פכ"ה מ"ה. פכ"ה מ"ד אמרו לפני ר"ע כו' למה לא הקשו כן בפ"ב מ"ז בטבלא שהיא מלאה קערות, בטעמא דאין חולקין את הגביין, ואם לאחר שכבר נטמא כלי אחד ואחוריו נפלו משקין על אחוריו אם גם ככה"ג אין חולקין את הגביין. בפ"ה מ"ג בית הפך ובית התבלין כו'. ובדברי הר"ש רפ"ב ותו' שבת ט"ז א' בדין חקק שאחורי הכלים ובדברי המל"מ בזה. פ"ב מ"ז אם יש לה לבזבז עודף כו'. ובמנחות כ"ד א' קפיזא בקבא כו' עריבה של תרנגולין כו', בפרש"י והרמב"ם שם ובקו' הגרע"א על הרע"ב דבכלי עץ לא שייך הטעם דכשנכנס השרץ למעלה כבר נטמא הכל. פ"ד מ"ד כ"ח שיש לו ג' שפיות כו' ובשיטת הרמב"ם בזה. פ"י מ"ח לפסין זו בתוך זו כו' ובדברי הרמב"ם שם. פ"ב מ"ב הדקין שבכ"ח כו'.

סימן א

בסוגיא דר"ח סגן הכהנים

בילפותא דאין אוכל מטמא אוכל י"ד א'. י"ח א' לא מצינו טומאה עושה כיו"ב כו', בעיקר האיסור להוסיף טומאה לטמאים, ובקדשים שנטמאו והם בדין אם עלו ל"י אם מותר להוסיף להם טומאה. י"ד ב' ואילו הכא פסול וטמא, בפרש"י ותו', עיקר האיסור בהוספת טומאה משום שגנאי הוא שמטמא אחרים, אבל בהוספת טומאה לעצמו לא איכפת לן, בהא דמשמע דאם שלישי מותר לעשותו שני אכתי לא למדנו אם מותר לעשותו ראשון, ומה ראו חכמים לחלק בכך. בסוגיא י"ד ט"ו במדבריהם דר"מ, ואי ר"מ אף טומאה דאורייתא שרי, ואי אוקימתא דאה"ט דאורייתא וולד הטומאה דרבנן מצי אזלא למ"ד אין אוכל מטמא אוכל אפילו בקדשים, ולענין הלכה למאי דקיי"ל אין אוכל מטמא אוכל וטומאת משקין לטמא אחרים דרבנן אי מחלקינן בין שש לשבע, ואי קיי"ל כר"מ או כר"י. ט"ז א' דכן ממש, במאי פליגי רב ושמואל, ובהא דר"פ י"ז ב' דמשקה בית מטבחיא הלכתא גמירי לה. י"ז ב' י"ח א' מהיכא נפק"ל לר"י קודם חזרה דמשקין מטמאין כלים, מהיכא נפק"ל דאין אוכלין ומשקין נעשין אה"ט. ט"ו ב' הכא בבשר שנטמא במשקין כו', מוכח מכאן דאף אי אוכל מטמא אוכל בקדשים מ"מ אין משקה מטמא אוכל בקדשים אם אינו מטמא בחולין, ובדברי התו' שם אי ר"מ פליג נמי אליבא דר"ע, בדברי התו' ט"ו א' דעצים ולבונה מטמאין אוכל אף למ"ד אין אוכל מטמא אוכל, אי עצים ולבונה בעו הכשר מים בדברי התו' חגיגה כ"ג ב'.

סימן ב

בפ"ב דכלים

בגזירה דכלי זכוכית בשבת ט"ז א' ובתו' שם, ואי יש להו טהרה במקוה כשנטמאו מגבן. שבת ט"ו ב' הכל הולך אחר המעמיד, אם שייך למיזל לקולא אחר המעמיד

נ"ה א', בטעמא דמילתא, ופרטי החילוקים בזה. בפ"ג מ"ג חבית שניקבה ובר"ש שם. פ"ד מ"ב גיסטרא שנתרועעה כו' ובדברי הר"ש שם. בדין גיסטרא המיוחדת לאוכלין אי מיטהרת במוציא משקה. ובדין דאף כלים המיוחדים לאוכלין שיעור גסטראותיהן בקבלת משקין מכדי סיכת קטן וכו'. ובהא דאין דין גיסטרא אלא במשמש שימוש שהי' בו בתחלה בר"ש פ"ד מ"א ובתוספתא פ"ג בעריבה גדולה שנפתחה ומטה על צדה ולש בה טהורה, ובהא דתניא בתוספתא שם דגיסטרא שנפתחה ומקבלת על דפנותי' טהורה. פ"ג מ"ד חבית שנתרועעה כו' אי מיירי בשיכולה להטלטל בכחצי קב גרוגרות, בשיטת הרמב"ם והראב"ד והר"ש בפ"ד מ"ג בחידודין ובפ"ג מ"ד בחרסים במה שאמרו מטמא במגע ואינו מטמא באויר. בטופל את הבריא פ"ג מ"ה, ואם הטפילה כגוף הכלי או כיד. שם מ"ו מגופת חבית אינו חיבור ובפ"י מ"ג הי' בית אצבע שלה שוקע כו'. פ"ג מ"ז קומקומום שניקב ועשאו זופת כו' דוקא קומקומום שעשוי לחמין, ובדין אם ייחדו רק לצונן. שם במשנה וכן הי' אומר בכלי זפת, ובפ"י הר"ש והרמב"ם. שם כלי נחשת שזפתן, בשלמים איירי ולא בנקובין, ואי עשאו לייך דוקא או דה"ה שאר צונן, במה שפסק הרמב"ם כר"י, ובדברי הא"ר במ"ח. פ"ל מ"ג ניקב ועשאו בין בבעץ כו'. פ"ג מ"ח חבית שניקבה ועשאה זופת יתר מצרכה כו'. בדין דבר שאינו מקפיד עליו דמ"מ לא חשיב חיבור לטומאה בתוספתא דמקואות, ומנ"ל זה, עוד במשנה שם, בתוספתא פ"ז שולי המחצין כו'. פ"ד מ"ג היו בה חידודין כו' היתה מוטה על צדה כו'. ביצה ל"ב א' אין פוחתין את הנר כו' ובפרש"י ותו' והרמב"ם שם. ובפ"ד מ"ד כ"ח מאימתי מקבלין טומאה כו' והיא גמר מלאכתן. בדין תנור תלוש שבת קכ"ה א'.

סימן ד

בכלי מתכת

פ"א מ"ג העושה כלים מן העשת כו', בפ"י הר"ש, בעשה כלי משבר שלא טיהר את הכלי בשבירתו אם גזרו טומאה ישנה, ובתוספתא שהביא הר"ש שם בעושה כלים מעקל של ספינה ומכלי שעשאו לגנוב בו את המכס. בסוגיא דשבת ט"ז ב' דרציניהו מרצף ובתו' שם ובדברי הגרע"א ז"ל בתוספותיו רפ"א, אי במסקנא קיימא טעמא דגדר מי חטאת לרשב"ג ולרבנן, בקו' הרש"ש על הגרע"א ז"ל, ובר"ש רפ"ב, מתי חוזר לטומאה ישנה אם כשנעשה ראוי לקבל טומאה אילו נעשה בתחלה או כשחזר למצב שאילו הי' טמא לא הי' נטהר, ואם גם בכלי טהור שייך

פ"ב מ"ג הטהורין שבכ"ח כו', ובדין אכוב של קלאין. פ"ב מ"ו גסטרא שבכבשן כו'. מ"ח הלפיד טמא, ובית שקעו של נר כו'. מתני' פט"ו מ"ב סרוד של נחתומין. בדין טבלא של חרס שיש לה ג' דפנות. פ"ב מ"ו טבלא שנחלקה, בדברי הראב"ד פ"ג דעדיות בזה דמיירי בשל עץ, ובדברי הרמב"ם דמיירי בשל חרס, ובקו' הגרע"א דהא פסק דא"א לצמצם. בדברי הרמב"ן והר"ן חולין נ"ה דכ"ח טמא שנשבר אפי' עדיין מקבל טומאה מדין גיסטרא מ"מ נטהר מטומאתו הישנה, בדין כלי חרס טמא שנחלק ע"י מחיצה, מסקנת הדברים בטבלא של חרס שיש לה ג' דפנות.

סימן ג

בדין שבירי כלי חרס

אי כל כלי צריך מחשבה כגון שנעשה מאליו או שעשאו קוף. פכ"ה מ"ט כל הכלים יורדים לידי טומאתן במחשבה כו'. ובפ"ה מ"ד בתנור שהוסק שלא לדעתו. שבת צ"ה ב' ה' מדות בכלי חרס, ובדברי התוס' שם דבניקב אינו מטמא משום גיסטרא, ומנ"ל דמיירי בנשאר שיעור גיסטרא, ואי קי"ל כהתוס'. ברמב"ם פ"ח ה"י דרק שבירי כ"ח מק"ט. בטור או"ח סי' קנ"ט בדברי הסמ"ק, ומנ"ל להסמ"ק והסמ"ק לפסול במוציא משקה, בביאור מתני' דפרה פ"ה מ"ז מפני שאינם עגולים כלי, מים היוצאים דרך נקב כמוציא משקה אם חשיב כח גברא, מסקנת הדינים לענין נט"י. פרה פ"ה מ"ז ניקבה מלמטה כו' מפני שאינם עגולים כלי. פ"ג מ"א שיעור כ"ח ליטהר כו' בכל הכלים אי אזלינן בתר תשמיש המיוחד לו, ובעשוי לכך ולכך ומשמש לכל אחד בנפרד או לשניהם יחד, ומה דינו מדאורייתא, ובעשוי למשקין וניקב ככונס משקה וחזר וייחדו לאוכלין, בדברי הר"ש דמתני' דהעשוי לאוכלין כר"מ, ולר"א שבת צ"ו א' דלא מהני ייחוד לאגוזים וגרוגרות אי מצי אתיא אף כר"י ור"ש בפ"ג מ"ב, ואי פלוגתתם אף בייחד בהדיא. בדברי הרמב"ם פ"ו ה"ג דכלי העשוי מתחלתו נקוב כרמון מק"ט, והא דעגלה הנקובה כרמון טהורה, ואי מהני ייחוד לכלי הנקוב כרמון. זבחים צ"ה א' שניקב כשורש קטן ובתו' שם, ברמב"ם פ"ח ממעה"ק דאם ניקב יותר משורש קטן כבר אין בו מצות שבירה. בפ"ג מ"ב הלפס והקדירה כו' הפך והטפי כו' ובדברי הר"ש דשל שמן דק ובירוי סוכה פ"ד ה"ו. עוד במשנה הנ"ל שלשתן בורעונים כו' בפרוטה קטנה כו'. נר שניטל פיו כו'. שבת צ"ו א' תוד"ה ולענין תוכן פלוגתת רש"י ור"ת בשיעור כלי לענין צ"פ. בדין כ"ח שטהר שעה אחת בר"ש פ"ב מ"ב ובתו' חולין

משמשי משמשו כו' בסברת הדבר ודין משמשין רק שלא בשעת מלאכה, ודין משמש אדם, ומשמשו רק בשעת מלאכה. פט"ז מ"ז כיסוי קופסא כו', ובטעמייהו דכל אינך השנויים במשנה שם, ודין תיק הסייף והסכין וסמפוניא וחלילין שם במ"ח, ובטעמא דרבנן דפליגי אר"י בתיק חלילין. שם במ"ז ורביעית של אליית וגונגנית העני, אי גזרו בפשוטין שאין עשויין לקבל כלל, מ"ח העשוי לתיק כו' אי מיירי דוקא בפשוטין. פכ"ד מ"א ודיצת הערביין כו' שם מ"ה ג' תרבוסין כו' מ"ח ושל זגגין כו' ושל סרגין כו', מי"ד ושל תכריך כו', בגד של עור שאין בו הע"ה אי מק"ט מדאוריתא.

סימן ו

בדין כלים של פרקים

בדין מטה מטהרת איברים בפ"ח מ"ה ו' ז' ט' שיטת הר"ש והתו', ושיטת הגר"א, והרמב"ם, ברמב"ם פכ"א הי"ב שאם הזה על המטה נטהר הכרע. פ"ט מ"ו שהכל הולך אחר הישנות, אם נטמאה המטה כשהחדשות בתוכה, ואח"כ נשברו הישנות, בסוגיא דשבת נ"ח ב' נ"ט א'. פכ"ו מ"א סנדל עמקי כו', ושם מ"ב ניטלו שנצים כו' ובמה שפסק הרמב"ם כו' יוסי. בדין טבילת כלים של פרקים הנקחים מן הנכרי.

סימן ז

בענינים שונים

פ"א מ"ח לפניו מן החומה בר"ש ורא"ש. - פ"ה מ"י חתכו חוליות כו'. - פ"ז מ"א אלו ואלו מתכוונים להקל, בחולה וזקן. - פכ"ב מ"י בר"ש בגמ' עירובין י' ב' בעור העסלא, וברוחב הכתפיים של ציצית. - פכ"ה מ"ו כלים שנטמאו אחוריו במשקין כו'.

ענין זה, ברמב"ם בפיה"מ וביד. פי"ד מ"ז כ"מ מטמאין ומטהרין שבורין, בפ"ה הר"ש והגר"א, והרמב"ם, ובנשבר אחר טבילה קודם הע"ש, שבת ס"ג ב' בירית תחת אצעדה עומדת, בפרש"י דכלי המשמש כלי טהור, וצ"ע מקלב ועוד, ואפשר דתלוי אם זוכה לשם בפ"ע מחמת שימוש הכלי, או מחמת סיבה אחרת, בדברי הרמב"ם בבירית, ובמש"כ דכבלים חשיבי תכשיט, ולא הזכיר דהוה כלי מעשה כפשטות הגמ', טבעת שהתקינה לחגור בה מתניו שבת נ"ב ב'. פי"א מ"ב כל כ"מ שיש לו שם בפ"ע טמא חוץ מן הדלת כו' בקו' מרן זללה"ה מדלת שבמגדל ועוד. בפ"ב מ"ב אונקליות של כתפין כו', מ"ג ושל רופאים טמאה, אף שאין השם בפ"ע מחמת שימוש הרופא. חגיגה כ"ו ב' שאני שולחן דרחמנא קרי' עץ, מזה מוכח דלאו בכל הכלים אזלינן בתר ציפוי, ובזה מיושב פי' הרמב"ם בפ"א מ"ד מ"ו בקלוסטרטא וכוש ופיקה כו' וזו דעת הראב"ד, ובפי' הר"ש והרא"ש שם, ובדעת הגר"א שביו"ד סי' ק"כ ס"ק ט"ז, דלמסקנא לעולם לא אזלינן בתר ציפוי.

סימן ח

בכלי עץ וכלי עור

מנחות צ"ו ב' לדברי האומר מסגרתו למטה היתה טבלא המתהפכת כו', בדברי התו' בפשוטי כ"ע איזה טומאתן דאורייתא ואיזו מדרבנן, ובשיטת הרמב"ם בזה, ואי קיי"ל כמ"ד מסגרתו למטה, ובדעת הרמב"ם דפשוטי כ"ע הטמאים מדרס אינם מתטמאים במת מה"ת, בטעמא דפלוגתא אי מסגרתו למעלה או למטה, וביישוב המקראות. פט"ו מ"ה רחת של גרוסות כו'. מ"ו נבלי השירה כו' המרכוף כו' מצודת כו'. פט"ז מ"ה פטיליית טמאה וחסונה טהורה כו'. פט"ז מ"ז זה הכלל אר"י כל

אהלות

שלם. פ"ב מ"ז עצם כשעורה שנחלק כו' למה לא כללו ד"ז בפ"ג מ"א בהנוגע בשני חצאי זיתים או נושאן, ובדברי הרמב"ם והכ"מ בזה, פ"ג מ"א כל המטמאין באהל שנחלקו כו' הא דאהל נגיעה ואהל המשכה אין מצטרפין, הוא משום דאהל נגיעה רחמנא קרי' נגיעה דהא אתרבי מוכל אשר יגע על פני השדה, ובסוגיא דחולין קכ"ה ב'. חולין קכ"ה ב' קכ"א א' בפרש"י ותו' שם, ומסקנא לענין הלכה בצירוף נגיעה ואהל ובדעת הרמב"ם בזה, עוד בסוגיא שם מת בכסותו כו' ובשטמ"ק כריתות כ"א. פ"ז מ"א הטומאה בכותל כו'. פ"ו מ"ג כותל שהוא לאויר כו', ומ"ד כותל שבין שני בתים כו', בדין טומאה רובה לצד אחד בכותל שבין שני בתים ובכותל שהוא לאויר ובמעזיבה, ובדין מעזיבה שהיא לאויר ובדברי הרמב"ם בזה. פ"ז מ"א בהא דק"ס בעי טפח, מנלן, ובדברי הראב"ד פ"ז ה"ד דאין הטומאה ממעטת, ובנוזיר נ"ד א' טומאה בוקעת וכו', בדברי הראב"ד ר"פ י"ב דהטומאה ממעטת באהל טפח, כמה חילוקים בדין זה בין כשיש טפח מחוץ למקום הטומאה ובין אם ביטל הטומאה או לא ביטלה. פ"ג מ"ו ולא כזית מן המת, לדעת הראב"ד דהטומאה ממעטת, ובקו' מהר"ם תיפ"ל משום הכזית עצמו, בפ"ז מ"א סמך לה סוכות בפ"י הרמב"ם והראב"ד פ"ז ה"ז ובפ"ו מ"ו ז' בעמוד ופרח.

סימן ג

בהא דאין צ"פ לטומאה, ובאלו שחוצצין ולא

מביאין

חולין ע"א א' ומה כ"ח המוקף צ"פ כו', מנלן דאין צ"פ לטומאה, ומה שייך למילף מיני' ליריעות ונסרים בפט"ו מ"ד, ואפשר דצ"פ לגבי הבית הוא כעין חצר קטנה שנפרצה לגדולה. הא דאין צ"פ לטומאה הוא דאורייתא לכו"ע ואינו ענין לסטל"צ, בביאור המשניות פט"ו מ"ד ה' ו', בדברי הרמב"ם והראב"ד בפ"כ, במשניות הנ"ל, אי משום סטל"צ אתינן עלה, וברמב"ם פכ"ד ה"ב, ואי ברצועה אמרינן סטל"צ, ובקו' מרן ז"ל מתיבת המגדל דלא חשיב כאהל בתוך אהל. עירובין י' ב' עור העסלא וחלל שלה מצטרפין, בשיטת רש"י ותו' דלענין אהל המת קאמר ופי' הגר"א דלענין מושב קאמר. פ"ח מ"ד אלו חוצצין ולא מביאין, אם ביש בהן טפח איירי או דלענין שממעטין בחלון או בארובה ובדברי הר"ש והרא"ש והרמב"ם, ובחולין קכ"ה ב', במשניות

סימן א

בדין חרב ה"ה כחלל וטומאה בחיבורין

בסוגיא נוזיר מ"ב ב' כאן בחיבורין כו', בדברי התו' שבועות י"ז א'. בדין כהן המטמא למתו והושיטו לו מת אחר ביו"ד סימן שע"ג, עוד בסוגיא דנוזיר שם, ובנוזיר נ"ד ב' בדין אי חרב ה"ה כחלל טעון הזאה, בשי' הראשונים בזה, בדברי הר"ש אהלות פ"א מ"ג, בדעת הר"י מסימפונ"ט והראב"ד, מסקנת הדינים לדעת הראב"ד. בדין שפופרת שחתכה לחטאת חגיגה כ"ג ב', בדברי הרש"ש דחרב ה"ה כחלל אם החרב בשביעי שלו גם הנוגע אינו טמא אלא יום אחד. חולין ע"א ב' בטבעת בלועה. אהלות פ"א מ"ג אר"ע יש לי חמישי. פ"ז מ"ב כל שיפועי אהלים, בדברי הרמב"ם פ"ז ופי"ח מטו"מ.

סימן ב

בדין טו"ר, וסטל"צ, וצירוף אהל ונגיעה, וטומאה בכותל

דין טומאה רצועה נלמד מההלכה דאהל טפח חוצץ, ועיקר הדבר דטומאה שבאהל אינה יוצאה לחוץ ושאינה באהל בוקעת ועולה ובוקעת ויורדת כאילו היתה באויר, ודין אהל שיש בו טע"ט מן הצד של הטומאה, ובהא דרוב ארונות יש בהם פ"ט ברכות י"ט ב' אם הוא בין הכיסוי למת או בכל שטח הארון, וברמב"ם בזה. קבר סתום פתחו בטפח אף כמת שלם, בתוספתא סו"פ ט"ז, אהל סתום בלא פתחים ומת שלם ונפתח בו טפח, עדיין מטמא כל סביביו מדין סוף טומאה לצאת, ולא אמרינן דודאי בההוא קא מרוח כדאמרינן עירובין ל' א' בפתח ד"ט, למה גדול מכזית כמת ולא אמרינן שיוציאוהו בטפח הפתוח, ואי אף בסתום מכל שאר הצדדים אמרינן כן, או דדוקא באיכא פתחים נעולים, אי בפתח טפח איכא לדינא דלא פרץ את פצימיו, ובדעת הרמב"ם בכל זה, בקבר סתום אי אמרינן סוף טומאה לצאת, בדברי הראשונים ב"ב י"ב א'. פ"ג מ"ו גדול מכזית כמת, אף אי מטמאין משום סטל"צ גם בדליכא פתחים כלל, מ"מ כל שבמציאות יכולה הטומאה לצאת דרך פתח הקיים תו לא מטמאין מדין סטל"צ בדליכא פתחים, אף שהטומאה גדול כזית והפתח פחות מד"ט. פ"ג מ"ז כיב שהוא קמור כו', אם הוא מדין סטל"צ או מדין ק"ס. בתו' ב"ב ק' ב' ובמהרש"א שם, בהא דלא פליג ר"י דמגדל בביב, ובדברי התו' חולין קכ"ה ב' והרא"ש פ"ד מ"ב דמודה ר"י במת

לענין צירוף בפ"ג מ"א, ודין טומאה טע"ט הדבוקה בגג, ואי באהל נגיעה שייך נמי שהטומאה תעבור דרך חלון. פט"ו מ"י אם יש בידיו פ"ט טמאים, וברמב"ם ורא"ש שם, ובדברי הרמב"ם פ"ב ה"ז דאף שאין בכל הקורה טפח מ"מ חשיבא כולה אהל. פ"ב מ"ח בטומאה מורבקת למשקוף ולאסקופה ובטומאה בבית ונוגע במשקוף, ובפט"ו מ"ב בטבלאות הנוגעות בקרנותיהן, פ"ו מ"א אדם וכלים נעשין אהל לטמא כו', בטעמא דמילתא דטמא אף שלא כנגד הטומאה בין מלמעלה בין מלמטה, ואי מאהיל על אהל, טמא. בדברי הרא"ש פ"ח דהא דכלים אין נעשין אהל לטהר היינו דוקא כשהם כנגד הטומאה, ואם הוא מדאוריתא. בדין אוכלין מוכשרים. בתוספתא פ"ח אהל שהוא נטוי ע"ג ד' שפודין של מתכת כו', בדעת הרמב"ם דבאין במדה חוצצין אף כנגד הטומאה. פ"ב מ"ו קורה שהיא כו' בזמן שהיא מרובעת כו' מה אתי מתני' לאשמועינן.

סימן ו

בענינים שונים

פ"ב מ"ו ורביעית דם משני מתים. ובהתיך שני חצאי זיתים מן המת. - פ"ג מ"ג בסוגיא דמעילה י"ז א', דם המובלע בבשר משלים לשיעור הבשר, אבל לא דם שבורידין. - פ"ד מ"ג ה' עומד בתוך הפתח כו'. בגירסת הר"ש טהור ובג' הרמב"ם טמא, ובפ"ט מ"י בכוורת, ובחולין קכ"ה ב' בזה. - פ"ז מ"ג המת בבית ולו פתחים הרבה כולן טמאין נפתח אחד מהן כו', בחלון שיש בו דע"ד אם מציל, ולדינא דיש להחמיר שאינו מציל. ובתוספתא בחשב להוציאו בצפוני ואח"כ באו אחיו כו' ואם הערים בזה. בסוגיא דביצה י' בזה. - פ"ז מ"ו יצא רובו אין נוגעין בו כו', אבל היולדת עצמה רשאית להורגו כדין רודף. - פ"ח מ"ד שבדקים לעושה פסח, וכיצד בודק. - פ"ח מ"ט במדורי העכו"ם, ואם עכו"ם מטמא באהל, ולדינא דיש ליזהר כשאין בזה צורך, אבל כשהדבר נחוץ כפי שמצוי כיום בבתי חולים של נכרים אפשר להקל. ובדין אבר מן החי של עכו"ם.

דארוכה פ"י, דלענין הבית כל פחות מטפח כסתום, ורק לענין הארוכה לעצמה לא חשיבא כסתומה וזהו ענין אין לבוד באמצע בסוכה י"ח דדיינין על הפירצה כדבר בפ"ע ואין האהל שבצדדים מצטרף לבטל הפרוץ, בסוכה שם. שם במ"ב ובמ"ה. שם במ"ד ובמ"ה בארובות זו ע"ג זו, ובדברי הרא"ש דבארוכה שבין בית לעליי' ואין בה פ"ט וטומאה בבית כנגד ארוכה דהבית טהור ועליי' טמאה, בענין הנ"ל ובדעת הר"ש ומהר"ם בזה.

סימן ד

בדיני חלון

פ"ג מ"א העושה מאור בתחלה כו', דין חורי הכתלים שאינם מפולשים, ואם שיעורים אלו מסכרא, אם דין חלון טפח נלמד מהלכה דאהל טפח. בפ"ג מ"ז דאהל שאינו עשוי ביד"א חשיב אהל, ואילו במתניתין דחלון טפח שאינו עשוי ביד"א חוצץ בפני הטומאה, בשיעור מלא מקדח ומלא אגרוף אם הוא בתשבורת או דבעי שיוכל מקדח להכנס, ובמאור ושיירי המאור בדעת תו' ב"ב י"ט ב' והרמב"ם, בפלוגתא דב"ש וב"ה במשנה שם. פ"ג מ"א לתשמיש בפ"ט, אין הטעם משום שזה שיעור הצריך לשימוש, אלא הטעם דטפח חשיב אהל וכל שדעתו לקיים פתח שיעור אהל סגי, אף שמקיימו לנוי, מלא אגרוף שנתמעט כל שיש בו טפח מביא ומוציא והיינו דבמ"ה תנן אלו ממעטין את הטפח ולא קתני סתם אלו ממעטין בחלון. בסוגיא פסחים ט' ב' ובדברי רש"י ותו' שם למה לא חיישינן שהאיהל כנגד החור. פ"ג מ"ב ג' ד', פ"ג מ"א בדברי הא"ר דלהוציא הטומאה היינו להציל על הפתחים מדין סטל"צ. עירובין ל' א' עוג מה"ב פתחו כמלואו, פרטי הדינים בזה, ובדברי הראב"ד פט"ו מטו"מ ה"א כאילו חלון טפח חוצץ בפני יתר מכזית ומביא טומאה מכזית, ובב"ב כ' א' דבעי ביטול.

סימן ה

המשכת האוהל ע"י הטומאה, או ע"י הנוגע,

ובטבלאות הנוגעות בקרנותיהן ועוד

טומאה שיש בה טע"ט אי חשיבא גם כאהל המשכה

נגעים

אלא בעיני עצמו בעיני בנו בעיני תלמידו מנין כו'. ערכין ג' א' הכל כשרין לראות את הנגעים לאתויי מאי כו', בפרש"י ותו' שם, ובר"ש פ"ג מ"א בזה. ר"ש פ"ג מ"א ודוקא בשטיהר את הטהור אבל אם אמר על טמא טהור לא כו', ובתוספתא שם בטימא את הטהור אם צריך קרא דלא אמר כלום. פ"ג מ"א אין רואין שני נגעים כאחד, פשטא משמע דאין לו לראות את השני רק לאחר שיגמור הוראתו בראשון, וברמב"ם פ"ט ה"י בזה. אם באו בתחלה שני נגעים אם חייב לראות שניהן. בתוס' שבר"ש שם נולד בו נגע אחר אינו נזקק לו כו', אם גם את שנולד בימי הסגר אינו רואה בסוף שבוע, בא"ר שם. פ"ג מ"א אין מסגירין את המוסגר, מה דינו בדיעבד.

סימן ג

בדיני פשיון, ובכנסה ופשתה

ר"ש פ"ד מ"י תניא בתוס' שתי בהרות וחוט של מחי' ביניהם כו', משמע דבנפרץ החוט חשיב פשיון לשניהם ואין לנו ענין מאיזה צד התחיל הפשיון. בפשיון הרחוק חשיב שפיר פשיון לשתי בהרות. שם בר"ש בהרת שטהרה מתוך החלט כו' מתוך הסגר אינה משמשת הסגר. ובנטהרה מחמת שנתמעטה מכגריס אי גם אינה משמשת הסגר. כשהלך מן האום כנגד הפשיון אי חשיב הלך הפשיון. כל פשיון נטפל לעיקר גם כשאינו גורם להחליטו. בפלוגתא דר"ע ורבנן פ"ד מ"ח ט' י', אי פליגי גם בשבוע ראשון ושני ואי פליגי גם כשכבר הוחלט עד שלא הלך האום. פ"ד מ"ז כנסה ופשתה כו', יתכן לפרש דהנידון רק לאחר הפטור, והטעם דהכניסה חשיבא כמוחלטת כמו בסוף שבוע וממילא כל שמוסיף חשיב פשיון, וברמב"ם וראב"ד בזה, פ"ד מ"ח רע"א תראה בתחלה ולגי' הגר"א הרי הוא כתחלה. בהרת אחר הפטור שנחלקה לשנים, ואם פשתה ואח"כ נחלקה. בהרת שנחלקה תוך ימי הסגר. עוד שם במ"ז ח' ט' י'. ראי' דמודה ר"ע בתוך שבוע מהא דתנן פ"ק כיצד להקל דקתני התם ואין בזה ובזה כגריס שנתקשו בזה במהר"ם ובתוי"ט. מ"י נולדה לפשיון מחיה או ש"ל תראה בתחלה. בתו"כ פשיון ממראה אחר הוי פשיון ואף ממראה שאינו מצטרף עם האום, ואם נולד ש"ל או מחיה בפשיון או באום כשהפשיון ממראה שאינו מצטרף. בהא דתנן פ"ה מ"ב הלך הפשיון וחזר ש"ל הרי היא כמו שהיתה. ובטעמא דמילתא. עוד בפ"ד מ"י נולד לפשיון מחיה או ש"ל תראה כתחלה. עוד בפלוגתא דר"ע ורבנן פ"ד מ"ח

סימן א

בפרק קמא

פ"א מ"ג ד', בהחליט הנגע היום על סמך ראייתו דאמול אי הוי החלט גם כשנתברר שלא נשתנה, וכן בהסגר. פ"א מ"ה נסמך השחין כו' הקיפה חלקה כו', בדין פשיון הרחוק באדם בדברי הראב"ד פ"ב ה"ד ובתו"כ בזה, בתוספתא פ"ז, ובמ"ו דהשחין וכו' חולקין בין האום לפשיון. פ"ד מ"ד שתי שערות עיקרן משחיר כו' ובהא דסגי לר"מ בלבנונית כ"ש ובתו"כ שבר"ש שם, ולענין פרה, ובמש"פ הרמב"ם כר"מ, שם במשנה אין חוששין שמא מיעט מקום ש"ש את הבהרת. פ"ו מ"ח בר"ש אי קיי"ל כריבר"י דבהרת סמוך לעין או לראש טהורה ובדברי הרמב"ם והראב"ד בזה בפ"ו ה"ג.

סימן ב

בראית נגעים

פ"ב מ"א בהרת עזה נראית בגרמני כהה כו', למה לא ניתן לקבוע מראה הנגע ע"י הקפת שלג או צמר אליו. ובבגדים ובתים אם יש ענין במראה שסביבות הנגע. ולענין מראה עמוק אם ג"כ נידון בבינוני. שם במשנה בפלוגתא דר"י ור"ע ות"ק. בבא כולו נגע אם מקיפו בסם בינוני. סנהדרין ל"ד ב' מתני' דלא כר"מ כו' מקיש ריבים לנגעים כו', במ"ש רש"י דריבים אפי' גמ"ד משמע. בנגעים גם אמירת הכהן בעי יום ולא רק ראיית הנגע. יבמות ק"ד א' חלצה בלילה, במש"פ רש"י דחליצה דין הוא משום דגובה כתובתה. מו"ק ה' א' ואלא ביום ולא בלילה מנ"ל נפק"ל מכנגע נראה לי בבית לי ולא לאורי כו'. פ"ב מ"ב אין רואין הנגעים בשחרית כו', לענין דיעבד בשינוי השעות וביום ולילה ובבית אפל וביום המעונן ובבגדים ובתים. פ"ב מ"ה כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו, בפלוגתא הרמב"ם והרא"ש אם הנידון לענין אמירת טמא וטהור או לענין ההוראה, בהא דאר"מ אף לא נגעי קרוביו אי קאי אאמירת טמא וטהור או על ההוראה, בתוספתא שבר"ש שם בנגעי ביתו ובגדיו. בכורות ל"א א' ת"ר כל הבכורות אדם רואה חוץ משל עצמו ורואה את קדשיו כו', בקו' תו' איך רואה לעצמו בטהרת תרומה, ובמ"ש הר"ש לחלק בין איתחזק ללא איתחזק, ולענין דינא בזה. פ"ג מ"א הכל כשרים לראות את הנגעים כו', אם הכהן האומר טמא או טהור צריך לראות את הנגע. בתו"כ ואם בעיניו עמד הנתק אין לי

ממקום אחד כו', אם הפירצה חשיב פשיון, ברמב"ם ורא"ש בזה. שער שחור משואר שמציל במבוצר א"צ שבשער יהי' רוחב ב' שערות. פ"י מ"ז שני נתקים זה לפני זה, בפר"ש שם שדימה שער שחור בנתק בתוך נתק לדין מחי' בבהרת בתוך בהרת. בדברי הר"ש פ"י מ"ה דש"ש שצמח בפשיון אינו מציל. פ"ו מ"ז כ"ד ראשי אברים באדם שאינם מטמאין משום מחי', במה שנתקשו הראשונים אמאי לא נקט בהרת. בדרשא דוראהו שיהא רואה כולו כאחד, ובפלוגתא דר"א ורבנן בספא דמתני' ביבולות ודלדולים. פ"ו מ"ח כף הרגל כו', ברא"ש וברש"י ערכין י"ח ב' בזה. בטעם דמחי' בעי מבוצרת. מחי' שבקמט ונתפשט אי דיינינן לי' כמחי'.

סימן ה

בבהרות טהורות, בקציצת בהרת, ובשחין ומכוח

פ"ז מ"א עד שלא העלו שער כו', פשטא דמתני' דראב"י ורבנן בסבא פליגי. בבהרת שעדיין לא נראית לכהן. כשהבהרת לא היתה בזמן שנעשה מורד, בדברי הר"ש בהא דאיתא בתוס' וחכ"א תראה בתחלה, בקמט עד שלא נקמט ונקמט וחזר ונתגלה. בתוספתא שבר"ש פ"ט מ"ב דבעור הבשר ונעשה שחין יראה בתחלה ואי משכח"ל בלא מורד באמצע. עוד בדברי התוספתא וחכ"א תראה בתחלה, בהא דבעי שהשחין יקדם. כמה גווני בעור הבשר שנעשה שחין. בדעת הרמב"ם בזה, בדעת הר"ש פ"ז מ"א ופ"ט מ"ב. בהרת שבידו ונקטעה ידו תוך ההסגר אי מטהרין לי' מיד. בנעשה מורד תוך ז'. פ"א מ"ו נסמך השחין. בהרת שבשחין ובה ש"ל ונעשית צלקת אי חשיב בהרת קדמה. בפלוגתא דראב"י וחכמים בתוס' שבר"ש פ"ז מ"א. ובדין מוחלט שהלכה וחזרה, פ"ז מ"ב נשתנו מראיהן בין להקל בין להחמיר אם בשינוי מראה שלא מד' מראות נמי פליגי. בגד שנשתנה מירקרק לאדמדם. פ"ז מ"ג בהרת ואין בה כלום, מאי אתי לאשמועינן. פ"ז מ"ד התולש ס"ט והכוה את המחי', הלא המחי' עתידה לחזור כשתפא הכוי', ואם תשמש כמחי' כשתחזור ותתפא אם תטהר הבהרת כשתלך אח"כ בין לרבנן בין לראב"י. שם במשנה בתוך הסגרו מהו, אם הקנס הוא שהכהן לא יטהרנו או שישאר טמא מדרבנן. בקצץ בהרת שבהסגר אם קנסוהו. שם וחכ"א עד שתפרח בכולו בדברי הרא"ש בזה. ואם חשיב פורח מתוך הטמא. במש"כ הרא"ש דפריחה שבכולו בקוצץ לחכמים הוא בדין בא כולו לבן ויסגיר, אם נטהר מן הראשון בעודו מוסגר. בתוס' שבר"ש שם היו שלש תלש אחת ונשרו שתיים, בנשרה אחת מהו, עוד שם בתוספתא כוה מותר

ט' י'. בלא הלך האום אלא שנפרד מן הפשיון. פ"ד מ"ז כנסה ופשתה, בדין כנס וחזר ופשה במקום הכניסה. בחישוב גודל הבהרת לענין הפשיון בהחלטה ב' גריסין ובשעת הפטור כגריס. ברמב"ם ובראב"ד פ"ח הי"ג בהא דהלך שער שחור אחר החלט לא חשיב פשיון ולאחר הסגר חשיב פשיון. פשיון לתוכו אם נכנס בחשבון גודל הנגע לענין פשיון. פ"ד מ"ז לאחר הפטור תראה כתחלה, בהלכה וחזרה קימעא קימעא והיה בה כגריס כל הזמן. שם הלכה וחזרה בסוף שבוע הרי היא כמו שהיתה. בטעמא דעקביא פ"ה מ"ג בשער פקודה. בדין ש"ל שבא בזמן שהבהרת הלכה. בכהה ונעשית עזה אם הש"ל חשיב הפכתו חברתה.

סימן ד

בספק בהרת, ובהלכה וחזרה, ובדיני מחי' וביצורה

פ"ד מ"ו ומודה שאם יש במקום ש"ל כגריס שהוא טמא, מאי קמ"ל, ואי סגי ביש בתשברתו כגריס בלא המחיה. וטעמא דרבנן התם דמטמאי אע"פ שהמחיה נתמעטה תחלה מכעדרה ואח"כ הלכה, ואמאי לא חשיב שער פקודה. פ"ד מ"ז הלכה וחזרה בסוף שבוע ה"ה כמות שהיתה, אם ש"ל שנולד בשעה שהלכה חשיב כקדם לבהרת או כקדמה הבהרת. פ"ה מ"א ספק שהיא היא ספק שאחרת באה תחתיה טמא, היינו שחזרה שלא במקומה כמש"פ הגר"א. פ"ה מ"ד כל ספק נגעים בתחלה טהור, כהן שטימא מספק ואח"כ נתברר שאמנם הי' טמא אי מהני. פ"ה מ"ב החליטו בש"ל הלך ש"ל וחזר ש"ל כו', אשמועינן שא"צ כהן לחזור ולטמאותו ואפי' חזר ש"ל בלילה ה"ה טמא. שם במשנה הלך הפשיון וחזר הפשיון כו', בר"ש ורא"ש שם, פ"ד מ"ז בהרת ובה מחי' ופשיון כו', יש כאן חידוש דפשיון הוי ס"ט אף במוחלט. פ"ו מ"ב רכתה הבהרת טמאה בר"ש ורא"ש שם. בהרת היא ומחיתה כגריס מטמאה בפשיון אע"פ דגם לאחר הפשיון אין בבהרת עצמה כגריס. שם מ"ג בהרת כגריס ובה מחי' פחותה מכעדרה כו', בהרת שנתמעטה ועדיין יש בה כגריס חוזר ומסגירה, ובתו' חולין י' ב'. שם במשנה נתמעטה ר"מ מטמא, במש"כ הגר"א דבמחי' כעדרה מודה ר"מ דאין הנגע פושה לתוכה. שם וחכמים מטהרין שאין הנגע פושה לתוכה, ברמב"ם בזה. פ"ו מ"ד רבו או שנתמעטו טמאין, מאי קמ"ל. פ"ו מ"ה בהרת כגריס ומחי' כעדרה מקיפתה כו', גם הבהרת הפנימית חשיבא כמבצרת את המחיה לגבי החיצונה ובעמדה הפנימית ב' שבועות. שם נתמעטה והלכה לה כו', שם מ"ו אר"ש אימתי כו', פ"י מ"ו שני נתקים זה בצד זה כו' נפרץ

בשם מהר"ם דאע"ג דאין הנגע פושה לתוכו מ"מ אם נעשה כולו לבן עי"ז מחליטו. פריחה בגוואא דלא הוי חשיב פשיון אם מטהר, כגון פריחה בתוכו או פריחה בכנס ופשה, בכל פריחה בכולו אם צריך לדקדק שהמשהו האחרון לא יהיה באמצע כדי שלא יהי' לתוכו. פ"ח מ"א הפורח מן הטמא טהור כו' עד שתתמעט בהרתו מכגריס כו', בדברי מהר"ם דבחזרו בו ר"א חזרו לדינו הקודם אם מוסגר מוסגר אם מוחלט מוחלט. בדעת שאר הראשונים ז"ל דאף ממוסגר נעשה מוחלט בחזירת ר"א, ובהוכחות לזה. חזירת ר"א בנתקים ובבגדים. שם במשנה מן הטהור טמא, בדרשא דתו"כ בזה שבר"ש. עוד בתו"כ בדרשא דהאדם בא לרבות הבא כולו לבן דמטמא במחיה מ"ש דבעי קרא למחיה ולא בעי קרא לש"ל. נדה י"ט א' נגע טהור מי איכא כו' ההוא בהק מיקרי כו'. פ"ח מ"ג פריחה במקצתו טמא, מאי אתי לאשמועינן.

סימן ז

בדיני נתקים

אם שיערה אחת סגי בה לבטל תורת נתק, כשנתקה אח"כ ביד, כשקדמה התלישה לנתק. אם שיערה אחת צהובה ממעטת את הנתק. כשנתמלא הנתק שערות צהובות אם עדיין תורת נתק עליו. הא דממעט בתו"כ שער שחוצה לו ושוכב בתוכו בין בבהרת בין בנתק. בתוס' שבר"ש פ"י מ"ט הבא כולו נתק נולד בו ש"ש מן הצד טהור חזר וניתק טמא משום פשיון, למדנו מכאן דש"ש המציל גם ממעט את גודל הנתק ונחשב כחזין לנתק, ואם גם לאחר החלט כן. ברמב"ם ובראב"ד פ"ח הי"ג, בתוס' שבר"ש שם מ"ח כנס ש"ש מן הצד טהור חזר וניתק טמא משום פשיון. בהרת שהוחלטה בש"ל כשהיא שני גריסין ונשר ש"ל כשהיא כגריס מהו שיעורה לענין פשיון. פ"י מ"ה הלך הפשיון וחזר הפשיון. מש"כ הר"ש דש"ש שבפשיון אינו מועיל לטהר ש"צ שיבא אח"כ. שם פ"י מ"ח מי שהי' בו נתק ובו ש"צ טמא כו' בדברי הר"ש שהוחלט בפשיון ונולד ש"ש הרי כשילך השחור יחזור הפשיון ויטמא, מאי איכא בין ת"ק לר"ש. בהא דהליכת הש"ש לא חשיב פשיון. במתני' שם כל נתק שטהר שעה אחת כו', בדברי הר"ש דגם בנטהר ע"י שכנס הפשיון שוב אין לו טומאה, ובטעמא דמילתא. לא ראהו הכהן כשהלך הש"צ או כשהי' הש"ש אם ג"כ מטהרו אח"כ. בדברי הר"ש שם דבכנס ש"ש מן הצד ואח"כ הלך הש"ש לא חשיב פשיון לתוכו דהכל פשיון אחד. בהא דילפינן מתו"כ מנתק לבהרת דאין הנגע פושה לתוכו. פ"י מ"ד ש"צ שקדם את הנתק טהור, אי קיי"ל כן. לראב"י

והלך כעדשה, ובפרחה בכולו בתוספתא שם, עוד בתוס' שם נעשה במותר זה שחין, במאי קמיפלגי, בתו"כ מצורע כל ימי הסגיר אותו לא ימים שקלף את נגעו, ואם קנסו בקוצץ בהרת מן הבית, ובראב"ד בזה, ואם בבתים ליכא דין פרח בכולו לא תהא להם תקנה לרבנן. בכורות ל"ד ב' בעי ר"פ יטהר תנן כו' ובתו' שם. בתוס' שבר"ש פ"ז מ"ה אי מחלקינן בין קצץ עמה בשר חי או קצצה מובאת. פ"ו מ"ח ואינה מטמאה משום מחי', מהיכא ילפינן לה. ובר"ש שם בתוספתא ממעט בהרת בכולו ובראשו בשר חי. פ"ט מ"א השחין והמכוה מטמאין בשבוע אחד, מנלן דאין מטמאין במחי'. חולין ח' א' אם שחין קודם למכוה ביטל מכוה את השחין, וברמב"ם שם, בנתחלף משחין למכוה תוך ימי הסגר אי מטהרינן ל'. שם בגמ' חדוד שאני, בחתך בסכין אם הוא שחין או דמשכח"ל צרבת שאינו לא שחין ולא מכוה, בתוספתא בר"ש פ"ט מ"ב הרי הן לפניך וא"י אם שחין אם מכוה טהור, ביודע מה שאירע ויודע שהוא טמא ואינו זוכר אם מדין שחין או מכוה, בדעת הרמב"ם שפסק דבא"י אם שחין או מכוה טמא. פ"ט מ"ג שאלו את ר"א כו' שמא יולד לו שחין אחר כו' אמאי לא הוי ס"ל לר"א טעם זה.

סימן ו

בדיני פריחה

פ"ח מ"א הפורח מן הטמא טהור. בהלכה האדם וחזרו בו ר"א אם כל הבהרת בדין אום. הפורח מן הטמא שהלכה הבהרת ועדיין לא טיהרו הכהן. פ"ח מ"ו שתי בהרות אחת טמאה ואחת טהורה כו', שיטת הראשונים בזה. שם בשפתו העליונה, בפר"ש שאין השתים מצטרפים לכגריס. פ"ח מ"ד כל פריחת ר"א כו' כל חזירת ר"א כו', ר"א שנתגלו ונתכסו אם מטהרין מדין הלכה המחיה או מדין פריחה בכולו, ונפ"מ בנשאר מהם פחות מכעדשה או בחזרו למראה בהק. פ"ח מ"ב פריחה בכולו ואח"כ הלכה לה המחיה או שהלכה המחיה ואח"כ פריחה בכולו, הנידון בפרחה בכולו ואח"כ הלכה המחיה אם לדנו כבא כולו לבן ובו מחיה. שם נולדה לו מחיה טמא, ר"ל מדין מחיה אף בלא דין חזרת ר"א. בדין שחין המורד שנעשה בשר חי לאחר הפריחה אם יטמא מדין מחיה. ר"ש פ"ח מ"ה תניא בתוספתא פריחה בכולו הואיל ונסמכה טהרה לטהורה כו', בהרת בעכו"ם ונתגייר ונתרפאה לבשר חי אין מטמאה מדין מחיה. פ"ח מ"ט הבא כולו לבן ובו מחיה כעדשה כו', בפ"י הר"ש והגר"א שהנידון אם טהרתו מדין הלכה המחיה או מדין פריחה בכולו, ובהלכה המחיה בזא"ז, בדברי התו"ט פ"א מ"ג

דאינו מציל מ"מ ממעט משיעור הנתק. שם במשנה רש"א כל שאינו ס"ט בנתק ה"ה סימן טהרה בנתק, ש"צ שמן הצד אם נשאר סימן טהרה. פ"י מ"ג הצומח מציל כו', הלא כשהתחיל לצמוח כבר בטל שם נתק ממקום זה ואיך מציל אח"כ. ש"ש הממעט מכגריס אם נידון בדין ש"ש להציל. שם במשנה אינו מציל מן הצד עד שיהא רחוק מן הקמה מקום ב' שערות. אם יש ש"צ מן הצד אם צריך שיתרחק הצומח גם ממנו. שם בר"ש מנין למשואר בסוף וצומח בתחלה כו'. שם במשנה אחת צהובה ואחת לבנה אינן מצילות, ובדעת הרמב"ם. פ"י מ"א דק לקוי קצר. פ"י מ"ו שני נתקים זה בצד זה כו', בנפרץ משני מקומות ואין בשטח כגריס עם הש"ש. בקו' הר"ש דמ"ט מאין בו ילפינן מבוצר ומצמח בו מרבינן גם מן הצד. בתוס' פ"ד שהביא הר"ש פ"ד מ"ה דחוט שאין בו כגריס אינו מציל במשואר. פ"י מ"ז שני נתקים זה לפניו מזה כו', בטעמא דנפרץ משני מקומות טהור. בדין שני נתקים שנצטרפו וכנס אחד מהן ש"ש לתוכו. הא דנפרץ כגריס טהור. פ"י מ"ה כיצד מגלחין את הנתק כו' ומניח ב' שערות סמוך לו. אם הכונה רוחב כעדשה או ב' שערות ממש, עוד בענין גילוח דנתק. ובאיסור גילוח דנתק, בדעת הר"ש והרמב"ם מתי הוא בדין נתק ומתי בדין קרחת, בר"ש פ"י מ"י הראש מטמא משום ה' מיני נגעים, ואם שחין שבראש מטמא בש"ל, בדין פריחת דנתק פ"י מ"ט ובפורח לאחר הפטור, ובפורח ונשאר בו ש"צ אם מעכב הפריחה, שם דראש וזקן אין מעכבין זא"ז, לר"ע בפ"ה מ"ד דא"י איזה בהרת פשתה מחליט מה הדין בבהרת ונתק, פ"י מ"י הקרחת והגבחת אין מצטרפין כו' רי"א אם יש שער ביניהם כו' בטעמא דפלוגתתן. זבחים מ"ט ב' איתקש ראשו לרגל ובפרש"י שם דאנתקים קאי, במתני' פ"ו מ"ח.

סימן ח

בנגעי בגדים

בסר הנגע ע"י כיבוס אם מסגירין. בדין חזר למראה כזה, פ"י מ"ה הכהה בתחילה כו' ובר"ש ורא"ש שם. עוד בר"ש שם הכהה בתחלה למראה שלישי, ובכהה בראשון ובשני, ככהה אבל הוא עדיין במראה נגע. פ"י מ"ד הכל הולך אחר הנראה, גם כשהלבן נראה הצבוע אינו מטמא. בדברי הרמב"ם בבגד ששתיו פשתן וערכו קנבוס. שם נשתנה ופשה, בדעת הרמב"ם בזה, שם רי"א יראה בתחלה, אם צריך שהכהן יטהרו מן ההסגר תחלה, שם במ"ה הכהה בתחלה כו' הכהה בראשון כו', בדברי הרמב"ם דבכהה בשני שקורע צריך לכבס כל הבגד,

סימן ט

בנגעים שנעשו בפטור בכגדים ובכתים, בבעלות

עכו"ם, בחותך מן הבגד או סותר מן הבית,

ובטלה מן המוסגר בטהור

בהא דאיצטריך קרא למעט דעכו"ם אינו מטמא בנגעים, ובדין בית של עכו"ם ששכרו ישראל, ואיפכא. ובהא דתניא ערכין כ' ב' המשכיר בית לחבירו ונתנגע כו'

תורת בית עליו לכל דיני התורה. עוד בדין בית שחצו שבתוספתא.

סימן י

בנגעי בתים והסגרם

פי"ב מ"א על ארבע קורות כו' מה ענין במספר הקורות. ודין קירות העשויות כקשת. ובדין חמש קירות. שם מ"ג וכמה אבנים יהו בו כו' אם צריך גם עצים ועפר בכל קיר. אם נגע בעצים ועפר מטמא. כשרוב הכותל מלבנים וכיו"ב אם מטמא. בלפותא דבעי שיהא בבית עצים ואבנים ועפר. פי"ב מ"ב בית שאחד מצדדיו מחופה בשיש, כשכל הכותל מאבני שיש. במה שפי' בא"ר דכולה מתני' במחופה איירי. וברמב"ם ור"ש בזה, בטיחה דקרא אם היא רק בין האבנים או גם על האבנים. בב"ב ג' ב' בזה. ובמ"ש הרמב"ם שטח את כל הבית. בית שאחד מצדדיו מחופה בשיש ונראה בו נגע והסיר השיש. בשיעור חיפוי, ואי סגי בשני אבנים מגולין. פי"ב מ"ג רע"א עד שיראה כשני גריסין כו', בפשוטו סגי כשעל אבן אחת כגריס ומחצה ועל האבן השני כחצי גריס. בלשון רש"י סנהדרין ע"א א' בזה, אבל לראב"ש צריך שיעור גריס על כל אבן. אי לר"ע צריך שיהא הנגע ארכו כשני גריסין ורחבו כגריס, וברמב"ם בזה. בנגע החזור אי צריך דוקא שיהא ארכו כשני גריסין ורחבו כגריס. שני נגעים כל אחד כגריס וחוט יוצא מזה לזה אי סגי בהכי. ובשיעור החוט בנגעי בתים ובגדים. פי"ב מ"ה ואפי' חבילי עצים כו', במ"ש בא"ר דמקבלין טומאה, ובמל"מ בזה. במו"ק ח' א' בית המנוגע חידוש הוא דהא עצים ואבנים בעלמא לא מטמאו כו'. בדברי המל"מ אם הפינוי מצוה. בקו' המל"מ ע"ז שהרמב"ם הביא ק"ו לחתן מכלי חרס אע"ג דפסק דמפנה גם חבילי עצים. בלישנא דקרא ופנו את הבית משמע שיש ענין בפינוי הבית. בכהן שהסגיר בית בלא הבעלים אם הסגרו הסגר, ולכאור' מהא דתינוק בן יומו מטמא בנגעים משמע דא"צ דעת בעלים. במה שמבואר בראשונים נדרים נ"ו ב' דהסגר בית היינו נעילת הדלת, ואי סגי בנעילת הדלת בלא שום אמירה. במש"פ רש"י בחומש הסגר דאדם שיסגירו בבית אחד. בפשוטו ענין מוסגר הוא במה שהוא משולח חוץ למחנה שבעת ימים אף אם ילך הנגע באמצע. ובהסגר דמרים, במ"ש בתו' הרא"ש מו"ק דמסגירו בסימנים לדעת אם פשה ושמכסהו בבגדים שלא ישתפשף. בתו"כ בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא את הפינוי, ענינו שאין הכהן ממתין אלא כשיעור שהיו יכולים לפנות. חולין י' ב' או

דמוכח דאזלינן בתר משכיר. בדין ביהכנ"ס לענין מזוזה וטומאת נגעים יומא י"א י"ב. ובטעמא דפלוגתא דר"מ ורבנן שם. אי בעינן בית דירה לענין טומאת נגעים, או אף בית ריק מטמא, ראי' מהא דערכין שם. ומהא דפי"ב מ"ד קירות האבוס כו', פירושא דמתני' דקירות האבוס וקירות המחיצה אינן מטמאין בנגעים. פ"ג מ"א הכל מטמאין בנגעים חוץ מעכו"ם וג"ת, במה שהוצרך לשנות ג"ת. ובמה שדקדקו הראשונים ז"ל דבגדי ובתי ג"ת מטמאין מדלא קתני ג"ת ברפ"א וברפ"ב. במיעוטא דנגע שלפני הדבור הוריות י' א'. ובטעמא דלוקח בגדים ובתים מן העכו"ם יראה בתחלה ולא מטהרין כבהרת בעכו"ם ונתגיר. פ"ז מ"א אלו בהרות טהורות כו'. כולה מתני' לא זו אף זו קתני. ובבית אפל שפתחו בו חלונות. ובבית שסתמו חלונותיו לאחר ראיית הכהן קודם הסגור. וכן בנעשה חתן לאחר ראיית קודם הסגר. בחולין י' ב' כיון דאיתחזק איתחזק, ובדין בית המוסגר שסתם חלונותיו. בר"ש פי"ג מ"א בית שנראה בו נגע במזרחו כו', במה שפרש"י בחומש דנגע בראשי אברים והשמין ונראה כולו כאחד דטמא ולא דיינינן ל' כבה"ס שנתגלה. פי"ב מ"ב בית שלא היו בו אבנים כו', בית המוסגר שהוציא אבניו או עציו והחזירן, ואם יש איסור להוציא אבניו משום קוצץ בהרתו, וכן אם יש איסור לחתוך מקצת מבגד שיש בו נגע. פי"א מ"ו הטולה מן המוסגר בטהור כו' אם אף בשבוע ראשון כן, ואם נראה נגע בטלאי אם חשיב כפשוטן הרחוק. בקרע הנגע בתוך הסגר או נטהר מיד. בדברי התוספתא שבר"ש רפ"ג בבית שנראה בו נגע וחצצו כו'. ובדין נראה נגע בקיר החוצץ, וכמה פרטי דינים בכל הנ"ל. פי"א מ"ו חזר נגע לבגד כו' חזר למטלית כו' ובר"ש שם בתוספתא ופרטי הדינים בזה. פי"ג מ"ה הבונה מן המוסגר בטהור כו' למה לא נטהרו האבנים כדין קצצו ועשאו מוכין. ובר"ש שם בשני בתים מוסגרים שבנה מזה בזה. פי"ב מ"ב וכן בגד שלא ארג בו גע"ג כו', אם מה שהוסיף לארוג משלים לגע"ג אף שא"א שיתטמא בנגע זה שקדמו, אף אם הי' בו תורת נגע. פי"א מ"ב בגד המוסגר שנתערב כו', באיזה מוסגר איירי ובטעמא דבטל, וכן נטהר בעשאו מוכין, כל מוסגר שבידוע שלא יהי' אפשר לטמאותו בסוף ז' אם נטהר מיד. בתוספתא שבר"ש שם בגד המוסגר שצבעו או שמכרו לעכו"ם, וכן בעשאו מוכין וחזר הנגע למטלית שיש בה גע"ג. ואי קי"ל כראב"ש שבתוספתא. ר"ש פי"ג מ"ד בנראה נגע בכל הרוח ונתצו דאין מחייבין לבנות ואם בנה יראה בתחלה, ובדין בית שרוח רביעית פרוצה אם

שהעתיק משנתנו גם במאהיל על מוסגר. בלפחותא דמצורע מטמא בביאה ובאבן מנוגעת ובגדים. כל נגעי בתים שהן בינו לחבירו בית חבירו טהור אף שאבנים המנוגעות שמטמאין מאחוריהן בכותלו, ובטעמא דמילתא. ובדברי רש"י חולין קכ"ח ב' שפי' בעיא דמהו שתעשה יד לחברתה לטמא בית חבירו באהל, ובסוגיא שם. קדושין ל"ג ב' רכוב כמהלך דמי. ובטמא יושב והאילן והטהור עוברים. בדברי הרמב"ן בשם תו' דבבית גס טמא עובר טמא שהר"ש והרא"ש והרמב"ם והראב"ד חולקין. פ"ג מ"ז אם הניחה ה"ז טמא. פ"ג מ"ח טמא שהכניס ר"ר כו' טמא שהכניס כזית ממנה כו' אם רק בבגד אמרין כן משום דכמאן דפסיק דמי. בתוס' שהביא הר"ש פלוגתא דר"ג ורבנן בהכניס כזית מאבן גדול. תוס' שבר"ש כ"ח שהכניס אוירו אם צריך רובו, ברמב"ם ובדעת הגר"א בזה. בסוגיא יבמות ק"ג ב'. בהא דבגד מוסגר מטמא בביאה, ואם הוא משום דדיינין ל' כאבנים המנוגעות א"כ יטמא בכזית. שבועות י"ז ב' אמר רבא כולו לא גרע מכלים שבבית כו', טומאת בגדים בשהיי' בבית המנוגע אם האדם המטמא או הבית, בדברי תו' חולין ע"א ב', כל המטמא בגדים אם מטמא גם בגדים שאין בשרו נוגע בהם בדברי הרא"ש פ"ה דזבים בזה ובדעת הגר"א ריש כלים בזה, וכן בבית המנוגע וטבעותיו באצבעותיו דבטומאה דרבנן פליגי. בקו' מרן ז"ל בכל ביאה לבית הרי נכנס גע"ג מבגדיו קודם כניסת רובו. בדברי הר"ש פ"ג מ"י בעומד בפנים וידיו לחוץ וטבעותיו בקומצו. פ"ג מ"א מצורע שנכנס לבית כו' רש"א עד ד"א, אם גם בבית המנוגע פליג. שם ר"א אם שהה כדי הדלקת הנר. מ"ב נכנס לבהכנ"ס כו' כל המציל צמיד פתיל כו'.

שעמד בתוך הבית והסגיר. ובפרש"י שם, בדין עמד בתוך הבית והסגיר, ברמב"ם ובר"ש בזה. ברש"י שם יכול יהא לו רשות לילך לתוך ביתו כו'. נדרים נ"ו ב' אבל מן האגף ולחוץ לא כו'. ובדין תחת המשקוף לענין טומאה. פ"ב מ"ו ובא בסוף השבוע וראה אם פשה כו', חלץ את האבנים בתוך שבוע מהו, ואם מועיל להחזירם. חלץ בשביעי לאחר פשיון קודם שראהו הכהן מהו. חלץ עד שלא צוה הכהן לחלוץ מהו. עוד שם במשנה אינו נוטל כו' ולא סיד כו' ולא שתים כו'. בהא דשניהם חולצין אם הוא רק בשהמקום והאבנים של שניהם. בשכל הכותל של חבירו. ובדין כותל שהוא לאויר או שהוא לבית שאינו מטמא בנגעים. בתוס' שבר"ש בית שצדו אחד עכו"ם כו' ובכותל שהוא לאויר בזה. שם שניהם קוצעין כו' אף שהוא רק מבפנים. שם אין חבירו מטפל עמו בטיחה, אם חיוב טיחה הוא גם בחוץ. פ"ג מ"ב האבן שבזוית, בפ"י אבן שבזוית. ובהא דמשמע בראשונים שכל כותל חולקין את עוביו בנתיצה, ובכותל שהוא לאויר או שאין בו כדי חלוקה מהו. שם במשנה נראה כפתין נוטל את שלו כו'. פ"ג מ"ג בית שנראה בו נגע היתה עלי' ע"ג כו' אם נבנית העלי' לאחר שנראה בו נגע מהו. הא דנותנין את הקורות לעלי' או לבית ובכותל שבינו לחבירו חולקין אותן. בית שהתקרה והמעזיבה של עליון אם מטמא בנגעים אם בית שאין עליו תקרה אינו מטמא. ואם כותל שהוא לאויר ניתץ כולו. שם מציל על המלבנים. פ"ג מ"א עשרה בתים הן הכהה בראשון כו' היכן מצאנו ענין כהה בבתיים ובהא דחשיב להו בתרתי, ובחיוב קליפה מנלן, בקרא דכי נרפא הנגע מבואר דגם לאחר חליצה וקיצו עדיין חשיב שיש נגע בבית וצריך ריפוי, וזה מיישב לשון פשיון דקרא ע"ד הרמב"ן בפ"י התורה.

סימן יא

בטומאת המוסגר והמוחלט

פ"ג מ"ד בית המוסגר מטמא מתוכו. בספיקת תו' יבמות ק"ג ב' אי מטמא מתוכו בנגיעה, ומהיכא ילפינן לה. ואם מטמא בנגיעה לטמא שנים ולפסול אחד כמו מוחלט. ובהא דאבנים שיש בהן נגע מטמאין מאחוריהן בתוספתא שבר"ש שם. וכן בגד המוסגר מסתבר דמטמא בנגיעה לטמא שנים ולפסול אחד, אבנים שנשרו מבית המוסגר ואבנים המנוגעות שנשרו מבית המוסגר מה דינם לענין טומאה. פ"ג מ"ו בית שהוא מיסך ע"ג בית המנוגע כו', בטעמא דפלוגתתן ובמש"כ הגר"א משום דאהל מפסיק. בדברי הרא"ש בפירושא דמתני' וברמב"ם

סימן יב

בדיני טהרת המצורע

קדושין נ"ז א' צפורי מצורע מאימתי אסורים כו', לר"ל בלקח רק אחת אם נאסרת. לר"י בשחט לשם חולין אם נאסרו. בדברי הר"ש דצריך ליקח עץ ארז ואזוב ושני תולעת קודם שחיטת הציפור, ובלשון הרמב"ם בזה. בהא דתניא בתו"כ בלקח עץ ארז למצורע יכול ליקחם לבית אם גם לאחר שחיטה כן, פ"ד מ"ה ונמצאת שלא דרור כו' שחטה ונמצאת טריפה כו', נשפך הדם כו', פ"ד מ"א ה' מביא פיילי של חרס כו', אם חדשה ורביעית מעכבי, ואם שילוח מעכב. באיסור המשולחת לאחר שילוח, בדין חסר הלוג ובנשפך.

פרה

סימן א

בפרק ראשון ושני

פ"א מ"א עגלה בת שנתה, מנלן דכל היכא דכתי' בן שנה היינו בתוך שנתו, בהא דכבש בן י"ג נפסל מדין כבש ואינו קרוי איל, מהיכא ילפינן לה, ואם הוא גם לר"מ דיום אחד בשנה חשוב שנה, בדברי הרמב"ם דפר בן שתי שנים ופרה בת שלש, פלוגתא ר"מ ור"א ר"ה י', אם ל' יום בשנה חשוב שנה או יום אחד בשנה אם הוא גם למ"ד פר בן שתיים, במש"פ הרמב"ם דשעות פוסלות בקדשים ואם פחת שעה פסול, והיכי משכח"ל אם צריך להוסיף יום אחד או ל' יום, בדין כבש בן י"ג חודש שהקריבו לאשם אם כשר ולא עלה לבעלים ומביא עליו נסכי איל, ובדין איל נזיר אם קידש הלחם, אם שעות פוסלות בקדשים לענין שמונה ימים להרצאה, במש"פ הרמב"ם דעגלה בת שתיים או פחות, בדין איל בן שלש, בהא דכבש בן י"ג מביא עליו נסכי איל אם הוא גם בקרבנות חובה, בטעם דנו"נ ובכור ומעשר ופסח כשרים מיום השמיני וא"צ ל' יום בשנה, ובקרבנות חובה בעינן ל' יום, בבן י"ג חודש ויום אחד אם מקצת היום ככולו, פ"ב מ"א בטעמא דמעוברת פסולה, ובדרשא דבשרה ולא בשר עוברת, בהא דדרשינן שלא יקח עגלה וישהנה, ואם לקחו פרה ולא הקדישוה מיד בלקיחתה, ובמוכר שאינו יודע שהלקיחה לשם פרה, בדין ליקח מן העכו"ם עומר ושתה"ל, בשאר קרבנות שגלגל העין שחור אם פסולין לר"מ בכורות ל"ח ב' דיש מומין בלבן, בדין פרה שנחתך מעט מן העור, ובנחתכו שתי שערות אדומות, ואמאי לא חיישינן שמא נשרו, באיסור קרחה על מת אם חייבים על שתי שערות בגומא אחת, סוטה מ"ו א' עול פוסל בין בשעת עבודה כו', ובדין עול שלא לרצונו.

סימן ב

בפרק שלישי ורביעי

פ"ג מ"א שבעת ימים כו', אם גם בפרה קמייתא דמשה היו צריכין פרישה ז' אף שלא הי' אפר פרה. במצות הוצאת הפרה בכהן דנוהגת לדורות, מנחות כ"ח א' הא דקאי מזרח ומערב כו', אם צריך שפני הכהן יהיו למערב או דסגי שההזאה תהא לכנגד הפתח, בדין שריפה שלא כנגד הפתח ופני הכהן למערב, או ששרפה כנגד הפתח ופני הכהן לצפון, מהא דחזיתה מערבה משמע שפני הכהן למזרח כשמדליקה, זבחים קי"ג א' מאי חוץ

מגיתה כו', שחטה שלא כנגד הפתח והזה כנגד הפתח פסולה, בדין שריפה כנגד הפתח שלא במקום שנשחטה, וכיורו' תרומות פ"ו, אם דם ההזאה צריך שיפול על המערכה, ובדין דם שניתו מחוץ למערכה בתוך הגת, ובניתו שלא לדעתו אם נפסל, בדין הוציא הדם מכנגד ההיכל והחזירו, הזה שלא כנגד ההיכל אם מהני לחזור ולהזות, בדין נחסר מבשרה ומפרשה קודם שריפה ובדין פוקעין. פ"ג מ"ט קיבל בשמאלו, בדין קיבל בימין ונתן לשמאל אם הוי כנשפך מן הצואר, אם כהן אחר יכול לטבול אצבעו ביד חבירו, קיבל בימין ויש דם הנפש אם יחזור ויקבל, בדין שפך מן הדם שבידו על האצבע ולא טבל, ובטבל שלא לשם הזאה ונמלך והזה, למ"ד אשו משום ממונו היכי מיקיימא שריפה בכהן כשמציית המערכה, בדין הצתת אליה חוץ מגתה, הצתת אליה היינו כשמדליק האליה ולא שמדליק מן האליה את האש, בדין השלכת עץ ארז אם זרק למעלה ונפל למערכה. בסוגיא דיומא מ"א ב' בקלטתן שלהבת ובדין כובד, בהשליך בפסול אם יכול לחזור ולהשליך אחר, בהא דבנחסר כל שהוא בתחלה מעכב ולבסוף אם נשתייר בשר שלא נעשה אפר מניחין אותו, בדין עצם שלא נשרף וכתשו אם כשר לקידוש, אם מלאכה פוסלת בלא היסח הדעת משמירתה, ואם מלאכה פוסלת בכל המלאכות שמתמא בגדים, בהיסח הדעת הפוסל בפרה טפי מכל הקדשים שנפסלים נמי בהיסח הדעת, אם מלאכה פוסלת באסיפת אפרה, אם אפשר ליטול מעט אפר מן המערכה ולקדש בו, בדין סתמא לשמה בפרה ובדין לשם חולין ומשום חולין, מנחה שהוקדשה בקדושת פה אם סתמא לשמה. בדין שחיטה במחוסר בגדים ושלא רחוק ידיים ורגלים, כהן הדיוט השורף את הפרה איזה בגדים לובש, בשיעור רוחב הגת, ואם עשה מחיצה באמצע, ובשרפה חצאין, שרף שתי פרות בגת אחת ע"י שני כהנים פסולים, וכן אם שרף עמה פרים הנשרפים, הזהא שלא לשם מצוה אם פוסלת, שחטה סמוך לשקה"ח כשלא יהי' שהות להזות, אם השוחט מטמא בגדים, ובנפסלה בהזאה אחרונה אם המזה הראשונות מטמא בגדים, בדין מעילה בפרה ובדין מועל אחר מועל, ואימתי מרבין לה עצים לרבות את האפר, בדין שריפה כלילה.

סימן ג

בפסול מלאכה והיסח הדעת

בדין שימור מים שאינם מקודשים אם סגי להניחם

אפר מקלה, מים שנפסלו מחמת שינוי מראה יכול להוסיף עליהם מים כשרים ואין זה כהיסח הדעת, בתערובת מין בשא"מ אם מהני שתי הזאות, מים שנבלעו בבע"ח אם נפסלו בהיסח הדעת, איזה היסח הדעת פוסל לאחר קידוש ואיזה לפני קידוש, החושב על מי חטאת לשפוך או לשתות אם חשיב היסח הדעת ובחושב על מקצתן, אם אפשר למלא מים בכלי הטעון טבילה שיבאו כאחד המילוי והטבילה, במעין שנפלו לתוכו מים שאובין, פ"ה מ"ג קרויה שהטבילה כו', אם המים הבלועים נטהרו בטבילה לענין שמותר ליתן בתוכה תרומה, אם הוצאת הכלי מן המים הוא בדין מילוי, פ"ט מ"ה לא יגבלם בטיט, מים שנטמאו וגיבלם בטיט אם נטהרו, בתוספתא דמקואות בשותה מים טמאים והקיאן, פ"ט מ"ו לא יעבירם בנהר, ובתו' זבחים צ"ג א', לר"מ דמי חטאת שנטמאו מטהרין אם גם קודם קידוש, ול"ל להניח במקום טהור, אם אפר מקבל טומאה, פי"א מ"ז צלוחית שהניחה מגולה כו' אם מיירי במים שנתקדשו, בהא דפסלינן בכל דוכתא כשיש לו שם לוי, ובהדס דמכשרינן כשהוא עבות, בדיני אזור, ובנלקט מעצמו או שלקטו ע"מ להפקירו, באזור דמצורע ודשרפת הפרה אם בעינן שלשה קלחים.

סימן ה

בענינים שונים

פ"א מ"ג בן י"ג חודש ויום אחד כו', מהו יום אחד. — פ"ד מ"א ושלח רחוק יו"ר כו', בדין קיו"ר דפרה אם הוא מדאורייתא ואם הוא בכל העבודות, והא דמקדש בפנים לרחב"י זבחים כ' ב' אם הוא מן התורה או מדרבנן, ובפירוש הסוגיא שם, ובדעת הרמב"ם בזה. — פי"ב מ"ב הזה על צדדין שבפניו, ובסוגיא דסוטה ל"ט א' אם צדדין בכלל ברכה.

במקום משומר או שהיסח הדעת פוסל בשמירתם, בהא דהעושה מלאכה כשהמים בידו נפסלו משום חסרון שימור אף שהוא משמרם בידו, בהא דתנן רפי"א צלוחית שהניחה מגולה כו' דמשמע דרשאי להניחה ולקדש ממנה אח"כ, פ"ו מ"א המקדש ונפל הקדוש על ידו כו', בקידוש בכח שני אי מהני לנגב ולחזור ולקדש בהם, שם זקפה בארץ פסול כו', מה בין נתנה לחבירו או הניחה בארץ, מ"ב הי' קדוש צף כו', אם עירוב האפר מעכב, ואם מלאכה פוסלת לאחר שנתן האפר לפני העירוב, כמה מים צריך ליתן על האפר כדי לקיים בו מצות עירוב, מים שנשפכו מן הכלי לפני קידוש אם נפסלו, בפסול היסח הדעת ולמה לא מהני שמירת אחר שלא מדעת הבעלים, הממלא מים למי חטאת ולשתות בחבית אחת אם חשיב מלאכה, בטעמא דבמילוי לא מהני שמירה של אחר בשעת המילוי, ובקידוש מהני, ובמילוי ע"י תינוקות וגדול עומד ע"ג, עוד בדין מלאכה אם פוסלת באפר לפני שיערב, פ"ז מ"ד קדש לי ואקדש לך, בפסק עמו לעשות לו מלאכה אחרת, ובדברי הרמב"ם בזה, מים של ראובן ביד שמעון אם מהני שמירת ראובן כששמעון עושה מלאכה, כשממלא מים בחבל אם צריך ליוזר שלא יכנסו לכלי מים מן החבל, פ"ז מ"י המוסר מימיו לטמא כו', בדין מוסר תרומה וקדשים לטמא, ואם מסר מימיו לאשה לשמור.

סימן ד

בפסולים שבמים ובאפר ובאזור

פ"ט מ"א צלוחית שנפל לתוכה מים כו', אם שייך לומר דיש בילה שלא לפי חשבון, בדין הזאה צריכה שיעור, בדברי תו' דמדאורייתא המים מתבטלים וכשרים להזאה, במש"פ הרמב"ם דהמים פסולים אף דפסק דהזאה א"צ שיעור, פ"ט מ"ז אפר כשר שנתערב כו', בדין רוב

מהרות

דתניא בתוספתא דענבים מטמאין טו"א עד שיהלכו בהן שתי וערב, ואם בענבים טמאים פקעה טומאתן.

סימן א

בענין ביטול וצירוף לטומאה

פ"א מ"ה כביצה אוכל ראשון כו' שבללן זה בזה, אם גם כשהשני רוב נעשו ראשון, ולא אמרי' שהראשון בטל. בדין ביטול טומאה וחזור וניעור בבכורות כ"ב, בדין נוגע וחזור ונוגע ובחולין קכ"ד ב' שני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והולין והביא כל היום טהור, בסוגיא דזבחים ל"א א' בעירוב מחשבות.

סימן ג

בדיני ספק טומאה ובשני שבילין

פ"ה מ"א אחד שאמר נגעתי בזה ואיני יודע כו', אם מיירי באיכא רוב טהורים או באיקבע איסורא, בדיני שני שבילין ובמל"מ בזה, ובדין מוכיחות, ובנגעו בטהרות של אדם אחד, בדין שביל אחד רה"ר ושביל השני רה"י.

סימן ב

בטומאת משקין ובמשקין שקרשו

בפסחים ל"ג ב' משקין מיפקד פקדי או מיבלע בליעי, למה אין הענבים מטמאין את המשקין מדין יד או שומר. ובקו' הר"ש למה אי מיבלע בליעי אינם נטהרים כשנסחטו, פ"ג מ"א הרוטב והגריסין כו' קרשו הרי אלו שניים. בדין משקין שקרשו ואוכלין שנימוחו, ובמים שהגלידו וחזרו ונימוחו דחוזרין לטומאתם הישנה, בדין שמן ודבש ויין שקרשו, בדין משקה ההולך לאיבוד. בהא

סימן ד

בספק טומאה ברה"י

פ"ו מ"א מקום שהי' רה"י ונעשה רה"ר כו'. ובהא דס"ל לר"ש דס"ט ברה"י טמא מספק, ובדין מסוכן שראוהו חי מבערב, בדין נגעו בו שנים זה ברה"ר וזה ברה"י ובאו לישראל כאחד. פ"ו מ"ב ארבעה ספיקות כו', בדין טומאה מהלכת ובשרץ בפי חולדה. פ"ו מ"ד כל שאתה יכול לרבות ספקות כו', ובדיני ס"ס ברה"י.

מקואות

הערות על סדר המסכת

סימן א

בדין הוי' ע"י טהרה וע"י אדם ושאובין

בסוגיא זבחים כ"ה ב' הוייתן ע"י טהרה תהא כו' ז"א אויר כלי כו', בבאין מכתו ולא מידו אי חשיב הוי' ע"י דבר המק"ט. בר"ש פ"ב מ"ג בדברי התוספתא דמקוה שהניחו ריקם ובא ומצאו מלא, אי הוי' ע"י טהרה פוסל בג"ל, פ"ו מ"ה שק וקופה הנתונים תחת הצינור למה אינם פוסלים משום הוי' בדבר המק"ט, בדין לשאוב מן המקוה בכלי מנוקב אם צריך שיינקב בכדי טהרתו בטוש"ע סי' ר"א ס"מ, בדין פסולי ע"י אדם, בשו"ע סל"ט ובש"ך שם, בדברי הרשב"א והתו' ב"ב ס"ו דכולו שאוב פסול מדאורייתא, פ"ד מ"ב זקפה לידוח בין כך ובין כך אינה פוסלת בדברי הרא"ש שם.

סימן ב

בפ"ב בדין שאובין בלא כונה, ובפסול ע"י אדם

פ"ב מ"ז ח' ט' המניח קנקנים כו' הסייד כו' המסדר כו', בשיטת הראשונים בזה ובדברי הראב"ד בבעה"נ, ובדין שבירה אי חשיב המשכה, בתוספתא שהביא הר"ש פ"ב מ"ח זילף בידיו וברגליו כו' הולכין עם הקרקע כו' ובשו"ע ושי"ך וט"ז בזה, פ"ב מ"ז המניח קנקנים בראש הגג, בדברי הר"ן פ"ב דשבעות בזה ובדברי הריב"ש, בדין נשאבו בלא כוונה, פ"ד מ"א ובי"ה מטהרין בשוכח ובסוגיא דשבת ט"ז, מסקנת הדינים בזה ובשו"ע סמ"א מ"ב מ"ג.

סימן ג

בדין אביק ומטהרת וספוג והדלי

פ"ו מ"י האביק שבמרחץ, אי כל המקוה נעשית שאובין ע"י האביק או רק המים שבאביק, ומ"ש אביק מג' גומות בפ"ב מ"ה, ובשיטת הרמב"ם פ"ו הי"א באביק, בתוספתא שהביא הר"ש פ"ב מ"ד גיסטרא שהיא משוקעת, עירוב מקואות לענין פסול אינו תלוי בדין עירובן לענין הכשר, מתני' פ"ו מי"א המטהרת שבמרחץ, פ"ו מ"ג המקואות כמו שהיו כו' בר"ש ורא"ש למה אין הכשירה נפסלת, בדברי הרמב"ם פ"ו הי"א י"ב, פ"ו מ"ד הספוג והדלי כו' כשיש ג"ל כנגד הדלי אי פוסל, פ"ב מ"ה ור"ש מכשיר מפני שהוא כמקוה סמוך למקוה, אי ר"ש פליג נמי במטהרת, ולמה אין כאן היתר ג' כלים, בשו"ע סט"ז י"ז י"ח.

סימן ד

באופן ההכשר במקוה שנפסלה בג"ל או בכולה שאובין והאמה נכנסת לו, ובדין ריבוי והמשכה

פ"ג מ"א ב' מקואות שאין בהם מ"ס, אף באין בשניהם יחד מ"ס מכשיר ר"י, שם בר"ש בתוספתא ב' בריכות כו', ובגירסת הגר"א שם, בדין מקוה שנפסלה בג"ל אי פוסלת אחרים בג"ל, בדין באו ג"ל ומ"ס בבת אחת, שם מ"ב הבור שבחצר ובגירסת הגר"א והאמה נכנסת לו, מקוה שנפסלה בג"ל וחסרה קורטוב והמשיך לתוכה מ"ס אם נפסלה, שם מ"ג בור שהוא מלא מ"ש כו' למה א"צ שיצא מלואו ועוד לאחר שנחסרו הג"ל, כיצד מחשבין שלא נשתייר מן הראשונים ג"ל, בדברי הראב"ד והש"ך, בדברי הרמב"ם פ"ה ה"ה ו' ט', בדברי הגר"א פ"ג מ"א, מסקנת הדינים בשו"ע ס"כ כ"א כ"ב, ובש"ך שם, בסוגיא דהמשכה תמורה י"ב, בשיטת הראשונים בזה, בפ"ד מ"ד ובפ"ב מ"ז, אי רוב שאובין בהמשכה פוסלין הכשרים, בשו"ע סמ"ד, בש"ך ס"ק צ"ט, בדברי הגרע"א ז"ל בגליון דאף אם קדמו שאובין בהמשכה והן רובא כל שיש מ"ס כשרין כשר, בדברי הראב"ד בבעה"נ, בשו"ע סמ"ה דשיעור המשכה ג"ט, אי בעינן קרקע הראוי לבלוע בשו"ע סמ"ו, בקדמו מ"א סאה הפסולין מדאורייתא מדין הוי' בדבר המק"ט אם מתכשרין כשנפלו מ"ס כשרין, בנפלו מ"א סאה שאובין שלא הי' ג"ל מג' כלים אם מועיל להמשיך לשם כשרין, פרטי דינים בצירוף כלים לג"ל שאובין, בשו"ע סמ"ז.

סימן ה

בדין נתן סאה ונטל סאה

מיעוט שאובין או ע"י דבר המק"ט משלימין מדאורייתא, כן מבואר מתוספתא דמכתשת בר"ש פ"ב מ"ג, ובדין מיעוט מי פירות, יבמות פ"ב ב' וסבר ר"י דדרבנן לא בעינן ריבויי כו', בדברי הפר"ח יו"ד סי' קי"א, בדין נ"ס ונטל סאה, שם בסוגיא ובתו' ובדברי הראב"ד בבעה"נ דמשמע דלא מהני השקה לכשנחסרו הכשרים אח"כ.

סימן ו

בדין קבעו ולבסוף חקקו, ובשיעור נקיבת הכלי,

ובגזירת מרחצאות

בדין חקקו ולבסוף קבעו בב"ב ס"ו א' אלא ר"א דדף כו', פ"ד מ"ה השוקת שבסלע כו', בדברי הטור שהביא

בתוספתא דקומקום. כשאין בפי הכלי כשפה"נ אין מטבילין בו מדאורייתא, בדברי הב"י בשם ת"ה דאין מטבילין כלי בתוך כלי אא"כ יש במקוה מ"ס מלבד המים שבכלי, חגיגה כ"ב א' סל וגרנותני שאין בפיהם כשפה"נ כו', ושם מקוה שחלקו כו', פ"ו מ"ט כותל שבין שתי מקואות שנסדק, אם כ"ז מדאורייתא.

סימן ח

בדין זוחלין לחבר ולטהר שאובין, ודין גל שנתלש, וזחילה למטה ממ"ס, וזחילה שא"נ.

סימן ט

בענין שאובין וטהרתן
(נדפס בהוצאה זו בסדר המשניות)

במקוה דרביעית אם נפסלת בריבוי שאובין מדאורייתא, ואם יש יתרון הכשר במקוה של מ"ס, ואם יש לתלות הדבר בפלוגתא אם מעין צריך מ"ס לאדם, או בהא דכלי מדין צריכים מ"ס לדעת תו', ומהיכן ילפינן דאין מקוה נפסלת בריבוי שאובין. בפסול שאובין להסוברים דהוא דאורייתא, מקואות פ"ד מ"ו החוטט בצינור כו', אם כל הצינור נעשה כלי קיבול ע"י החטיטה לענין טומאה, ולענין שאובין, ובטעם דבעי רביעית בשל חרס. שם ירד לתוכו עפר ונכבש כו', ואם המים שלמעלה מדפנות הגומא נעשים שאובים. שם היו צרורות מתחלחלים כו'. שם סלון שהוא צר מכאן ומכאן כו' ואיירי שהמים מתעכבים במקום הרחב. כלי קיבול פוסל אף בלא נעשה לקבלה, בא"ר שם ובתשו' הראב"ד בזה, משפך של רוכלין וטיטרוס אם עושין שאובין. פ"ו דמקואות מ"ח מטהרין כו' מביא סלון של חרס כו' הקושיות שלפיר"ש. שתי מקואות המחוברין כשפ"ה ובאחד המים גבוהים יותר אם חשיב קטפרס, ואם אפשר לפרש מתניתין בכה"ג, והא דתניא בתוספתא דאם נכפף הסלון כ"ש פסול, בע"ז ע"ב ב' שפחסתו צלוחיתו היינו נמי בעור שהיין נשפך, ומבואר נמי דכה"ג לא חשיב קטפרס, ואם צריך שיהא בסלון כשפ"ה. מה ראו חכמים לחדש השקה כשערה לענין שאובין. בצנורות שיש בהן חריצין, ובצנורות הפלסטיים שיש בהן בית קיבול לגומי שמהדקין בחיבורן. מכתבים.

הפ"ת סי' ר"א סק"ז דמשמע שטובלין בקבעו ולבסוף חקקו, ב"ק ס"ו א' התם איכא תורת כלי כו', פ"ד מ"ה וכמה יהא בנקב כו' ובסוגיא דיבמות, בשיעור נקיבת הכלי שלא יפסול משום שאובין, בשולים ובמן הצד, בדברי הטור והרמב"ם, ובשיעור נקיבתו לענין לטבול בתוכו, בדברי הרא"ש דמים המושקים למעיין אין נפסלים אם נמשכים ע"ג דבר המק"ט, למה מטבילין כלי בתוך כלי ולא חשיב הוי' בדהמק"ט, פ"ה מ"א מעיין שהעבירו ע"ג השוקת כו', בגזירת מרחצאות נדה ס"ו, במתני' ובלבד שלא יטביל ע"ג הספסל, ואם יש חילוק בין כלי קבוע לכלי תלוש, ובדברי הראב"ד דכ"ח כיון שאין מק"ט מגבו אין בו גזירת מרחצאות, ובדין שידה שבים בהשגות רפ"ו, ובדעת הרמב"ם בזה, בדברי הרשב"א שאסור לעמוד ע"ג נסרים משום שראויים למדרס, בש"ך ס"ק ל"ז, פ"ה מ"א העבירו ע"ג שפה כ"ש כשר חוצה לו ובדין על שפתו ממש.

סימן ז

בדין גו"א וחיבור ניצוק וקטפרס, וחורי המקוה

בדין ניצוק וקטפרס וגו"א גיטין ט"ו ט"ז, הא דמיבעיא לן חגיגה י"ט א' אי אית לי' לר"י גו"א אם הוא מדאורייתא, בדברי התו' שם ובר"ש סופ"ח דטהרות, פ"ו מ"ח מטהרין את המקוה העליון מן התחתון בפי' הר"ש והרא"ש, ובתוספתא דנכפף הסילון כ"ש פסול, בשיעור החיבור לטהר שאובין, בשו"ע סנ"ג ואפילו אין מי ההשקה רואין כו', אי קטפרס חיבור לטהר שאובין, בדברי הט"ז ס"ק מ"ז דניצוק חיבור לענין דלא חשיב שאובין כ"ז שלא נפסק הקילוח, אי קי"ל כר"י בעודהו רגליו ש"ר במים, רמב"ם פ"ח ה"ח י"ב בהטביל בו את הסגוס ובשו"ע סס"ג ובטעמא דמילתא, זבחים כ"ב אם קדח בו רביעית מטבילין בו כו' בדין פחות מרביעית המושק למקוה בראב"ד בבעה"נ בזה. בדין חורי המערה פ"ו מ"א, ואי המים שבחורים ובעוקות משלימין למ"ס, ואי דינם כאויר המקוה לענין לפסול משום הוי' בדהמק"ט, ואי חשיב המשכה על גביהן, פ"ה מ"ו מטבילין בחריצין ובנעיצין כו', ובאין בחורין רביעית, פ"ו מ"ו גיסטרא שבמקוה בפי' הר"ש והרא"ש, חגיגה כ"א ב' גזירה שלא יטביל כו' ובר"ש סופ"ח דטהרות.

מכשירין

וברוב העיר ישראל. מ"ו המוצא פירות בדרך כו' אם הנידון באכילת ארעי או באכילת קבע. שם אוצר שישאל ועכו"ם מטילין לתוכו כו'. מ"א פירות שני' שרבו כו' מ"ט אינו אומר שאם צריך מ"ע יהא מ"ע במקום המע"ש, ובמחצה למחצה, ובדברי הר"ש והרא"ש, ובדעת הרמב"ם בזה.

סימן ג

פרק שלישי על סדר המשניות

סימן ד

בפרק רביעי

פ"ד מ"א השוחה לשתות כו', מ"ש הא מטומן פירותיו במים, אע"ג דהתם נמי הוי פ"ר. מ"ג ד' ה' בחבית שירד הדלף כו', ובטעמא דמילתא דהניתזין והצפין אינן בכ"י. שם מ"ו-ח'. מ"ט הממלא לצורך מחובר אם המים תלושין. שם מ"י.

סימן ה

בפרק חמישי

פ"ה מ"א-ח'. מ"ט כל הניצוק טהור, בנידון אם ניצוק חיבור, בדין זיעת אוכלין שה"ה כמוהו. מ"י י"א בחיבור של אדים. שם השוקל ענבים בכף מאזניים.

סימן ו

בפרק ששי

פ"ו מ"א המעלה פירותיו לגג כו', מתי נתכוין לכך, ובהעלן חש"ו, ואם העלן חש"ו כדי ללותתן. בענין מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו שאינו משום נאמנות אלא משום דלא סגי בכונת הקטן וצריך גם מעשה. וחש"ו שהעלו לצורך טל ומפני הכנימה מהו, מי חשיב כה"ג מחשבתו ניכרת מ"מ. מ"ב בשביל שימתינו, בפ"ה הר"ש והרמב"ם בזה. שם כל הקמחין כו', כיצד משכח"ל חטים שהוכשרו הא פחות מכביצה אינו מקבל הכשר. שם מ"ג וכל הציר כו'. מ"ד והדם, בדעת הרמב"ם בזה. מ"ה תולדות למים כו', מ"ט קרי להו תולדות. עוד שם במשניות.

סימן א

ענין ההכשר, ובפרק ראשון

ענין ההכשר הוא מעין גמר מלאכה, מים מחוברים אינן מכשירין, ובהא דאמרו פסחים ט"ז א' דמחוברין מכשירין. פ"א מ"א כל משקה שתחילתו לרצון כו'. ואם סגי במחשבה לעשותן כמשקין. שם משקין טמאין כו' היינו משקה זב וזבה. בדברי הרמב"ם דמים שנתלשו לרצון אינן מכשירין אא"כ נפלו על הפירות לרצון. בדברי רש"י חולין ל"א. כל היכא דתנן אינן בכי יותן אם ר"ל שאם נפלו על פירות שלא לרצון אינן מכשירין, או שאם נפלו על פירות לרצון שא"מ, בפלוגת הרמב"ם והר"ש והראב"ד בזה, ובדברי הריטב"א שבת קמ"ד דמי גשמים שלא נחשבו בירידתן לתלושין אינם חוזרין להיות בדין תלושין. ובדעת הרמב"ם בזה. פ"א מ"ב המרעיד את האילן כו'. שם להשיר ממנו משקין כו', התולש מים כדי לפנות את מקומן ושופכן אם נעשו תלושין. שם מ"ג המרעיד את האילן כו' ובדעת הרמב"ם בזה. מ"ד הנוער אגודה של ירק כו'. מ"ה הממחק את הכרישה. מ"ו הנופח בעדשים כו' כיצד בודקן, שם האוכל שומשומין כו'. שם הטומן פירותיו במים מפני הגנבים אינן בכ"י, בביאור הדבר מ"ט לא חשיב שימוש במים.

סימן ב

ענינים שונים שבפרק שני

כל המשניות בכאן הם דינים מחודשים באיסורים דרבנן שהקילו לילך אחר הרוב והחמירו במע"מ. מ"א בדין זיעת בתים וזיעת אדם, ובנתערבו מים שאובין עם הזיעה. מ"ב בזיעת המרחץ, ואם טומאתו מדרבנן. בזיעת בריכה. ובשתי בריכות טהורה וטמאה, וכיצד שייך מחצה למחצה, ובעירב משקה טמא עם משקה טהור מע"מ. עוד שם במ"ג ד'. מ"ה במרחץ המרחצת בשבת אם רוב ישראל כו', ובהמתנת בכדי שיעשו. מ"ו מצא בה ירק נמכר כו'. מ"ז מצא בה תינוק מושלך כו' אע"ג דחשיב קבוע אזלינן בתר רוב. ובדין ההורגו והשבת אבדה ועוד דינים, ונגח' תורי' דידן לדידי', ואם קידש אשה אם חוששין לקידושין. מ"ח מצא בה מציאה כו'. אם מע"מ בצירוף המוצא. מ"ט מצא בה בשר, ברוב העיר עכו"ם

זבים

סימן א

א. נדה ל"ג א' פולטת ש"ז כו'. אם משמשת משתלחת חוץ לב' מחנות. במתני' דמקואות פ"ח מ"ד האשה כו' ולא כיבדה את הבית כאילו לא טבלה. נדה ל"ג ב' ואחר תטהר אחר אחר לכולן. בראית הראב"ד מנדה ס"ז דאמרו חכמים אסור לעשות כן כו' דפולטת אינה סותרת לבעלה. זבים פ"א מ"ג שלש לשלשה ימים כו'. שם מ"ד ראה אחת והפסיק כדי טבילה וסיפוג כו'. בראי' אחת מרובה כשתים או כשלש. שם מ"ה. פ"ב מ"א ב' ג'.

סימן ג

בטומאת היסט, בתוספתא שבר"ש פ"ד מ"ו נותנין עליהם חומרי נושא וחומרי נישא, פ"ד מ"ה הזב בכף מאזנים כו'. ובנושא את הזב, ומכריעו, בפ"ג מ"א ב' ג'. ובסוגיא דשבת צ"ג בזה יכול וזה א"י.

סימן ד

בדברי הר"ש פ"ד מ"ו דהזב בכף מאזנים ואוכלין ומשקין בכף שני' טמאין היינו אפי' כרעו הן. בגדרי טומאת היסט, ובמשא בלא היסט, ובדברי הר"ש פ"ה מ"ג מ"ש זב מנבלה דגם נושא בלא הזזה חשיב נושא. ובדין עליונו של זב. פ"ה מ"א הנוגע בזב או שהזב נוגע בו. ובבגדים שאינו נוגע בהם. שם מ"ב ג' ד'.

סימן ב

נדה כ"ב א' הרואה קרי בקיסם מהו, ובדין רואה זיבו בקיסם, שם בסוגיא, ובדברי התו' הרא"ש דא"א בלא צחצוחי זיבה הוי כראיה. זבים פ"ב מ"ב בשבעה דרכים בודקין את הזב, מ"ט לא הוי ספק זב. ובסוגיא דנזיר ס"ו

טבול יום

חיבור אע"ג דהוי אשבורן. שם המערה מכלי לכלי ונגע טבוי בקילוח אם יש בו יעלה באחד ומאה, כיצד משערין. פ"ב מ"ח כעבוע שבחבית.

סימן ג בפרק שלישי

פ"ג מ"א כל ידות האוכלין כו' אם יש ידות דרבנן. שם האוכל שנפרס ומעורה במקצת כו', ואם מעורה ברובו, ופת שלימה שא"א לטלטלה כי אורחיו. בפלוגתא ר"נ וחכמים אם אזלינן בתר טהור או בתר טמא אם היינו מדרבנן, ואם גם בשאר טומאות פליגי. שם במשנה את שדרכו ליאחז בעלה כו', ואם לענין הכשר נמי כטומאה דיינינן. פ"ג מ"ב ירק ש"ת וביצה טרופה נתונה ע"ג כו', ואם הוא מדרבנן. פ"ג מ"ג חוט של ביצה כו' וכן בקטניות כו'. מ"ד עיסה שנדמעה כו'. שם בעיסה שנילושה במ"פ דלא הוי חיבור ובטעמא דמילתא. פ"ג מ"ה ירק ש"ח שבשלו בשמן ש"ת ונגע בו טבוי כו'. כל הקלח נפסל. במה שהק' הרא"ש מ"ט אין השמן מחבר את הירקות אע"ג דשבעה משקין מחברין. פ"ג מ"ו טהור שנגס מן האוכל כו'.

סימן ד בפרק רביעי

נדה ז' א' בספק חלה. בנגע קודם גלגול אי פסול. ואם מפרישין ממנה חלה. ובנוגע בחולין ואח"כ הקדישום למנחות. בדברי הגרע"א נדה ו' במעל"ע שבנדה שנגעה בחולין והחולין נגעו בטהרות. פ"ד מ"א אוכל מעשר שהוכשר ונגע בו טבוי כו', שם מ"ב האשה שהיא טבוי, נדה ז' א' תוד"ה ומקפת ובר"ש פ"ד מ"ב כשמרים ומיד קורא שם אי חשיבא הרמה מן המוקף. פ"ד מ"ד ה"ז תרו"מ משתחשך כו', אשמועינן שאפשר לעשות תרו"מ שיחול לאחר זמן. עוד שם בר"ש בתוספתא תרו"מ על פירות שיש לי בתוך ביתי לכשאגיע לעיר כו', ואם יכול לחזור בו עד שהגיע לעיר. שם מ"ז התורם את הבור כו' ע"מ שתעלה שלום כו'. ובר"ש בשם התוספתא.

סימן א

בפרק קמא, ובדין חיבורי אוכלין

פ"א מ"א המכנס חלות כו', בהא דהקילו בטבוי שאין נשיכה חיבור, ובנילוש במי פירות. שבת ה' ב' בתו' דשמן חשיב משקה, אם משקין מטמאין משקין להיות תחלה. פ"א מ"א בנשיכת החלות. טהרות פ"א מ"ז מקרצות נושכות זב"ז כו', ושם מ"ח והשיך לה כו'. בהא דתניא בתוספתא דמנחות עד שלא קידשו בכלי דינם כתרומה. טבוי פ"א מ"א מקרצות נושכות כו' ועוד שם במתני' ומ"ב ג'. מ"ה השעורה והכוסמת בזמן שאינן קלופין, עוד שם במשנה וברמב"ם.

סימן ב

בפרק שני

פ"ב מ"א משקה טבוי כו'. נדה ע"א ב' היושבת עד"ט היתה מערה מים לפסח חזרו לומר כו', פ"ב מ"ב ואם היו ידיו מסואבות הכל טמא. בדעת הרמב"ם דמשקין שנטמאו בסתם ידים אין מטמאין כלים, ולדעת הר"ש כמעט לא משכח"ל כלי טהור. פ"ב מ"ד והשמן של תרומה צף ע"ג כו'. פ"ג מ"ה ירק של חולין כו'. פ"ב מ"ג המקפה ש"ת כו', בפלוגתא רש"י ותו' פסחים מ"ד בזה. פ"ב מ"ג המקפה ש"ח והשום והשמן ש"ת כו', עוד שם במשנה. פסחים מ"ד ב' טעם כעיקר, אי ילפינן מגיעולי מדין ע"כ דההיתר נהפך לאיסור. בדברי הרמב"ן דצריך טעם כזית. ובשרה חצי זית ענבים ושתה המים ואכל הענבים מצטרפין אף אי אין המל"א. ובראית הר"ן מהא דאמרינן דילמא מיין לחודי', ובירור' נזיר, בדברי הר"ש פ"ב דטבוי. פ"ב מ"ה נגע טבוי בקיפה כו'. מהו קיפה, ואם כל הקיפה נאסרת, ואי מצטרפת לכביצה לטו"א. עוד שם במשנה. שם שמן שצף ע"ג יין ונגע טבוי בשמן. ואם נגע ביין. ואם אחד חולין ונגע בו לא פסל את התרומה. פ"ב מ"ו חבית ששקעה לתוך בור של יין, ביין חולין איירי. פ"ב מ"ז חבית שניקבה בין משולי' בין מצידי' כו'. שם מן הצדדין מכאן ומכאן טהורה. בטעמא דמילתא דלא הוי

ידיים

ולענין הלכה אם ניצוק כי האי חיבור. בדברי התר"י דמקלינן בטבילת ידיים בזוחלין, והרי כלים אין טובלין בזוחלין וכל מה שהקילו בפחות ממ"ס הוא משום דהי' כשר לכלים מקמי דבטלוה, אבל מה דפסול לכלים מהיכי תיתי להתיר בידים. שם ואי מקרב לגבי דוולא כו', בקו' מרן זלה"ה דבכלי נקוב יהא כשר לערות משפתו כדין מיקרב לגבי דוולא. בדברי הרשב"א דבקיו"ר לא הי' כח גברא, ואם בקיו"ר הי' צריך שיגיעו מים לכל מקום ומקום, וכן בנט"י. בדברי הרמב"ם דאף דלא בעי כח גברא אבל צריך כח נותן. פ"א ידיים מ"ה מניח חבית בין ברכיו כו', בלשון הרשב"א דמנענע, ק"ו ב' ע"כ בין לחולין כו', בנוטל לחולין כמו לתרומה לא חשיב חוץ לפרק, ולא חשיב נעשה בהם מלאכה. שם אמר רב נוטל אדם את שתי ידי שחרית כו', אם שתי ידי דוקא. שם א"ד בשעת הדחק כו'. ק"ז א' וא"ר כלי שניקב בכונס משקה כו', היינו אף כשתורת כלי עליו עדיין לקבלת טומאה. שם וא"ר כלי שאין בו רביעית כו', בנטילה לחצאין, ובמש"כ המ"ב לחלק בין הפסק גדול להפסק קטן דלא חשיב לחצאין, בנוטל בקילוח דק בלא הפסק ונתנגב צד אחד עד שהגיע לשני, בהא דלא פשטינן בעיא דלחצאין ממתני' ריש ידיים דאין מוסיפים על הראשונים, בר"ש ומ"א בזה, שם הא אחד הא לתרי כו' אשיעורא לא קפדינן כו' מגופת חבית כו', בצנור שהוא צר מכאן ומכאן ורחב מן האמצע, ובמגופת חבית שיושבת שלא מוסמכת. שם מהו לאכול במפה, בנטמאו ידי כשפת בפיו. שם ב' התירו מפה לאוכלי תרומה כו' וברמב"ם בזה דבחולין שנעשו עטה"ק כשנטמאו אוכלן בימי טומאתו משא"כ בתרומה דבשריפה הלכך מזהר זהיר, במש"פ הרמב"ם דהתירו מפה לאוכלי חולין. בהא דפסחים מ"ו ולק' קכ"ב דלנט"י ד' מילין, ובהולך בגמלא פרחא, בבה"ל בזה. שם אוכל מחמת מאכיל כו' מאכיל כו'. בענין מים ראשונים ושניים. בטעמא דבעי ניגוב שכתב הב"י דהוא משום טומאת המים, והרי קודם י"ח דבר לא נטמאו המים ומ"מ צריך ניגוב. שיירי נטילה שהעבירם לכלי אחר. בהא דצריך לשפשף אם הוא כדי שיגיעו המים לכל מקום ומקום.

סימן ד

בענינים שונים

פ"ג מ"ד גליון שבספר כו', בסוגיא דשבת קט"ז בזה. שם מ"ה פ"ה אותיות כו'. — פ"ד מ"ב כל הזבחים שנובחו שלא לשמן כו', מהו שלא לשמן. שם במשנה והחטאת בכל זמן. — שם מ"ג עמוד ומואב מעשרין מ"ע בשביעית. שם בר"ש וברא"ש בדין עבר הירדן בשביעית. — פ"ד מ"ה תרגום כו', בסוגיא דשבת קט"ו.

סימן א

בדיני מים ראשונים ושניים, ובדין שיירי טהרה

בדברי הרא"ש דאם ניגב ידיו א"צ מים שניים, בדין נוטל ידו אחת, ובנוטל רביעית שלם. ובדעת הרמב"ם בדין מים שניים. בסוגיא דגיטין ט"ו ב' ידיים אין טהורות לחצאין, ובדברי הר"ש פ"א מ"א. בנטל ונמצא על ידיו צרור או קיסם, ובדברי הרא"ש דמי שיש לו רטיה יכול ליתול עד הרטיה. בהא דהנוטל צריך שיגביה ידיו למעלה ובדעת הרמב"ם בזה, ובנוטל מרביעית אם צריך להגביה. בנטל שתי ידי ואת"כ נגעו זב"ז. ובנגע אחר הנטילה במי שלא נטל. בדברי התה"ד דמי שלא נטל ונגע במים לא נפסלו, ובדין מים שכבר נטל בהן חבירו. השופך מים על ידו להסיר הלכלוך אם צריך לנגבה לפני הנטילה, ובנטל ולא הגיעו המים לכל היד אם יכול להוסיף. בדין שיירי טהרה בנוטלים זה תחת זה או זה בצד זה, ובדברי הרא"ש בנוטלים זאח"ז.

סימן ב

בדברים הפוסלים במים

בדברי הרא"ה דבעינן מים שלא נשתנו צורתן דומיא דקידוש ידיים ורגלים, ובנתן סאה ונטל סאה, ובהא דאמרו זבחים כ"ב א' אם קדח בו רביעית כו' אם גם בזה"ז כן, בנתערבו מים פסולים בכשרים. בנשתנו מראיהן וחזרו לברייתן ע"י שהוסיף עליהם מים. בדין הדיח בהן כלים מודחין. ובכלי שנפל למים, ובקטנים ששכשכו ידיהם במים. בדברי הגרע"א בעושה מלאכה במים של חבירו, ובמלאכה שא"צ כוונה. בנותן יין במים שלא יתחמם, ובטומן פירותיו במים מפני הגנבים, הנותן מים בכלי לבדוקו אם ניקב, ובשקל בהן משקלות, ובחימם המים כדי לחמם הבית, כהיום שהמים גורמים להזות השעון למדידת המים. ובמצוף שבראשי החביות שגורם לעצירת המים כשנתמלאה החבית.

סימן ג

בהלכות נטילת ידיים

ק"ו א' איתמר חמי האור כו', בפלוגתא רש"י ותו' אי חזקי' פליג אברייא דלעיל, ולענין הלכה, בדברי הרי"ף פסולין משום שלא הי' להם שעת הכושר. שם כל גופו טובל בהן כו', בטבל גופו אם מועיל לידיו. שם כי פליגי דפסקינהו בבת בירתא כו', בתו' שם אי איירי במחובר למ"ס. בדין טבילת ידיים בפחות ממ"ס בשו"ע סי' קנ"ט סי"ד. ק"ז א' האי אריתא דדלאי כו' בגירסתנו ובג"י הרי"ף,

עוקצין

שומר. בדין צירוף אויר בפירות. בפרי שנימוק מקצתו לענין צירוף ולענין יד, ובדין צירוף קליפתו. מ"ה המחלת לבשל כו' התחיל לפרק כו', בפ' הר"ש והרמב"ם בזה. בדין חיבור שלל של כובסין לטומאה ולהזאה.

סימן ד

בסוגיא דכמות שהן משערינן

מנחות נ"ב ב' אינה מן המובחר, מלשון אף משמע שאם חימצה בלא שאור נמי כשירה. נ"ג ב' סו"ס כי קא כייל לעשרון קא כייל, מה בכך הא בעינן עשרון סולת ולא עיסה, ובדין דחק ומדד אם כשר. נ"ד א' לכמות שהן משערינן, בטעמא דמילתא דלא אזלינן בתר השתא. שם בסוגיא כל היכא דמעיקרא כו' מדרבנן, ובשטמ"ק דדוקא לר"ל קאמר, ובפרש"י דלכו"ע קאמר. ובפת סופגנית דלכו"ע משתערות כמות שהיא. ושם ב' בדיחוי באיסורא, מה שייך דיחוי באיסורא בסתם בשר עגל שהנידון רק לענין לקבל טו"א. שם הניחן בגשמים כו' אם קאי דוקא ארישא או לא, שם תיובתא למ"ד יש דיחוי כו', אם השתא הדרינן לאוקימתא קמייתא, ובמשמעות הראשונים בזה, ובדעת הרמב"ם, ובבהגרי"א סו"ס תפ"ו בזה, ולענין הלכה. נ"ד א' טהור לשעבר כו', ובדברי המל"מ לענין נגע קודם שהי' בו כשיעור ואח"כ יש בו כשיעור. נ"ד ב' אלא הכא בת"ג כו' אמאי שרי הא אין תורמין במדה ובמנין. נ"ה א' הואיל ויכול לשולקן כו', אם מהני הך סברא לענין טו"א וכיו"ב, ברמב"ן ורשב"א שבת צ"א א', ואם רבנן פליגי אהך סברא, ובדיעבד אם הפריש תרו"מ מגרורות על תאנים במנין או מתאנים על גרורות במדה.

סימן ה

בפרק שלישי

פ"ג מ"א יש צריכין הכשר כו', מנלן דסגי במחשבה, בהא דבסופו לטמא טומאה חמורה שיעורו כביצה. בסוגיא דכריתות כ"א א'. מ"ד השבת כו', אם דינו כתבלין או כאוכל שהפיג טעמו. ברכות ל"ט א' מיא דשיבתא, בדברי המ"ב בבישל ירקות לשתות מימיהן דמברך שהכל. בדין שבת שחישב עליו לקדרה, ובזרע סתם ונמלך. בדברים הנלקחים בכסף מעשר ואינם מטמאין טו"א. ובהא דעור אינו נקח בכסף מעשר אף שאם שלקו מטמא טו"א. בדין פגין ובוסר לענין מעשר ולענין טו"א, בב"מ ק"ה א' וכמה פריצי זיתים וברמב"ן שם. מ"ח דגים מאימתי מק"ט. בדין פרכוס בדגים, ובחולין ע"ה א' בתו' שם. בדין יחור שנפשח ופירות שנתלשו ומעורין בכל שהו לענין טומאה ולענין שבת. ובסוגיא דחולין קכ"ז קכ"ח. ובדין יבשו וצמקו. וביבש רק האילן או רק הפירות. ברודה דבש מכוורת לר"א ובתולש עשבים שבצורר לענין טומאה ולענין שבת.

סימן א

בדין חיבורי אוכלין, וצירוף יד ושומר

חולין קי"ז ב' חטה בקליפתה כו', אוכל פרוד שדיבקו ויש בו כביצה הוי כגוש אחד לענין שיקבל טומאה אף שמונים בו ראשון ושני. ובדעת הראב"ד דסגי בנוגעים זב"ז. במנחות ע' ב' דתבואה וקמחים מצטרפין לטמא טו"א אף שאינם מחוברין ולא נעשו בצק. בקו' האוהל משה איך משכח"ל שחטים יקבלו טומאה הא אין בהם כביצה, אוכל פרוד שמתמא אחרים אם צריך שהמתמא יגע בכביצה. זבחים ק"ה ב' חיבורי אוכלין כו'. בפ' הרמב"ם דמשקין מחברין שני חצאי זיתים אוכלין ולא שני חצאי זיתי נבילה. בדין צירוף שומר ויד בסתום שא"א ליגע. קי"ח א' לרבות את הידות, אם מיירי ליטמא או לטמא, ובקו' הרמב"ן דהא אין לו תוך. בדין כ"ח שנפרץ ויש אוכלין כנגד עובי הפרצה. כלים פ"ה מ"ב האבן היוצא כו'. קי"ח ב' קי"ט א' בסוגיא. בדין צירוף כשהשומר הוא רוב. כריתות כ"א ב' שחיפהו בבצק, בדין צירוף הבצק בטו"א ונבילה, והיכא דלא חשיב חיבור לענין דמונין בו ראשון ושני. בשני חצאי ביצה טמאים שנגעו בביצה אוכלין טהורין. וכן בשני חצאים טהורים שנגעו בכביצה אוכלין טמאין. בדין חיבורי אוכלין לענין צירוף לכביצה אם מהני נמי שלא למנות בהן ראשון ושני. עדיות פ"ג מ"ב אוכל פרוד. בפ' הרמב"ם והראב"ד והגרי"א בזה. מנחות ע' ב' למסקנא דשעורה בקליפתה מצטרפת אי מיירי ברכין או בקשין, בסוגיא דחולין קי"ט א' ב' ברי' שאני, בדין שומר ע"ג שומר בבריה, ובצירוף שני שומרינן, בדין חיבורי אדם באוכלין ובנבלה.

סימן ב

בפרק ראשון

פ"א מ"א כל שהוא יד כו'. בעוקצי הענבים מה נקרא יד ומה שומר. קדר מקצת אוכל מתחת הקליפה אם מטמא מדין יד, ובדין עור שלא כנגד הבשר. סוכה י"ג ב' הוצר לגת אין לו ידות. איזה שימוש משהו ל' דין יד, ובשבלים ופרכילים. בדברי הפמ"ג דאין לסכך בידות אחר דישא. פ"א מ"ה כל ידות הכלים שבססן בגורן טהורים, אם נטהרים כשכבר נטמאו. בדין עוקצי תאנים מה נקרא אוכל ומה הוי יד, ובעוקצי ענבים מה מצטרף, ואם אסור לזרים בתרומה.

סימן ג

בפרק שני

פ"ב מ"א זיתים שכבשן כו' שלא כבשן אלא למראה, אם מהני מחשבה להשתמש בעוקצין בתורת יד שיטמאו עי"ז. בדין גרעיני הפירות, ולענין תרומה איזה גרעינים אסורים לזרים, בדין קליפי תמרים, ובטעמא דעצם חשיב

מפתח על סדר המשניות

כלים

שם החזירה טהורה, ס"ב סק"כ.

פרק שמיני

מ"ג בר"ש, ס"ב סק"י"ט.

מ"ז ח', עוקצין ס"א סק"ג.

מ"א האשה, מכשירין ס"א סק"ב.

פרק תשיעי

מ"ה הוסק התנור, מכשירין ס"ב סק"א.

מ"ח העשוי לכך ולכך, ס"ג סק"י"ב.

פרק עשירי

מ"א היו כפויים, אהלות ס"ג סק"ב.

מ"ד בר"ש, ס"ג סק"ב.

מ"ח לפסין זו בתוך זו, ס"ב סק"י"ג.

שם השרץ בעליונה, ס"ב סק"י"ב.

שם בר"ש, ס"ב סק"י"ד.

פרק אחד עשר

מ"ב שיש לו שם בפ"ע, ס"ד סק"ה ז'.

שם חוץ מן הדלת, ס"ד סק"ז.

מ"ג העושה כלים, ס"ד סק"א, וע"י ס"ג סק"א.

מ"ד אם רוב מן הטמא, ס"ב סק"ב, וע"י מכשירין ס"ב סק"ג.

שם וכן מן החלמא, כלאים ס"ד סק"ד.

שם קלוטטרא, ס"ד סק"ח.

מ"ה ולחיים טהורים, ס"ו סק"ו.

מ"ז פיקה כו' הכוש כו', ס"ד סק"ח.

מ"ז טהורין, ס"ו סק"ו.

פרק שנים עשר

מ"ב אונקליות של כתפין, ס"ד סק"ז.

שם בפ"ע טהורות, ס"ו סק"ו.

מ"ג ושל רופאים, ס"ד סק"ז.

מ"ז וטבלא שנחלקה, ס"ב סק"י"ט כ'.

מ"ד חבית שנתרועעה, ס"ב סק"ב, ס"ג סק"ט"ו ט"ז.

שם בר"ש, ס"ג סק"ט"ז.

מ"ה הטופל כ"ח, ס"ג סק"י"ז.

מ"ז מגופת חבית, ס"ג סק"י"ח, ס"ה סק"ז.

מ"ז קומקומום שניקב, ס"ג סק"י"ט.

שם בכלי זפת כלי נחושת, ס"ג סק"י"ט.

מ"ח חבית שניקבה, ס"ג סק"כ.

שם זפת כו' משפך כו', ס"ג סק"כ.

שם ר' יוסי מטהר, ס"ג סק"י"ט כ'.

פרק רביעי

מ"א נשבר החדוד, ס"ג סק"י"ג.

שם בר"ש, ס"ג סק"כ"א.

מ"ב חבית שנתרועעה, ס"ג סק"ט"ו.

שם גיסטרא שנתרועעה, ס"ג סק"י"ד.

מ"ג היו בה חדודים, ס"ב סק"י"ח, ס"ג סק"כ"ב.

שם היתה מוטה ע"צ, ס"ג סק"כ"ב.

מ"ד כלי חרש, ס"ב סק"י"ג.

שם משיצרפו בכבשן, ס"ג סק"כ"ג.

מ"ט כ"ח מאימתי כו', ע"י ביצה ל"ב א'.

פרק חמישי

מ"ג בית הפך, ס"ב סק"י"א, ס"ג סק"ט"ז.

מ"ד תנור שהוסק, ס"ג סק"א.

מ"ה האבן היוצא, עוקצין ס"א סק"ג.

מ"י חתכו חוליות, ס"ז סק"ב.

פרק ששי

מ"ג ג' אבנים, ס"ב סק"ט.

פרק ראשון

מ"ב בא"ר, נגעים ס"א סק"ז ח'.

מ"ג למעלה מהן, זבים ס"ב סק"ב.

שם בר"ש, זבים ס"ד סק"ב ג'.

מ"ח לפנים מן החומה בר"ש ורא"ש, ס"ז סק"א.

מ"ט ופורשין כו', ע"י יומא מ"ד א'.

פרק שני

מ"א כלי עץ כו', ס"ב סק"ג ד' ו', ס"ד סק"ב.

שם ומטמאין מאחוריהן, ס"ב סק"ז.

שם בר"ש, ס"ב סק"י"א.

מ"ב הדקין שבכ"ח, ס"ב סק"ט"ו, ס"ג סק"י"ג.

מ"ג טבלא אין לה לזביו, ס"ב סק"ט"ז כ'.

שם אע"פ כפופין, מקואות פ"ד מ"ג.

מ"ד משפך של בעה"ב, ס"ב סק"ה.

שם ושל רוכלין, מקואות פ"ד מ"ג.

מ"ז גסטרא, ס"ב סק"י"ז.

שם טיטרוס, ס"ב סק"ה.

מ"ז וטבלא שהיא מלאה, ס"ב סק"ט.

שם אם יש להם לבזביו, ס"ב סק"י"ב.

שם ריב"נ אומר כו' בר"ש, ס"ב סק"י.

מ"ח הלפיד, ס"ב סק"י"ח.

שם ובית שקעו של נר, ס"ב סק"י"ח.

שם המסרק ש"צ, ובר"ש, ס"ב סק"י"ח.

פרק שלישי

מ"א שיעור כ"ח ליטהר, ס"ג סק"ז.

שם בר"ש, ס"ג סק"ז ח'.

מ"ב הלפס וכו' כל המשנה, ס"ג סק"י"א, וע"י ס"ב סק"י"ד, ס"ג סק"כ"ג.

מ"ג מחזיק רביעית, ס"ג סק"י"ד.

שם מפני שלא בטל, ס"ג סק"י"ג.

פרק שלשה עשר

מ"ה מחט שניטל חרירה, עי' שבת קכ"ג א'.

פרק ארבעה עשר

מ"ג בר"ש, ס"ה סק"ז.

מ"ז כלי מתכות, ס"ד סק"ד.

שם התיכן, ס"ד סק"א.

פרק חמשה עשר

מ"ב סרוד ש"נ, ס"ב סק"י"ט.

מ"ה רחת ש"ג, ס"ה סק"ד.

מ"ז כל המשנה, ס"ה סק"ד.

פרק ששה עשר

מ"ה פטילי', ס"ה סק"ה.

מ"ז קסיי' ש"ז גרנות, ס"ה סק"י.

מ"ז סכוי של קופסא כו' כל המשנה, ס"ה סק"ז.

שם ותיק נבלין, ס"ה סק"ד ז'.

שם ורביעית כו' וסמוכות כו', ס"ה סק"ז.

שם זה הכלל, ס"ה סק"ו.

מ"ח תיק הסייף, ס"ה סק"ח.

שם תיק ספונייא, ס"ב סק"י"ט, ס"ה סק"ז.

פרק שבעה עשר

מ"א כלי בע"ב, ס"ג סק"ח ט'.

מ"ט האמה שאמרו, בר"ש ורא"ש, עירובין ס"ה סק"א.

מ"א מתכוונים להקל, ובר"ש, ס"ז סק"ג.

מ"ב בר"ש, ס"ג סק"ב, אהלות ס"ד סק"ב.

מ"ג אפי' משיחה, נגעים ס"ח סק"ט.

פרק שמונה עשר

מ"ה ו' ז' ט', ס"ו סק"א ב' ג'.

מ"ז והמטה טהורה, טבוי' ס"א סק"ד.

פרק תשעה עשר

מ"ה והמזרחן טהור, טבוי' ס"א סק"ד.

מ"ז שנטלו שתי ארוכות, ס"ו סק"ב.

שם שהכל הולך, ס"ו סק"ה.

פרק עשרים

מ"ה בר"ש, ס"ו סק"ג.

מ"ז מאימתי טהרתו, שבת נ"ח א'.

פרק שנים ועשרים

מ"א מקום הנחת, ס"ה סק"ט.

מ"י בר"ש, ס"ז סק"ד, אהלות ס"ג סק"ד.

פרק ארבעה ועשרים

מ"א טהורה מכלום, ס"ה סק"ט.

מ"ה שלשה תרבוסינ, ס"ה סק"ט.

מ"ח ושל זגגין, ס"ה סק"ט.

שם ושל סרגין, ס"ה סק"ט.

מ"ט שלש משפלות הן, ס"ג סק"ט.

מ"י ושל גתות, ס"ה סק"ט.

מ"יד של ספרין, ס"ה סק"ז.

שם ושל תכריך כו', ס"ה סק"ט.

מ"ז ושל קייצין, ס"ה סק"י.

פרק חמשה ועשרים

מ"א השולחן כו', ס"ב סק"ח.

מ"ד אמרו לר"ע, ס"ב סק"י.

מ"ה וחכ"א אין חולקין, ס"ב סק"ט י'.

שם בר"ש, ס"ב סק"י.

מ"ז כלים שנטמאו, ס"ז סק"ה.

מ"ט כל הכלים, ס"ג סק"א, ועי' מכשירין ס"א סק"א.

פרק ששה ועשרים

מ"א סנדל עמקי, ס"ו סק"ז.

שם אע"פ שהן מותרין, ס"ו סק"ז.

מ"ב שנטלו שנציו, ס"ו סק"ז.

שם צורר, ס"ב סק"ד.

מ"ג חוץ משל קייצין, ס"ה סק"י.

מ"ז שעשאו חפוי, ס"ה סק"ח.

פרק שבעה ועשרים

מ"א כל שאין לו תוך, ס"ב סק"ז.

פרק שמונה ועשרים

מ"ה בר"ש, ס"ב סק"ד.

פרק שלשים

מ"א שולי קערה, ס"ג סק"כ"א.

שם בר"ש, ס"ב סק"ו.

מ"ב תרוד, ס"ב סק"ט"ו.

מ"ג רי"א בבעץ כו', ס"ג סק"י"ט.

שם בר"ש, ס"ב סק"ב ג'.

אהלות

פרק ראשון

מ"ב בר"ש, ס"א סק"ד ה'.
 מ"ג וכלים באדם, ס"א סק"ד ה' ו'.
 שם יש לי חמישי, ס"א סק"ט, ס"ה
 סק"ג.
 מ"ד בר"ש, ס"א סק"ה.

פרק שני

מ"ד בר"ש ורא"ש, ס"ב סק"ב ח'.
 מ"ו ורביעית דם מ"מ, ס"ו סק"א.
 מ"ז עצם כשעורה, ס"ב סק"ו.

פרק שלישי

מ"א כל המטמאין, ס"ב סק"ז.
 שם חציי זיתים, ס"ב סק"ו.
 שם רבי דוסא, ס"ב סק"י"ג.
 שם וחכמים מטמאין, טהרות ס"א סק"ג.
 שם או מאהיל, ס"ה סק"א.
 מ"ג בר"ש, ס"ו סק"א ב'.
 מ"ד ובר"ש, עוקצין ס"א סק"ה ו' ט'.
 מ"ו כזית מן המת, ס"ד סק"ז.
 שם פתחו בארבעה, עירובין ס"י לדף
 ע"ו א'.
 שם אבל להוציא, ס"ד סק"ד.
 שם גדול מכזית כמת, ס"ב סק"ב ה',
 ס"ד סק"ח.
 מ"ז טע"ט כו', ס"ב סק"א ה'.
 שם כיב שהוא קמור, ס"ב סק"ה י"ב,
 ס"ג סק"ב.

פרק רביעי

מ"א בר"ש, ס"ג סק"ג.
 מ"ב יש בה פ"ט, ס"ב סק"ד.
 שם ר"י מטהר, ס"ב סק"ה, ס"ג סק"ג.
 מ"ג טומאה בבית, ס"ו סק"ג.

פרק חמישי

מ"ב בכונס משקה, כלים ס"ג סק"י.

פרק ששי

מ"א טומאה תחתיו, ס"ה סק"ד ה'.

מ"ג כותל שהוא לאויר, ס"ב סק"א י'.
 שם מחצה למחצה, ס"ב סק"א י'.
 שם כל הכותל לבית, ס"ב סק"ט.
 מ"ד בית הקרוב, ס"ב סק"י.
 שם מעזיבה, ס"ב סק"א.
 מ"ו כקליפת השום, ס"ב סק"י.
 שם תחת העמוד, ובר"ש, ס"ב סק"י.

פרק שביעי

מ"א הטומאה בכותל, ס"ב סק"ג ט'.
 שם נפש אטומה, ס"ב סק"ה י"א י"ד.
 שם מקום הטומאה טע"ט, ס"ב סק"ב.
 שם ברא"ש, ס"ב סק"י.
 מ"ב שיפועי אהלים, ס"א סק"ט, ס"ב
 סק"י"ב.
 מ"ג המת בבית, ס"ב סק"ה. ס"ד סק"ח.
 ס"ו סק"ד.
 מ"ו יצא רובו, ס"ו סק"ה.

פרק שמיני

מ"א יש מביאין, ס"ה סק"ה.
 מ"ב בר"ש, ע"י סוכה ס"ד סק"ט י'.
 מ"ד אלו חוצצין, ס"ג סק"ה.
 מ"ה והמלח, ס"ג סק"ה.

פרק תשיעי

מ"א בא"ר, כלים ס"ב סק"ט ז'.
 מ"י טומאה בבית, ס"ו סק"ג.

פרק עשירי

מ"ב ר"מ מטמא, ס"ג סק"ז.
 שם רגלו קדמה, ס"ג סק"ו.
 מ"ג כנגד ארובה, ס"ג סק"ו.
 מ"ד נתן דבר, ס"ג סק"ח.
 שם ממנו ולמטן, ס"ג סק"ח.
 מ"ה נתן דבר, ס"ג סק"ז ח' ט'.

פרק אחד עשר

מ"א בה"א כ"ש, ס"ב סק"ג.

מ"ו והאהילו עליו, ס"ה סק"ד.
 מ"ז בעופות ובדגים, בכורות ס"ב סק"ט.

פרק שנים עשר

מ"א ריב"ג מטהר, ס"ה סק"ה.
 מ"ה בר"ש, ס"ג סק"ט, סוכה ס"ד
 סק"ט.
 מ"ו קורה כו', ס"ה סק"ו.
 שם בזמן שהיא עגולה, ס"ה סק"ו.
 מ"ז עמוד, ס"ב סק"י"ב.
 מ"ח כזית מ"ה כו' כל המשנה, ס"ה
 סק"ג.

פרק שלשה עשר

מ"א העושה מאור, ס"ד סק"א.
 שם חרורו מים, ס"ד סק"ב.
 שם חשב עליו, ס"ד סק"ד.
 שם ב"ה אומרים, ס"ד סק"ג.
 שם להביא הטומאה, ס"ד סק"ז.
 מ"ב חלון שהי' לאויר, ס"ד סק"ו.
 שם בנה בית חו"ל, ס"ד סק"ד.
 שם והעליון מ"מ, ס"ד סק"ו.
 מ"ג החור שבדלת, ס"ד סק"ו.
 מ"ד העושה מקום, ס"ד סק"ו.
 שם בר"ש, ס"ד סק"א.
 מ"ה אלו ממעטין, ס"ד סק"ד.
 מ"ז אלו שאינן ממעטין, ס"ב סק"י"ג.

פרק חמשה עשר

מ"א פותח טפח, ס"ב סק"י"ב.
 מ"ב בקרנותיהם, ס"ה סק"ג.
 שם הנוגע בשני', ס"א סק"ט.
 מ"ד ה' ו', ס"ג סק"א ב' ג'.
 מ"י הנוגע במת, ס"ה סק"ב.
 שם ברא"ש, ס"ה סק"ו.

פרק שמונה עשר

מ"ד כיצד הוא בודק, ס"ו סק"ו.
 מ"ט רשב"ג אומר, ס"ו סק"ז.

נגעים

מ"ז בירקרק ובאדמדם, ס"ח סק"א.

פרק רביעי

מ"א בכל שהוא, ס"ד סק"ט.

מ"ד עיקרן מלכין, ס"א סק"ג.

שם רמ"א כל שהוא, ס"א סק"ג.

שם אחת מלמטה, ס"א סק"ג.

שם אין חוששין כו', ס"א סק"ג.

מ"ה בהרת כגריס, ס"ד סק"ט.

שם אבל לא למחיה, ס"ז סק"ט.

שם שתי בהרות, ס"ד סק"ט.

שם רוחב ש"ש מצרפן, ס"ו סק"ב.

שם בר"ש ורא"ש, ס"א סק"ב.

שם בר"ש בתו"כ ובתוס', ס"ד סק"ט.

מ"ז בהרת כגריס, ס"ד סק"א ב'.

שם ומורה שאם יש, ס"ד סק"א.

מ"ז הלכה המחיה, ס"ד סק"ה ו'.

שם הלכה וחורה, ס"ג סק"י"א, ס"ד

סק"ג, ס"ה סק"ו.

שם בסוף שבוע, ס"ג סק"י"ב, ס"ד

סק"ג.

שם ונעשית כהה, ס"ה סק"ז.

שם כנסה ופשתה, ס"ג סק"ג ה' ז' ח'

י"א.

מ"ח בהרת כגריס כו', ס"ג סק"ד י"א.

מ"ב ר"ע מטמא, ס"ג סק"ד ה' ח' י"א,

ס"ו סק"א.

מ"י בהרת כגריס כו', ס"ג סק"ד ז' י"א.

שם בר"ש תניא בתוס' שתי בהרות, ס"ג

סק"א, ס"ד סק"י.

שם בתוס' בהרת שטהרה, ס"ג סק"ב ג',

ס"ד סק"ו, ס"ו סק"ו.

שם בתוס' ומסיד לשלג, ס"ה סק"ח.

מ"א ואם ספק טמא, ס"ד סק"ד.

שם בר"ש את הודאי הוא מטמא, ס"ה

סק"י"ח.

פרק חמישי

מ"א מי שהיתה בו, ס"ד סק"ג ד',

מ"ב החליטו בש"ל. ס"ד סק"ה.

שם בתחלה בסוף שבוע, ס"ד סק"ה.

שם החליטו בפשיון, ס"ד סק"ה.

שם הלך הפשיון, ס"ג סק"ט.

מ"ג שער פקודה, ס"ג סק"י"ב, ס"ד

סק"ה, ס"ה סק"ו.

מ"ד כל ספק, ס"ד סק"ד.

שם בסוף שבוע, ס"ד סק"ד.

פרק ראשון

מ"ג מצטרפין זע"ז לפטור, ס"א סק"א.

שם להחליט את ההופך, ס"א סק"א, ס"ו

סק"ה ז'.

מ"ד לאחר השבת, ס"א סק"א.

מ"ה נסמך השחין, ס"א סק"ב ד', ס"ה

סק"ה ט'.

שם הקיף השחין, ס"א סק"ב.

שם ונכנס בתוכה, ס"א סק"ב, ס"ד

סק"ז.

שם הקיפה חלקה כו', ס"א סק"ב.

שם או שהלכה לה, ס"א סק"ב, ס"ג

סק"ח.

שם ואין בוה ובוה, ס"ג סק"ח.

שם השחין ומחית השחין, ס"ה סק"ד.

שם בתו"ט בשם מהר"ם, ס"ה סק"ו.

מ"ז והלכו להן, ס"ה סק"ה ו'.

שם חולקין בין האום, ס"א סק"ב, ס"ג

סק"י"ב, ס"ד סק"ג.

פרק שני

מ"א נראית בגרמני, ס"ב סק"א.

שם בפלוגתא דר"י ור"ע, ס"ב סק"א.

מ"ב אין רואין כו', ס"ב סק"ג.

מ"ג כהן הסומא, ס"ב סק"ג.

שם בית אפל, ס"ב סק"ב, ס"ט סק"ה.

מ"ה חוץ מנגעי עצמו, ס"ב סק"ד.

שם נגעי קרוביו, ס"ב סק"ד.

שם בר"ש ובתוספתא תני כו', ס"ב

סק"ה.

פרק שלישי

מ"א חוץ מן העכו"ם, ס"ט סק"א ג'.

שם הכל כשרים, ס"ב סק"ו ז'.

שם שני נגעים, ס"ב סק"ט.

שם ופוטרו, ס"ב סק"י.

שם אין מסגירין, ס"ב סק"י"א.

שם א"מ את המוחלט, ס"י סק"ז.

שם המסגיר מסגיר, ס"ב סק"ט.

שם מסגיר ופוטרו, ס"ב סק"ט י'.

שם בר"ש ד"ה הכל, ס"ב סק"ז ח'.

שם בתוס' עודהו מסגירו, ס"ה סק"ח.

שם ואם משהסגירו, ס"ב סק"י.

מ"ב ברא"ש כופין אותו, ס"י סק"ו.

מ"ג בר"ש תניא בתו"כ, ס"ג סק"ט.

מ"ד בר"ש ד"ה תניא, ס"ה סק"י"ז.

מ"ה בר"ש, ס"ז סק"י"ב.

שם רע"א באיש אחד, ס"ז סק"י"ד.

מ"ה בר"ש תניא בתוס', ס"ה סק"ד.

פרק ששי

מ"א מרובע, ע"י ס"ד סק"א.

מ"ב רבתה הבהרת, ס"ד סק"ו.

שם רבתה המחיה, ס"ד סק"ו.

שם בתו"ט, ס"ד סק"ו.

מ"ג רבתה הבהרת, ס"ד סק"ו.

שם נתמעטה טהורה, ס"ד סק"ו.

שם ר"מ מטמא, ס"ד סק"ו.

שם שאין הנגע פושה, ס"ג סק"א, ס"ז

סק"ה.

מ"ד רבו או שנתמעטו, ס"ד סק"ז.

מ"ה הפנימית להסגיר, ס"ד סק"ז.

שם א"ר יוסי, ס"ד סק"י, ס"ז סק"י.

שם נתמעטה והלכה, ס"ד סק"ז.

שם אם מבפנים, ס"ג סק"א, ס"ז סק"י.

מ"ז בזמן שהיא כעדשה, ס"ד סק"ז.

שם והציצונה טמאה, ס"ד סק"ז.

שם ה"י בו בוהק, ס"ד סק"ז.

שם בר"ש תניא בתוס', ס"ה סק"י"ב.

שם תניא בתו"כ, ס"ד סק"ז.

מ"ז משום מחיה, ס"ד סק"י"ב.

שם אף היבלות, ס"ד סק"י"ג.

מ"ח אלו מקומות כו', ס"ז סק"י"ז.

שם כף הרגל, ס"ד סק"י"ג.

שם ואינן מצטרפין, ס"ד סק"י"ג, ס"ז

סק"י"ז.

שם ואין הנגע פושה, ס"ז סק"י"ז.

שם משום מחיה, ס"ד סק"י"ג, ס"ה

סק"ט"ז, ס"ז סק"י"ז.

שם חזר הראש, ס"ד סק"י"ג, ס"ז סק"י

י"ז.

שם בר"ש תוך העין, ס"א סק"ד.

שם בר"ש בתו"כ, ס"ד סק"י"ג.

שם בתוספתא, ס"ד סק"י"ב, ס"ה סק"י

ט"ז.

פרק שביעי

מ"א אלו בהרות, ס"ה סק"ז, ס"ט

סק"ה.

שם קודם מ"ת, ס"ט סק"ה, ועי"ש

סק"י.

שם בעכו"ם ונתגייר, ס"ט סק"א, ועי'

ס"י סק"ו.

שם בר"ש תו"כ, ס"ז ס"ק י"ב.
שם בתוס', ס"ז ס"ק י"ג.

פרק אחד עשר

מ"א הלוקח בגדים מהעכו"ם, ס"ט
סק"ד.

שם אפי' משיחה, ס"ח סק"ד ט'.

שם בר"ש אפי' של גר תושב, ס"ט
סק"ג.

שם בר"ש ד"ה יראו, ס"ט ס"ק י"ב.

מ"ב צמר גמלים, כלאים ס"ד סק"ג.

מ"ג והבגדים הצבועים, ס"ח סק"י.

מ"ד אחר הנראה, ס"ח סק"ב.

שם הבגדים מיטמאין כו', ס"ח סק"א
ב'.

שם היה ירקרק כו' ר"י אומר כו', ס"ח
סק"ב.

שם בר"ש בתוס' כחצי גריס, ס"ג סק"ב.
שם תוס' בירקרק שבירוקין, ס"ח סק"ב.

מ"ה יכבס ויסגיר, ס"ח סק"א.

שם הכהה בתחלה, ס"ח סק"א ב'.

שם הכהה בראשון, ס"ח סק"א ב'.

שם בר"ש בתוס', ס"ח סק"א.

מ"ז חזר הנגע, ס"ט סק"ו ח'.

שם בר"ש בתוס', ס"ט סק"ו ח'.

מ"ז קייטא שיש בה, ס"ח סק"ג.

שם שאלו את ר"א, ס"ח סק"ג.
שם הרחוק כגריס, ס"ח סק"ג. ועי' ס"ג
סק"א ט'.

שם בר"ש בתו"כ המתן עד שאדרוש,
ס"ח סק"ג.

שם בתוי"ט, ס"ח סק"ח.

מ"ח השתי והערב, ס"ח סק"ד.

שם אפי' כולה שתי, ס"ח סק"ד.

שם היתה פסיקות כו' ר"י אומר כו',
ס"ח סק"ד.

מ"ט המעלה מן הפקעת, ס"ח סק"ד ה'.

שם בנפש המסכת, ס"ח סק"ד ה' ז'.

שם אם הי' רצוף, ס"ח סק"ה.

מ"י נראה בשתי, ס"ח סק"ה ו'.

שם נראה בסדין, ס"ח סק"ו.

שם מציל את האומניות, ס"ח סק"ג.

שם בר"ש בתוס', ס"ח סק"ז.

שם ברא"ש שתי וערב, ס"ח סק"ה ו'.

מ"א סגוס כו' החמת כו' ופושא, ס"ח
סק"ח.

מ"ב שנתערב באחרים, ס"ט ס"ק י"א.

שם ועשאו מוכין, ס"ט סק"ט י"א י"ב.

שם בר"ש בתוס' שמכרו לעכו"ם, ס"ט
סק"א י"א י"ב.

מ"ח זו"ז מטמאין בביאה, ס"א סק"ג.
מ"ט הבא כולו לבן, ס"א סק"ד, ס"ו
סק"ה.

שם בר"ש תוס', ס"ו סק"ה.

פרק תשיעי

מ"א השחין והמכוה, ס"ה ס"ק י"ז.

מ"ב בר"ש תו"כ, ס"ה סק"א י"ח.

שם בתוס', ס"ה סק"א ג' ד' ז' י"ח.

מ"ג בהרת כסלע, ס"ה ס"ק י"ט.

שם יסגיר, ס"א סק"ד.

שם שמא תכנוס, ס"ג סק"ה, ס"ד סק"ו,
ס"ה סק"א.

פרק עשירי

מ"א הנחקים מטמאין, ס"ז סק"א.

שם דק לקוי, ס"ז סק"ח.

שם בר"ש בתוס', ס"ז סק"ח.

שם בר"ש בתו"כ, ס"ז סק"א.

מ"ב אלא הפוך, ס"ז סק"ו.

מ"ג הצומח מציל, ס"ז סק"ז.

שם אינו מציל, ס"ז סק"ז ט'.

שם אחת צהובה, ס"ז סק"ו ז'.

שם בר"ש, ס"ד סק"י, ס"ז סק"ז ט'.

מ"ד ש"צ שקדם, ס"ז סק"ו ז'.

שם כל שאינו ס"ט, ס"ז סק"ו.

מ"ה ומניח ב"ש כו' שיהא ניכר, ס"ז
סק"י י"א.

שם החליטו בש"צ, ס"ז סק"ג ד'.

שם הלך הפשיון, ס"ז סק"ג.

שם בר"ש, ס"ד סק"י י"א.

מ"ז שני נתקים, ס"ד סק"ח י'.

שם נפרץ ממקור"א, ס"ז סק"ט.

שם כמה תהא הפרצה, ס"ד סק"י.

שם ברא"ש שיטא ש"ש, ס"ז סק"א י'.

מ"ז שני נתקין, ס"ד סק"ט י', ס"ז סק"י.

שם ברא"ש, ס"ד סק"ט.

שם בתוס', ס"ז סק"ז ט'.

מ"ח אע"פ שהלך ש"ש, ס"ג סק"י י"א,
ס"ז סק"ד.

שם כל נתק שטהר, ס"ז סק"ד ו'.

שם בר"ש תוס', ס"ז סק"ב.

מ"ט וניתק כל ראשו, ס"ז סק"י י"ב י"ד.

שם ודין הוא, ס"ז סק"י י"ד.

שם הראש והזקן, ס"ז סק"י י"ד.

שם בר"ש תוס', ס"ז סק"ב ד'.

מ"י אכל נשם, ס"ז סק"ט ט"ו.

שם אינן מצטרפות, ס"ז סק"ט ט"ו.

שם בפיה"מ תו"כ, ס"ז סק"י י"ב.

שם בקמט ונתגלה, ס"ד סק"י י"ג, ס"ה
סק"א.

שם ובמורדין, ס"ה סק"ז.

שם עד שלא נעשו, ס"ה סק"א.

שם ראב"י מטמא, ס"ה סק"א ג' ה',
ס"ט סק"ו.

שם בר"ש תניא בתוס', ס"ה סק"א ב' ג'
ו'.

מ"ב היתה כשלג, ס"ה סק"ז.

מ"ג בהרת ואין בה כלום, ס"ה סק"ח.

שם עודהו מחליטו, ס"ה סק"ח.

מ"ד והכוונה את המחיה, ס"ה סק"ט.

שם התחלתי מביא להם כו', ס"ה סק"י.

שם לכשילד לו נגע, ס"ה סק"ט י"ד.

שם עד שתפרח בכולו, ס"ה סק"י י"א
י"ג.

שם בר"ש בתוס' הקורע נגע, ס"ט סק"ו.

שם בתוס' נושא הוא במוט, ס"י סק"ז.

שם בתוס' היו בו שלש כו', א"ר יוסי
כו', ס"ה סק"י י"ב.

שם תניא בתו"כ, ס"ז סק"י י"א.

מ"ה מי שהיתה בו, ס"ה סק"י י"א.

שם בהרת ונקצצה, ס"ה סק"י, ס"ט
סק"ו י"א.

שם שתפרח בכולו, ס"ה סק"י י"א ט"ו,
ס"ו סק"א.

שם בר"ש כדתניא בתו"כ, ס"ה סק"י י"ג.
שם בר"ש תניא בתוס', ס"ה סק"א.

פרק שמיני

מ"א הפורת מן הטמא, ס"ו סק"א ב'.

שם חזרו בו ר"א, ס"ו סק"א ב'. ועי'
ס"א סק"ד.

שם מן הטהור, ס"ו סק"ז.

שם עד שתחזור, ס"ו סק"א.

שם בר"ש תניא בתו"כ, ס"ו סק"ד.

מ"ב ואח"כ הלכה, ס"ו סק"ד ה'.

שם בר"ש בתוספתא, ס"ו סק"ו.

מ"ג וכולן שחזרו, ס"ו סק"ח.

שם פרחה במקצתו, ס"ו סק"ח.

שם בפ' מהר"מ, ס"ו סק"ו.

מ"ד כל פריחת ר"א, ס"ו סק"ג.

מ"ה ונעשו צרבת, ס"ה סק"י י"ז.

שם בר"ש בתוס', ס"ו סק"ד.

מ"ז פרחה מזו לזו, ס"ג סק"א, ס"ו
סק"ב.

שם בשפתו העליונה, ס"ו סק"ב.

שם פחות מכעדשה, ס"ו סק"ו.

מ"ז הבא כולו לבן, ס"א סק"ד. ועי'
ס"ב סק"א, ס"ד סק"י י"ב.

מפתחות

יד

מ"ט הי' לבוש, עי' שבת סי"ג לדרך נ"ז א'.
מ"י פשט ידיו לחוץ, סי"א סק"ט.
שם פשט ידיו לפנים, סי"א סק"ח.
שם בר"ש בהגה"ה, סי"א סק"ז.
מ"א רש"א עד ד"א, סי"א סק"י.
מ"ב נכנס לבהכנ"ס, ס"י סק"ז, סי"א סק"ד י'.
שם כל המציל, סי"א סק"י.
שם בר"ש בתוס', ס"א סק"ב, סי"א סק"י.

פרק ארבעה עשר

מ"א הי' מביא, סי"ב סק"ב.
שם ונותן לתוכה כו', סי"ב סק"ב.
שם וקוברה בפניו, סי"ב סק"ב.
שם טבל והזה, סי"ב סק"ב.
שם בר"ש ורא"ש, סי"ב סק"א.
מ"ב בא לו לשלח, סי"ב סק"ב.
מ"ה שלא דרור, סי"ב סק"א.
שם ונמצאת טריפה, סי"ב סק"א.
שם נשפך הדם, סי"ב סק"א ב'.
שם בר"ש בתוס', סי"ב סק"א.
מ"ז אזור, עי' פרה ס"ד סק"י ג.
שם שם לווי, עי' פרה ס"ד סק"י א.
מ"ט אין לו בהן, ברכות סי' כ' סק"ג, סנהדרין סי"ד סק"ז.
מ"י בר"ש, יומא ס"א א'.
מ"ג בר"ש תניא בתוס', סי"ב סק"א.

שם אין חברו מטפל, ס"י סק"ג י'.
שם בר"ש בתו"כ, ס"י סק"ט י'.
מ"ז והרחוק כגריס, ס"ח סק"ג, ס"י סק"ד.

פרק שלשה עשר

מ"א הכהה, ס"ח סק"א ב'.
שם קולפו והוא טהור, ס"י סק"י ג.
שם ה"ז ינתן, ס"י סק"י ג.
שם בר"ש עוד תניא בתוס', ס"ט סק"ה ו' י"ד.
מ"ב האבן שבזית, ס"י סק"י א י"ב.
שם ראש ופתיו, ס"י סק"י א.
מ"ג בית שנראה כו' כל המשנה, ס"י סק"י ב.
מ"ד מטמא מתוכו, סי"א סק"א.
שם מתוכו ומאחוריו, ס"י סק"י א.
שם בר"ש, ס"ב סק"א, ס"ט סק"י ג.
שם בתוס', ס"ט סק"ו, סי"א סק"א.
מ"ה חולץ את האבנים, ס"ט סק"ו ט'.
שם בר"ש בתוס', ס"ט סק"ט י"ב, סי"א סק"א.
מ"ו בית שהוא מיסך, סי"א סק"ב.
מ"ז הטמא עובר, סי"א סק"ד.
שם וכן אבן, סי"א סק"ד.
מ"ח שהכניס רו"ר, סי"א סק"ד ה'.
שם וטומאה שהכניס, סי"א סק"ה.
שם בר"ש בתוס', סי"א סק"ה.

שם בתוס' בגד המוסגר שקצצו, ס"ט סק"ט.

פרק שנים עשר

מ"א כל הבתים, עי' ס"ט סק"ב.
שם חוץ משל עכו"ם, ס"ט סק"ג.
שם הלוקח בתים, ס"ט סק"ד.
שם על ארבע קורות, ס"י סק"א.
שם ואם הי' מרובע, ס"י סק"א.
שם בר"ש בתו"כ, ס"ט סק"א.
שם תניא בתוס', ס"י סק"א י'.
מ"ב מחופה בשיש, ס"ט סק"ה ס"י סק"ג.
שם בית שלא היו בו, ס"י סק"ב י"ב.
שם ואח"כ הביאו בו, ס"ט סק"ו.
שם ואח"כ ארג בו, ס"ט סק"י.
שם בר"ש בתו"כ, ס"י סק"ב.
שם בתוי"ט, ס"י סק"ב.
מ"ג וכמה אבנים, ס"י סק"ב ג'.
שם על שתי אבנים, ס"י סק"ד.
שם אורכו כשני גריסין, ס"י סק"ד.
מ"ד עצים כו' עפר, ובר"ש, ס"י סק"ב.
שם קירות האבוס, ס"ט סק"ב.
שם בר"ש בתוס', ס"י סק"ב.
מ"ה אפי' חבילי עצים, ס"י סק"ה.
שם עסק הוא לפנוי, ס"י סק"ה.
מ"ו אינו עומד כו', ס"י סק"ד ט'.
שם ומסגיר, עי' ס"י סק"ז.
שם ובא בסוף השבוע כו' כל המשנה, ס"י סק"י.

פרה

פרק ראשון

מ"א רא"א עגלה ב"ש, ס"א סק"א.
שם וחכ"א עגלה ב"ש, ס"א סק"ב.
מ"ב ריה"ג אומר כו', ס"א סק"ג.
שם וחכ"א כו', ס"א סק"ב.
מ"ג בני שלשה עשר, ס"א סק"ג ד',
ס"ה סק"א, ערלה ס"ב סק"ה.
מ"ד מיום ל' והלאה, ס"א סק"ד.

פרק שני

מ"א המעוברת, ס"א סק"ה.
שם קרבנות הציבור, ס"א סק"ה.
שם בר"ש, ס"א סק"ה ו'.
מ"ב פרה כו' כל המשנה, ס"א סק"ו.
מ"ג רכב עלי' כו', ס"א סק"ח.
שם קיפל עלי', ס"א סק"ח.
מ"ד בר"ש, ס"א סק"ה.
מ"ה שתי שעורות, ס"א סק"ו, נגעים
ס"א סק"ג.

פרק שלישי

מ"א שבעת ימים, ס"ב סק"א.
שם מפרשין כו' מביתו, ס"ב סק"א.
שם שע"פ הבירה, ס"ב סק"א.
שם ומזין עליו, ס"ב סק"א.
שם בשלישי ובשביעי, יומא ו' ב' סק"ב.
מ"ב חצרות היו, ס"ב סק"א.
מ"ד חטאת ע"ג חטאת, ס"ב סק"א.
שם ולא תינוק, ס"ב סק"א.
מ"ה עושין משש, ס"ב סק"א.
מ"ו כיפין ע"ג כיפין, ס"ב סק"ב.
שם בר"ש, ס"ב סק"ב.
מ"ז לא היתה פרה, ס"ב סק"ב.
מ"ט וקיבל בשמאלו, ס"ב סק"ז.
שם על כל הזי' טבילה, ס"ב סק"ז.
שם והצית את האש, ס"ב סק"ח.
שם בר"ש, ס"ב סק"ו י"ב.
מ"י בר"ש, ס"ב סק"ט.
מ"יא כרכן בשירי הלשון, ס"ב סק"ט.
שם שחור שיש בו אפר, ס"ב סק"י.
שם מניחין אותו, ס"ב סק"י ט"ז.

פרק רביעי

מ"א שלא לשמה, ס"ב סק"י"ב.
שם ושלא רחוק כו' ר"א מכשיר, ס"ב
סק"י"ג, ס"ה סק"ב.

שם ובכלי לבן, ס"ב סק"י"ג.
שם בר"ש, ס"ב סק"א.
מ"ב שרפה חוץ מגתה כו', כל המשנה,
ס"ב סק"י"ד.
שם חוץ מגתה, ס"ב סק"ה.
שם בר"ש, ס"ב סק"ז.
מ"ג שרפה שלא בעצים, ס"ב סק"ט"ו.
שם הפשיטה ונתחה, ס"ב סק"ט"ו.
שם שחטה ע"מ כו' אין מחשבה פוסלת,
ס"ב סק"י"ב.
מ"ד כל העוסקין בפרה, ס"ב סק"י"א.
שם אירע בה כו' כל המשנה, ס"ב סק"ט
ט"ז.
שם והמלאכה פוסלת, ס"ב סק"ט"ז,
ס"ג סק"ג.

פרק חמישי

מ"ב המטביל כלי, ס"ד סק"ו.
מ"ג קרוי' שהטבילוה, ס"ד סק"ז.
מ"ד ופוסל באשה, ס"ג סק"י"ד.
מ"ה בדפנות הכלים, הכלים ס"ג סק"כ
כ"א.
מ"ז נקבה מלמטה, כלים ס"ג סק"ה ו'.
מ"ח אפי' כקליפת השום, עי' מקואות
ס"ז סק"ג ה'.
מ"ט בר"ש, ס"ג סק"ד.

פרק ששי

מ"א ונפל הקדוש, ס"ג סק"ב.
שם שהגיה את הדלת, ס"ד סק"ט"ו.
שם זקפה בארץ, ס"ג סק"ב י"ב.
מ"ב הי' קידוש צף, ס"ג סק"ג.
מ"ג במקדש בשוקת, ס"ג סק"ד, ועי'
סק"ג.
שם הי' ספוג, ס"ג סק"ד, ס"ד סק"ז.

פרק שביעי

מ"א חמשה שמלאו כו' כל המשנה, ס"ג
סק"ה.
מ"ב הממלא באחת ידו, ס"ג סק"ה ו'.
שם לו ולאחר, ס"ג סק"ה ו'.
מ"ג אם לו פסול כו', ס"ג סק"ז.
שם לו ולאחר, ס"ג סק"ה.
שם בר"ש, ס"ג סק"י"ד.

מ"ד קדש לי ואקדש לך, ס"ג סק"ח.
שם מלא לי ואמלא לך, ס"ג סק"ט"ו.
שם בר"ש, ס"ג סק"ט, ועי' סק"ה.
מ"ה הממלא לו ולחטאת, ס"ג סק"י.
שם ואם נתן כו', ס"ג סק"י.
מ"ו המוליך את החבל, ס"ג סק"י"א.
שם זה הלך ליבנה, ס"ג סק"י"א.
מ"ז ואם כננו כו', ס"ג סק"י"א.
שם לזה הכשירו, ס"ג סק"י"א.
מ"ח המצניע את החבית, ס"ג סק"י"ב.
שם ואם בשביל כו', ס"ג סק"י"ב.
שם בר"ש, ס"ג סק"ה.
מ"ט והורה הוראה, ס"ג סק"י"ג.
שם ונטל אוכלים, ס"ג סק"י"ג.
מ"י המוסר מימיו, ס"ג סק"י"ד.
שם אף לטמא כשרין, ס"ג סק"י"ד.
מ"יא שנים שהיו ממלאין, ס"ג סק"ט
ט"ו.

שם אף בשני קדושין, ס"ג סק"ט"ו.
מ"י"ב הפורץ כו' כל המשנה, ס"ג סק"ט
ט"ו.

פרק שמיני

מ"א שנים שהיו שומרים, ס"ג סק"ט"ז.
שם נטמאו שניהן, ס"ג סק"י"ד ט"ז.
שם עשה א"מ מלאכה, ס"ג סק"ט"ז.
מ"ז בר"ש, עוקצין ס"ד סק"ה.
מ"יא בר"ש, ס"ד סק"ג.

פרק תשיעי

מ"א רא"א יזה שתי הזיות, ס"ד סק"א
ב'.
שם וחכמים פוסלין, ס"ד סק"א.
שם והטל עולה, ס"ד סק"ג.
שם משקין ומ"פ, ס"ד סק"ד.
מ"ב נפל לתוכה, ס"ד סק"ד.
שם מפני שהיא כשפופרת, ס"ד סק"ד.
שם הדירה והכנה, ס"ד סק"ד.
מ"ג שתה מהן בהמה, ס"ד סק"ד.
שם בר"ש, ס"ד סק"ד ו' ח', ועי' זבחים
ס"ו סק"ד ה'.
מ"ד החושב על מ"ח, ס"ד סק"ה.
מ"ה מי חטאת שנפסלו, ס"ד סק"ח.
שם פרה ששתת מ"ח, ס"ד סק"ח.
שם בר"ש, ס"ד סק"ד ח'.

מפתחות

טו

מ"ד וחכמים מטמאין, ס"ד סק"ט.

מ"ו לא יעבירם בנהר, ס"ד סק"ט,
חגיגה כ"ג א'.

מ"ז אפר כשר שנתערב, ס"ד סק"ב.
שם מקדשין בכולן, ע"י ס"ג סק"ג.

פרק עשירי

מ"ג קלל של חטאת, ע"י ס"ד סק"ט,
כלים ס"ב סק"ז.
שם וחכמים מטמאין, ס"ד סק"ט.

פרק אחד עשר

מ"א צלוחית שהניחה מגולה, ס"ג
סק"א, ס"ד סק"י.
שם בר"ש, ס"ד סק"ט י"ב.
מ"ו כל הטעון ב"מ, ס"ד סק"י"ב.
מ"ז אוזב שיש לו שם לוי, ס"ד סק"י
י"א.

מ"ח אוזב כו', ס"ד סק"י"ב.
מ"ט שלשה קלחים, ס"ד סק"י"ג.

פרק שנים עשר

מ"א שהזאה באזוב, סוכה ס"ט לדרך ל"ז
א'.

מ"ב צדדין שבפניו, ס"ה סק"ג.
מ"ד שאין כ"ג חייב כו', הוריות ח' ב'
ט' א'.

מ"ז הטהור לחטאת, חגיגה כ"ג ב'.

מהרות

שם בר"ש, ס"ד סק"ג.
מ"ג בין הטהורים, ס"ד סק"ג .
שם שאין לטומאה מקום, ס"ד סק"ג.
מ"ד כזית מן המת, ס"ד סק"ב.
מ"ז בר"ש, ס"ב סק"ה.

פרק חמישי

מ"א בר"ש, ס"ג סק"ג.
מ"ב נגעי בזה, ובר"ש, ס"ג סק"א.
שם בר"ש, ס"ד סק"ה.
מ"ג שני שבילין, ס"ג סק"ב ו'.

שם אם קיימות, ס"ג סק"ב ו'.

שם הראשונות תלויות, ס"ג סק"ב ו'.

מ"ד השרץ והצפרדע, ס"ג סק"ג.

מ"ה שני שבילין, ס"ג סק"ג.

מ"ו שני ככרים, ס"ג סק"ג.

שם בר"ש ס"ג סק"ה.

מ"ז בר"ש, ס"ד סק"ב.

פרק ששי

מ"א ספיקו טהור, ס"ד סק"א.
שם המסוכן ברה"י, ס"ד סק"ב.
מ"ב ארבעה ספיקות, ס"ד סק"ג.
שם הטומאה ברה"י, ס"ד סק"ד.

פרק ראשון

מ"ה כביצה אוכל ראשון, ס"א סק"א.
שם נפלו שניהן כאחת, ס"א סק"ג.
מ"ו חלקן, ס"א סק"ד.
מ"ז מקרצות נושכות, טבוי"י ס"א סק"ג
ד'.

מ"ח מקרצת כו' היתה שלישית כו',
טבוי"י ס"א סק"ד.

מ"ט בר"ש, חגיגה כ"ד א'.

פרק שלישי

מ"א הרוטב והגריסין, ס"ב סק"ב.
שם קרשו ה"א שניים, ס"ב סק"ב.
שם בר"ש, ס"ב סק"א ג'.

מ"ב השמן תחלה, ס"ב סק"ג.

שם וגוש של זיתים, ס"ב סק"ג.

שם אף היין, ס"ב סק"ג.

שם בר"ש, ס"ב סק"ב ג'.

מ"ג ט"מ שסחט, ס"ב סק"ג ד'.

מ"ד בר"ש, עוקצין ס"ד סק"ג.

מ"ז תינוק שנמצא, ס"ד סק"ה.

פרק רביעי

מ"ב ומהלכת, ס"ד סק"ג.

פרק שביעי

מ"ז הגבאין כו', ע"י חגיגה כ"ו א'.

פרק שמיני

מ"ו שיפסל מאוכל הכלב, פסחים ל'
סק"ו.

שם שיש להן מעשה, מכשירין ס"ו
סק"א.

שם בר"ש ורא"ש, עוקצין ס"ה סק"ג.

מ"ח ר' דוסא אומר, עוקצין ס"א סק"ו.

מ"ט בר"ש, מקואות ס"ז סק"ג ה' י"ב.

פרק תשיעי

מ"א וחכ"א כדבריו, ס"ד סק"ו.
מ"ד הגומר את זיתיו, ס"ד סק"ו.
מ"ה שימתונו, מכשירין ס"ו סק"ב.

פרק עשירי

מ"ה בר"ש, ס"ב סק"ד.

מקואות

הערות על סדר המשניות בראש הספר

פרק ראשון

מ"א מי גבאים, טהרות ס"א סק"ב.

פרק שני

מ"ג בר"ש, ס"א סק"ב ג' ו', ס"ד סק"א י"ז, ס"ה סק"א, ס"ז סק"י.

שם בר"ש, ס"ג סק"ב ה'.

מ"ה מקוה שיש בו כו', ס"ג סק"א ה'.

מ"ו בר"ש, ס"א סק"ד, ס"ז סק"ז ח'.

מ"ז המניח קנקנים, ס"ב סק"א-ה' ז'.

שם בר"ש, ס"ד סק"ט י"א.

מ"ח הסייד, ס"ב סק"א-ה' ט'.

שם המים צפין, ס"ג סק"א, ס"ז סק"ז.

מ"ט המסדר קנקנים, ס"ב סק"א ג' ז'.

פרק שלישי

מ"א שני מקואות, ס"ד סק"א ב' ד' ו'.

מ"ב הבור שבחצר, ס"ד סק"ג, ס"ז סק"ו.

מ"ג בור שהוא מלא, ס"א סק"ד, ס"ד סק"ג, ס"ח סק"ד ה'.

מ"ד מצטרפין, ס"ד סק" י"ח.

פרק רביעי

מ"א המניח כלים כו', ס"ב סק"ב ג' ו' ז' י'.

מ"ב זקפה לידוח, ס"א סק"ג ו'.

מ"ג בר"ש, כלים ס"ב סק"ט ו'.

מ"ד מעלות המערה, ס"ז סק"י.

שם אימתי כו', ס"ד סק"ט ט"ו.

שם בר"ש, ס"ח סק"ב.

מ"ה השוקת שבסלע, ס"ו סק"ב.

שם וכמה יהי' בנקב, ס"ו סק"ה.

שם בר"ש, ס"א סק"ג, ס"ו סק" י"א.

פרק חמישי

מ"א מעין שהעבירו, ס"ג סק"א, ס"ו סק"י, זבחים ס"ו סק"ה.

שם העבירו ע"ג שפה, ס"ו סק"ט ו'.

שם בר"ש, ס"ח סק"ד.

שם ברא"ש, ס"ו סק"ט.

מ"ב ה"ה כמקוה, ס"ו סק"י י"א.

מ"ה שעשאן וזחלין, ס"ח סק"ה.

מ"ז גל שנתלש, ס"ח סק"ב.

שם מטבילין בחריצין, ס"ז סק"י.

שם מטבילין בחרדלית, ס"ח סק"ו.

שם ומודים שהוא כו', ס"ג סק"א.

פרק ששי

מ"א חוררי המערה, ס"ז סק"י.

מ"ג שלשה מקואות, ס"א סק"א, ס"ג סק"א ג' ה', ס"ה סק"ד-ו'.

שם השאוב באמצע, ס"ח סק"ג.

שם בר"ש, ס"ד סק" י"ג י"ז.

מ"ד הספוג והדלי, ס"ג סק"ד.

מ"ה שק וקופה, ס"א סק"ג ד', ס"ז סק" י"ד.

מ"ז גסטרסא שבמקוה, ס"ז סק" י"א.

מ"ח מטהרין את המקוה, ס"ו סק"ט, ס"ז סק"ג ו'.

שם ממלא בכתף, ס"ה סק"ד, ס"ח סק"ד.

מ"ט כותל כו', ס"ז סק"ט ו'.

מ"י האביק שבמרחץ, ס"ג סק"א ב' ד' ו', ס"ו סק"י.

מ"א המטהרת, ס"ג סק"ג ה'.

שם אפי' התחתונה כו', ס"ג סק"ג.

פרק שביעי

מ"א בר"ש, ס"ז סק" י"ג.

מ"ב ומי פירות, ס"ה סק"ד.

מ"ז הראשון טהור כו' ר"א כו', ס"ז סק"ג.

שם הטביל בו את הסגוס, ס"א סק"ד ה', ס"ז סק"ח.

שם הכר והכסת, ס"ז סק" י"ג.

שם בר"ש, ס"ז סק"ז.

מ"ז שהמים מקדמים, שבת נ"ז א'.

שם שעבר עלי' הגל, ס"ח סק"ג.

פרק שמיני

מ"ד ולא כיבדה, זבים ס"ב סק"ג.

מ"ה מעות בפיה, נדה ס"ד סק"ט.

שם כאילו לא טבלה, זבים ס"ב סק"ג.

שם הדיח את ידו, שבת נ"ז א'.

פרק תשיעי

מ"ג אחד האיש, נדה ס"ד סק"א.

מ"ד בר"ש, כלים ס"ג סק"כ, זבחים ס"ז סק"ג.

מ"ה הזפת והמור, כלים ס"ג סק"כ.

פרק עשירי

מ"א בר"ש, ס"ז סק" י"ג.

מ"ה בר"ש ורא"ש, חולין ס"א לדף ע"ג א'.

מ"ח שתה מים, פרה ס"ד סק"ח.

מפתחות

טז

מכשירין

מ"ד המרבץ א"ג כו', ס"ג סק"ד.

מ"ה המטנן בטיט, ס"ג סק"ה.

שם המרבץ כו' המלקט, ס"ג סק"ה.

שם המוליך חטין כו', ס"ג סק"ו.

מ"ו רי"א כו', ס"ג סק"ו.

מ"ז רי"א כו', ס"ג סק"ו.

מ"ח המוריד כו', כל המשנה, ס"ג סק"ז.

שם שיש להן מעשה, ס"ג סק"ז, ועי' ס"ו סק"א.

פרק רביעי

מ"א השוחה לשתות, ס"א סק"ט ס"ד סק"א.

מ"ב ואם ניער, ס"ד סק"ב.

מ"ג הכופה קערה, ס"ד סק"ג.

מ"ד חבית שירד הדלף, ס"ד סק"ג.

מ"ה עריבה שירד הדלף כו', כל המשנה, ס"ד סק"ג.

שם אם א"א לו כו', ס"ג סק"ז.

מ"ו קופה, ס"ד סק"ד.

שם צנן שבמערה, ס"א סק"א ג', ס"ד סק"ד.

מ"ז פירות שנפלו, ס"ד סק"ה.

שם בר"ש, ס"א סק"ג, ס"ד סק"ה.

מ"ח קדירה, ס"ד סק"ו.

מ"ט הממלא בקילון, ס"ד סק"ז.

מ"י עצים שנפלו כו', ס"ד סק"ח.

שם אם רבו טהורין, ס"ה סק"א.

פרק חמישי

מ"א מי שטבל בנהר, ס"ה סק"א.

שם לשכרו כו' כמשחק, ס"ה סק"א.

פרק ראשון

מ"א שתחלתו לרצון, ס"א סק"ב ג'.

מ"ב המרעיד את האילן, ס"א סק"ה.

מ"ג המרעיד את האילן, ס"א סק"ו.

מ"ד הנוער אגודה ש"י, ס"א סק"ז.

מ"ה הממחק את הכרישה כו', ס"א סק"ה ח'.

מ"ו הנופח בעדשים, ס"א סק"ט.

שם הטומן פירותיו במים, ס"א סק"ט.

פרק שני

מ"א זיעת בתים, ס"ב סק"א.

מ"ב מרחץ טמאה, ס"ב סק"ב.

מ"ג שתי ברכות, כל המשנה, ס"ב סק"ג.

שם מי גשמים כו' טהור, ס"ה סק"א.

שם בר"ש, ס"ד סק"ח.

מ"ד הטורף את גגו, ס"ב סק"ד.

מ"ה מרחץ מרחצת בשבת כו', ס"ב סק"ה.

מ"ו מצא בה ירק, ס"ב סק"ו.

מ"ז מצא בה תינוק, ס"ב סק"ז.

מ"ח מצא בה מציאה כו', ס"ב סק"ח.

מ"ט מצא בה בשר, ס"ב סק"ט.

מ"י המוצא פירות בדרך כו', ס"ב סק"י.

מ"יא פירות שני' שרבו כו', ס"ב סק"י"א.

פרק שלישי

מ"א כל ששאבו בכ"י, ס"ג סק"א.

מ"ב מלאה פירות, ס"ג סק"ב.

מ"ג הרודה פת חמה, ס"ג סק"ג.

מ"ב השט ע"פ המים, ס"ה סק"ב ה'.

שם העושה ציפור, ס"ה סק"ב ה'.

מ"ג פירות כו', ס"ה סק"ג.

מ"ד המוריד את הבור, ס"ה סק"ד.

מ"ה פשט ידו כו', ס"ה סק"ד ה'.

שם זרק אבן, ס"ה סק"ה.

מ"ו החובט עה"ש, ס"ה סק"ו.

מ"ז המים העולים בספינה, ס"ה סק"ה ז'.

שם במצודות כו', ס"ה סק"ז.

שם המוליך כו' המוציא כו', ס"ה סק"ז.

מ"ח קסיא ש"ש כו', ס"ה סק"ז.

מ"ט כל הנצוק טהור, ס"ה סק"ח.

מ"י המערה מחם לחם, ס"ה סק"ט.

מ"יא ומגיסה בקדירה, ס"ה סק"י, שבת קמ"ד א'.

שם השוקל ענבים, ס"ה סק"י.

שם בר"ש, ס"א סק"ב.

פרק ששי

מ"א המעלה פירותיו לגג, ס"ו סק"א.

שם בר"ש, ס"ג סק"ו.

מ"ב המעלה א"ה כו', ס"ו סק"ב.

שם מפני משקה הפה, ס"ו סק"ב.

שם כל הקמחים כו', ס"ו סק"ב.

מ"ג וכל הציר, ס"ו סק"ג.

שם ציר טהור, ס"ו סק"ג.

מ"ד שבעה משקין, ס"ו סק"ד.

מ"ה תולדות למים כו', ס"ו סק"ד.

מ"ז נפל על הדלעת, ס"ו סק"ד.

מ"ז דם שחיטה, ס"ו סק"ד.

מ"ח לרצון, ס"א סק"ב ד'.

שם אר"ע כו', ס"ו סק"ה.

זבים

שם בר"ש, ס"ג סק"א, ס"ד סק"א.
 מ"ז שאינה יכולה, ס"ג סק"א.
 שם ה' רכוב, ס"ג סק"ו.
 שם רי"א כו', ס"ג סק"ו.
 שם על המכבש, ס"ג סק"ו.

פרק חמישי

מ"א הנוגע בזב, ס"ד סק"ג.
 שם וכלי שטף, ס"ד סק"ג.
 שם כלל אר"י, ס"ד סק"ג.
 שם ברא"ש, נגעים ס"א סק"ז.
 מ"ב ועוד כלל, ס"ד סק"ג.
 מ"ג כל הנושא, ס"ד סק"ב ג'.
 שם בר"ש, ס"ד סק"ב.
 מ"ד מקצת טמא, ס"ד סק"ג.
 מ"ז ואחד הנישא, ס"ד סק"ב.
 מ"ז ואחד המסיט, ס"ד סק"ב.
 מ"י ברא"ש, ס"ד סק"ג.

שם וכן בקטניות, ס"ג סק"ג.
 מ"ד עיסה שנדמעה, ס"ג סק"ד.
 שם ר"י ור"ש פוסלין, שביעית ס"ג סק"ג.
 שם עיסה שהוכשרה, ס"ג סק"ד, עוקצין ס"א סק"ו.
 שם בר"ש, ס"ב סק"ו.
 מ"ה ירק של חולין, ס"ב סק"ה ו', ס"ג סק"ה.
 מ"ז טהור שנגס, ס"ג סק"ו.

פרק רביעי

מ"א אוכל מעשר, ס"ד סק"ב.
 מ"ב האשה שהיא טבוי", ס"ד סק"ב.
 שם ומקפת, חלה ס"ו סק"ה.
 שם בר"ש, ס"ד סק"ב.
 מ"ג עריבה, ס"ד סק"ב.
 מ"ד לגין, ס"ד סק"ג.
 שם נשברה החבית, ס"ד סק"ג.
 שם בר"ש, ס"ד סק"ג.
 מ"ה בר"ש, דמאי ס"ו סק"ד.
 מ"ז דבר חדש, ס"ד סק"ב.
 מ"ז התורם את הבור, ס"ד סק"ד.

שם משנוקק לזיבה, ס"ב סק"ב.
 שם בודקין אותו, ס"ב סק"ה.
 מ"ג ונתגייר מיד, ס"ב סק"ה.

פרק שלישי

מ"א הזב והטהור, ס"ג סק"ח ב'.
 מ"ג מגיפין או פותחין, כו' כל המשנה, ס"ג סק"ג.

פרק רביעי

מ"א ר' יהושע אומר כו', ובר"ש, ס"ג סק"ב.
 שם נוטלת עריבה, ס"ג סק"ג.
 מ"ד זב שהי' מוטל כו', ס"ג סק"ד.
 מ"ה כרע הזב, ס"ג סק"א.
 שם כרעו הן, ס"ג סק"א ה'.
 שם ביחידי טמא, ס"ג סק"א ה'.
 מ"ז בכף מאזנים, ס"ג סק"ד, ס"ד סק"א.

טבול יום

מ"ד המקפה והחמיטה, ס"ב סק"ד.
 שם כ"מ שהילך השמן, ס"ג סק"ה.
 מ"ה בשר הקודש כו' כל המשנה, ס"ב סק"ז.
 שם מעשה קדרה, עוקצין ס"א סק"ו.
 מ"ו חבית ששקעה, ס"ב סק"ח.
 שם ריב"נ אומר כו', ס"ב סק"ח.
 שם בר"ש, ס"ב סק"ו.
 מ"ז חבית שנקבה, ס"ב סק"ט, ע"ז ס"י סק"ו ז'.
 שם המערה מכלי, ס"ב סק"ט.
 שם בר"ש, מכשירין ס"ה סק"ז.
 מ"ח בעבוע שבחבית, ס"ב סק"י.

פרק שלישי

מ"א כל ידות כו', ס"ג סק"א.
 שם האוכל שנפרס, ס"ג סק"א.
 שם רנ"א בטהור, ס"ג סק"א.
 שם ושאר כל האוכלין, ס"ג סק"א.
 מ"ב ירק של תרומה, ס"ג סק"ב.
 שם וביצה טרופה, ס"ג סק"ג, חלה ס"ב סק"ב.
 שם אלא הקלח, ס"ג סק"ה.
 מ"ג חוט של ביצה, ס"ג סק"ג.

פרק ראשון

מ"א בש"א כשוי", ס"א סק"ה ד' י'.
 שם ראה אחת כו', ס"א סק"ח.
 שם בש"א זב גמור, ס"א סק"ט.
 שם בר"ש, ס"א סק"ז ח'.
 מ"ב סתר ב' ימים, ס"ב סק"א.
 מ"ג שלש לגי", ס"ב סק"ד.
 מ"ד ואח"כ ראה שתיים, ס"ב סק"ד.
 מ"ה כדי שלש, ס"ב סק"ד.

פרק שני

מ"א הכל מטמאין, ס"ב סק"ה.
 שם בין משוחררין, ס"ב סק"ה, נגעים ס"ט סק"ג.
 שם חש"ו, ס"ב סק"ה.
 שם טו"א, ס"ב סק"ה.
 שם בר"ש, נגעים ס"ט סק"ג.
 מ"ב בשבעה דרכים, ס"ב סק"ב.

פרק ראשון

מ"א המכנס חלות, ס"א סק"א ג'.
 שם מקרצות נושכות, ס"א סק"ה.
 שם האופה חמיטה, ס"א סק"ה.
 שם וקולית של מים, ס"א סק"ה.
 שם ורתיחת יין חדש, ע"ז ס"י"ב לדרך ע' ב'.
 שם ומודים, ס"א סק"ד ה'.
 מ"ב המכנס חלות, ס"א סק"ה.
 מ"ג מסמר כו' וחרחור כו', ס"ח סק"ה.
 מ"ד הצרור כו', ס"א סק"ה.
 מ"ה השעורה והכוסמת, כו' כל המשנה, ס"א סק"ו, וע"י עוקצין ס"א סק"ז.

פרק שני

מ"א משקה טבוי", ס"ב סק"א.
 שם בר"ש ורא"ש, ס"ב סק"ב.
 מ"ב היו ידיו מסואבות, ס"ב סק"ג.
 שם בר"ש, פרה ס"ד סק"ח, טהרות ס"ב סק"א ב'.
 מ"ג המקפה כו', כל המשנה, ס"ב סק"ו, וע"י ס"ג סק"ג.
 שם אלא השמן, ס"ב סק"ד.
 שם בר"ש, ס"ב סק"ו, פסחים מ"ה סק"ז ט'.

ידיים

שם בר"ש, ס"א סק"י ט"ו.
מ"ד בר"ש, ס"ג סק"י י"ב.

פרק שלישי

מ"ד גליון שבספר, ס"ד סק"א.
מ"ה פ"ה אותיות, ס"ד סק"א.

פרק רביעי

מ"ב כל הזכחים, ס"ד סק"ב.
מ"ג עמון ומואב, ס"ד סק"ג.
מ"ה תרגום כו', ס"ד סק"ד.
מ"ז עבדי ואמתי, נזיר כ"ט
א'.

שם מטה חבית, ס"ג סק"ה ו'.
שם בר"ש, ס"ג סק"ד ט'.

פרק שני

מ"א נטל לידו אחת, ס"א סק"ב.
שם ר"מ מטמא, ס"א סק"א ב'.
שם בר"ש בהגה"ה, ס"א סק"א ב'.
מ"ב קיסם או צרור, ס"א סק"ה ט'.
שם בר"ש, ס"א סק"א ד' ט'.
מ"ג הידים מטמאות, ס"א סק"ו.
שם נטל את הראשונים, ס"א סק"ו ט'
י'.
שם ושפשה, ס"א סק"א ט' י"א.

עוקצין

מ"ב כל הגלעינים כו', כל המשנה,
ובר"ש, ס"ג סק"ב.
מ"ג הרמון ואבטיח שנמוק, ס"ב סק"א
ס"ג סק"ג.
מ"ד כל הקליפין, ס"ג סק"ד.
מ"ה המחתר כו' כל המשנה, ס"ג סק"ה.
מ"ו ביצה כו' כל המשנה, ס"ג סק"ו.
מ"ז עלי ירקות, ס"ג סק"ז.
מ"ח עלי בצלים, ס"ד.
שם בר"ש, ס"ג סק"ח.
מ"ט קישות שנטעה בעציץ, ס"ג סק"ט.
מ"י כלי גללים, ס"ג סק"י.
שם בר"ש, ס"ג סק"י.

פרק שלישי

מ"א מחשבה והכשר, ס"ה סק"א.

פרק ראשון

מ"א מי רביעית, ס"א סק" ט"ו.
שם מוסיפין על השניים, ס"א סק"ד.
שם ואין מוסיפין, ס"ג סק"ט.
שם בר"ש, ס"א סק"ד י"ג.
שם בר"ש בהגה"ה, ס"א סק"א.
מ"ב לא בדפנות הכלים, כלים ס"ג סק"ק
כ"א.
מ"ג המים שנפסלו, ס"ב סק"א.
שם עשה בהם מלאכה, ס"ב סק"ג.
שם נתכוין לשרות, ס"ב סק"ד.
שם בר"ש, ס"ב סק"ב.
מ"ד הדיח בהם, ס"ב סק"ה.
מ"ה המים שהנחתום, ס"א סק"י י"ב,
ס"ב סק"ה.

פרק ראשון

מ"א יד ולא שומר, ס"ב סק"א.
מ"ב שרשי כו', ס"ב סק"ב.
מ"ג ויד הפרכיל כו' האשכול כו', ס"ב
סק"ב ג'.
מ"ד שדרכן ליגזז, ס"ב סק"ב.
שם בר"ש, ס"ג סק"א.
מ"ה שבססן בגורן, ס"ב סק"ג.
שם פסיגא ש"א, ס"א סק"ב, ס"ב סק"ג.
מ"ו עוקצי תאנים, ס"ב סק"ד.
שם עוקץ דלעת כו' ושאר כ"ה, ס"ב
סק"ד.

פרק שני

מ"א זיתים שכבשן, ס"ג סק"א.
שם כשות ש"ק, ס"ג סק"א.

מפתחות על סדר הש"ם

ברכות

י"ט ב' רוב ארונות, אהלות ס"ב סק"א.
כ' א' תוד"ה זיתים, עוקצין ס"ג סק"א.
ל"ט א' מיא דשיבתא, עוקצין ס"ה
סק"ד.
נ"א א' שתסייע לימין, זבים ס"ג סק"ה.

שביעית

פ"ד מ"ז ח', עוקצין ס"ה סק"ו.
פ"ח מ"א, פרה ס"ד סק"ב.

תרומות

פ"י מ"ג, מכשירין ס"ג סק"ג.
פ"יא מ"ד, עוקצין ס"ב סק"ד.
שם בירושלמי ה"א השבת כו', עוקצין
ס"ה סק"ד.

מעשרות

פ"א מ"ה, מכשירין ס"ב סק"י.

חלה

ירו' סופ"ג, טבוי"י ס"א סק"א.

ערלה

ירו' פ"ג ה"ג, נגעים ס"ט סק"י"א.

שבת

ה' ב' שמן ע"ג יין, טבוי"י ס"ב סק"ח.
תוד"ה ריב"ן, טבוי"י ס"א סק"ב.
י"ב א' הא לא דמיא כו', מכשירין ס"ד
סק"ג.

ט"ו ב' אחר המעמיד, כלים ס"ב סק"ב.
תוד"ה אחר, כלים ס"ב סק"ג.
ט"ז א' שוינהו ככ"מ, כלים ס"ב סק"ג.
שם דלא לשרוף עליהו כו', כלים ס"ב
סק"ג.

תוד"ה ה"ג, כלים ס"ב סק"ו י"א.

תוד"ה אלא, כלים ס"ב סק"א ג'.

ט"ז ב' לכ"ח דמו, כלים ס"ב סק"ו.

שם תוכו כבור, כלים ס"ב סק"ג.

שם מאי בינייהו, כלים ס"ד סק"א.

שם הכל מודים כו', מקואות ס"ב סק"ב
ה' ז' ח' י'.

תוד"ה הניחא, כלים ס"ד סק"ב.

מ"ח ב' שלל של כובסין, עוקצין ס"ג
סק"ו.

שם דאי מטנפי, עוקצין ס"ג סק"ו.

שם בית הפך, כלים ס"ב סק"י"א.

שם אלא לר"מ, כלים ס"ב סק"ט.

מ"ט א' תוד"ה ועל, עוקצין ס"ג סק"ו.

נ"ב א' קשרה בעליה כו', פרה ס"א
סק"ח.

נ"ב ב' טבעת שהתקינה, כלים ס"ד
סק"ו.

שם חמור במרדעת, נגעים ס"א סק"ז.

נ"ז א' א"ב דטניפן, נדה ס"ד סק"ב.

נ"ח ב' ניטלו ענבליהן כו' כל הענין,
כלים ס"ו סק"ו ז'.

נ"ט א' תוד"ה אלא, כלים ס"ו סק"ג ד'.

ס' א' רש"י ד"ה בקולב, כלים ס"ה
סק"ז.

ס"ג ב' בירית, כלים ס"ד סק"ה.

תוד"ה מנין, כלים ס"ב סק"ד.

ס"ה א' ומפצי, מקואות ס"ו סק"ד.

פ"ג א' כרע הזב, זבים ס"ד סק"א.

פ"ד א' ושל אבנים, כלים ס"ג סק"ט.

צ"ג א' ב' בסוגיא, זבים ס"ג סק"ה.

תוד"ה וכיון, זבים ס"ג סק"ד.

צ"ד א' שהחי נושא, נגעים ס"א סק"ז.

צ"ד ב' אחת משלש, נגעים ס"ה סק"ק
י"ב.

שם ולקרחא שתיים, פרה ס"א סק"ז.

צ"ה א' ביערת הדבש, עוקצין ס"ה
סק"ט.

צ"ה ב' חמש מדות, כלים ס"ג סק"ב ה'
י"ד י"ט.

תוד"ה ניקב, כלים ס"ג סק"ב ד'.

צ"ו א' כ"ח שיעורו, כלים ס"ג סק"ח.

תוד"ה ולענין, כלים ס"ג סק"י"ב.

קי"ב ב' תוד"ה רבי, כלים ס"ו סק"א ב'.

קט"ו ב' תרגום כו', ידים ס"ד סק"ד.

שם מכונסות כו', ידים ס"ד סק"א.

קט"ז א' הגליונין של ס"ת, בסוגיא, ידים
ס"ד סק"א.

קט"ז ב' משום נימין, פרה ס"ב סק"ג.

קכ"ב ב' רש"י ד"ה אדעתא, מכשירין
ס"ב סק"ה.

קכ"ה א' לאידך גיסא, כלים ס"ג סק"ק
כ"ד.

קמ"ו ב' תוד"ה פרץ, אהלות ס"ב סק"ג.

קנ"ב ב' תוד"ה במחוכר, עוקצין ס"ה
סק"ח.

קנ"א א' אא"כ באו כו', מכשירין ס"ב
סק"ו.

שם מאי רשות כו', מכשירין ס"ב סק"ה.

שם רש"י ד"ה רוחץ, מכשירין ס"ב
סק"ה.

עירובין

י' ב' עור האסלא, כלים ס"ז סק"ד,
אהלות ס"ג סק"ד ה'.

כ"א ב' שהביא לו מים, ידים ס"ג סק"י.
ל' א' כי קא מרוח, אהלות ס"ב סק"ב,

ס"ד סק"ח.

ל"א א' תוד"ה בפשוטי, כלים ס"ה
סק"א.

ע"א ב' תוד"ה שמן, טבוי"י ס"א סק"ב.

ע"ט א' תוד"ה הרי, אהלות ס"ב סק"ח.

פ"ז ב' השכים להביא כו', מכשירין ס"ג
סק"ה.

פסחים

ט' א' תוד"ה ואם, טהרות ס"ד סק"ה.

ט' ב' שתי קופות, מקואות ס"ה סק"ב.
תוד"ה ספק, אהלות ס"ד סק"ה.

י' א' אי להאי על, טהרות ס"ב סק"ב.
תוד"ה הלך, טהרות ס"ג סק"ג ד'.

תוד"ה ספק, טהרות ס"ד סק"ה.

י"ד א' מתני', כלים ס"א סק"ב.

שם טמא הוא, כלים ס"א סק"א.

שם מדרבנן, כלים ס"א סק"ה.

מפתחות

יח

י"ב ב' רש"י ד"ה סככה, נגעים ס"י סק"ה.

י"ג א' קודם מתן תורה, פרה ס"ד סקי"א.

שם לרבנן שלשה לעכב, פרה ס"ד סקי"ג.

שם קס"ד מדשיריו שנים כו', פרה ס"ד סקי"ג.

תוד"ה משום, פרה ס"ד סקי"א.

י"ג ב' הבוצר לגת, בסוגיא, עוקצין ס"ב סקי"ג.

י"ד א' וראוין להפכן, עוקצין ס"ב סקי"ג. ט"ו ב' בארוכה כו', ובתו', כלים ס"ו סק"א ב'.

י"ח א' לבד באמצע, אהלות ס"ג סק"ו. כ"א א' מודה ר"י, אהלות ס"ד סק"ב.

תוד"ה ומביאין, פרה ס"ג סק"ו.

כ"א ב' מפני שמעמידה, אהלות ס"ה סק"ה.

כ"ב א' תוד"ה קורות, אהלות ס"ג סק"ט.

כ"ג א' תוד"ה ולא, אהלות ס"ב סק"ב. כ"ו ב' נטלו במפה, ידים ס"ג סק"י.

ל"ג א' עץ עבות א"ר כו', פרה ס"ד סקי"א.

תוד"ה ואימא, פרה ס"ד סקי"א.

ל"ד א' ערבי נחל א"ר כו', פרה ס"ד סקי"א.

מ"ח ב' חמרא סמין, כלים ס"ג סק"י"א.

ביצה

ל"ב א' ר"מ היא, כל הענין, כלים ס"ג סק"כ"ג.

מגילה

ח' ב' אין בין מצורע, נגעים ס"י סק"ז. ט' א' תוד"ה בשלמא, ידים ס"ד סק"ד.

כ"ו ב' כ"ע העשוי לנחת, כלים ס"ה סק"ז, אהלות ס"ד סק"ח.

מועד קטן

ז' א' בתו' הרא"ש, נגעים ס"י סק"ז. ז' ב' צוותא דאשתו, נגעים ס"י סק"ז.

שם למימרא דבכהן כו', נגעים ס"ב סק"ח.

שם חתן שנולד בו כו', ע"י נגעים ס"ב סק"י"א, ס"ט סק"ה, ס"י סק"ה.

שם וכן ברגל, נגעים ס"א סק"א.

ח' א' דהא עצים כו', נגעים ס"י סק"ה.

ק"ט ב' של פרקים, כלים ס"ו סק"ח.

ראש השנה

ה' ב' אחרים אומרים כו', פרה ס"א סק"ד.

י' א' יום אחד בשנה כו' בסוגיא, פרה ס"א סק"א ב'.

תוד"ה בן, פרה ס"א סק"ג.

י"ג א' ולא קציר נכרי, פרה ס"א סק"ה.

י"ד א' שני עשורין, ובתו', מכשירין ס"ב סקי"א.

י"ט א' תוד"ה יהודה, כלים ס"ב סק"ב.

יומא

ג' ב' אלו מעשה פרה, פרה ס"ב סק"א.

ו' א' שמא תמצא כו', פרה ס"ב סק"א.

ח' ב' רביעי ל"ל, אהלות ס"א סק"ז.

י"א א' בית התבן, נגעים ס"ט סק"ב.

י"א ב' בית השותפין, נגעים ס"ט סק"א.

שם ר"מ מחייב, נגעים ס"ט סק"א.

י"ב א' והא דכרכים, נגעים ס"ט סק"א.

תו"י ד"ה יצאו, נגעים ס"ט סק"א.

י"ד א' אבל במנא כו', פרה ס"ד סק"א.

כ"ד ב' אלא בכהן כשר כו', פרה ס"ב סק"ח.

מ"א ב' שקלטתן שלהבת כו', בסוגיא, פרה ס"ב סק"ט.

מ"ב א' שחיטת פרה בור, פרה ס"ב סקי"ג.

שם אמראות נגעים, פרה ס"ב סקי"ג.

שם שלא יסיח כו', פרה ס"ב סקי"א.

תוד"ה כי, פרה ס"ב סק"ט.

ת"י ד"ה שחיטת, פרה ס"ב סקי"ג.

מ"ב ב' למשמרת למי נדה כתיב, פרה ס"ג סק"א.

שם למעוטי השלכת כו', פרה ס"ב סקי"א.

שם מנין לרבות כו', פרה ס"ב סק"ז.

מ"ה א' מנין להצתת אליאת כו', פרה ס"ב סק"ח.

מ"ח ב' תוד"ה מדפסיל, פרה ס"ד סק"ט.

נ"ח א' רש"י ד"ה זולף, פרה ס"ג סק"ד.

ס"ח ב' ולא המצית כו', פרה ס"ב סק"ח.

סוכה

י"א ב' מ"ט דר"י כו', פרה ס"ד סקי"ג.

תוד"ה אבל, כלים ס"א סק"ח.

תוד"ה דאיכא, כלים ס"א סק"ד.

תוד"ה עם, כלים ס"א סק"ד.

תוד"ה מאי, כלים ס"א סק"ג.

י"ד ב' שנטמא בשרץ, כלים ס"א סק"ג.

שם קסבר ר"ע, כלים ס"א סק"ח.

שם הא פסיל, כלים ס"א סק"ג.

שם פסול וטמא, כלים ס"א סק"ג.

תוד"ה אפילו, טהרות ס"ב סק"ג.

תוד"ה התם, כלים ס"א סק"ה.

ט"ו א' תוד"ה ולד, כלים ס"א סק"ד ט'.

ט"ו ב' ר"מ לטעמי', כלים ס"א סק"ח.

רש"י ד"ה נימא, כלים ס"א סק"ה.

תוד"ה ור"י, כלים ס"א סק"ח.

ט"ז א' דכן ממש, כלים ס"א סק"ו.

שם מאי יטמא, כלים ס"א סק"ו.

שם אחד במחוברין, וברש"י ותו', מכשירין ס"א סק"א.

ט"ז ב' מדרבנן, כלים ס"א סק"ו.

י"ז א' בין בקרקע, כלים ס"א סק"ו.

י"ז ב' ומים נמי, מקואות פ"א מ"ז.

י"ז ב' אר"פ, ובתו', כלים ס"א סק"ו.

שם למימרא כו', כלים ס"א סק"ז.

י"ח א' משקה סרוח, פרה ס"ד סק"ח.

שם או אינו כו', כלים ס"א סק"א.

שם ניערבינהו, כלים ס"א סק"ז.

תוד"ה בטלו, פרה ס"ד סק"ד.

י"ז ב' מהכא נפקא, כלים ס"א סק"א.

י"ט א' רש"י ד"ה א"ל, כלים ס"א סק"א ח'.

תוד"ה לא, כלים ס"א סק"א.

כ' א' ובשעת שחיטה כו', ובתו', מכשירין ס"א סק"א.

כ' ב' דברי ר"מ, כלים ס"א סק"ה.

ל"ג ב' משקין מיפקד פקיד, טהרות ס"ב סק"א.

שם ט"מ שסחט, טהרות ס"ב סק"ג.

שם מיבלע בליעי, טהרות ס"ב סק"א.

תוד"ה לאימת, מכשירין ס"א סק"ג ט', ס"ג סק"ד, ס"ו סק"ב, עוקצין ס"א סק"א.

ל"ד א' בהיסח הדעת, פרה ס"ג סק"ה י"ד.

ל"ד ב' תוד"ה ונתן, פרה ס"ד סק"ז.

מ"ד א' המקפה ש"ת, טבוי"י ס"ב סק"ו.

מ"ד ב' טעם כעיקר, טבוי"י ס"ב סק"ו.

מ"ו א' ולנטילת ידים, ידים ס"ג סק"י.

פ"א א' מכאן להבא, זבים ס"א סק"ג.

שם זבה גמורה, זבים ס"א סק"ה.

תוד"ה קסבר, זבים ס"א סק"ג.

שם ולא לאורי, נגעים ס"ב סק"ב.
תור"ה דהא, נגעים ס"י סק"ה.

חגיגה

י"ט א' א"מ בכיפין, מקואות ס"ח סק"ב.
שם ר"י היא, מקואות ס"ז סק"ב ג' ח'.
שם מהו להטביל כו' כל הענין, מקואות
ס"ז סק"ב ג' ה' ד' ח' י"ג, ס"ח סק"ג.
תור"ה נגזור, מקואות ס"ח סק"א.
כ' א' אין אדם משמר כו', פרה ס"ג
סק"ט.

כ"א ב' גזירה, מקואות ס"ז סק"י"ב.
תור"ה כעוביה, מקואות ס"ז סק"ד ה'.
כ"ב א' סל וגרגותני כו' כל הענין,
מקואות ס"ז י"ד.

כ"ג א' מעשה באדם כו', פרה ס"ד
סק"ט.

תור"ה מת, פרה ס"ד סק"ט.
כ"ג ב' עשאוה כט"ש, אהלות ס"א
סק"ז.

שם הכלי מצרף, בתו' רי"ד, עוקצין ס"א
סק"ו.

תור"ה והא, כלים ס"א סק"י.

כ"ד א' תור"ה מנין, כלים ס"א סק"ט.
כ"ה ב' מנפח אדם, אהלות ס"ו סק"ו.
כ"ו ב' שאני שולחן, כלים ס"ד סק"ח.

יבמות

ט"ו א' עירוב מקואות, מקואות ס"ו
סק"ה.

ס"א א' אדם אתם, אהלות ס"ב סק"ז.
תור"ה ממגע, אהלות ס"ו סק"ז.
ע"ח ב' ל"ש אלא רובו, נדה ס"ד סק"י.
פ"ב ב' נתן סאה, מקואות ס"ה סק"ב ד'
ועי' ס"ד סק"ד.

תור"ה נתן, מקואות ס"ה סק"ג.
תור"ה דלא, מקואות ס"ה סק"ב.
ק"ג ב' בית המוסגר כו' בסוגיא, נגעים
סי"א סק"ה.

רש"י ד"ה א"ב, נגעים ס"י סק"ז.
תור"ה מטמא, נגעים ס"י"א סק"א.
תור"ה כיון, נגעים ס"י"א סק"ד.
ק"ד א' מקשינן ריבים, נגעים ס"ב
סק"ב.

כתובות

י"ד ב' אם רוב כו', מכשירין ס"ב סק"ח.
ט"ו ב' למאי הלכתא כו', מכשירין ס"ב
סק"ז.

תור"ה לא, מכשירין ס"ב סק"ז.
כ"ז א' תור"ה והלך, טהרות ס"ג סק"ג
ד'.

נדרים

נ"ו ב' ילך לביתו, בר"ן ורא"ש, נגעים
ס"י סק"ז.

שם תחת המשקוף, נגעים ס"י סק"ט.

נזיר

ח' ב' בית עגול, נגעים ס"י סק"א.
ל"ח א' דבטלוה רבנן, מקואות פ"א מ"ז.
מ"ב ב' כאן בחיבורין כו' כל הענין,
אהלות ס"א סק"א ב' ג' ו'.

נ' ב' יש ניצוק לאוכלין, מכשירין ס"ה
סק"ח.

תור"ה ת"ש, עוקצין ס"א סק"ו.

נ"ג ב' ע"פ השדה, אהלות ס"ב סק"ז.

תור"ה חרב, אהלות ס"ב סק"ב.

נ"ד א' דאמר מר, אהלות ס"ב סק"י"א.

נ"ד ב' הני כלים, אהלות ס"א סק"ד ו'.

ס"ד א' כל הנטלין, טהרות ס"ד סק"ג.

ס"ד ב' בסוגיא, זבים ס"א סק"י.

ס"ו א' בסוגיא, זבים ס"ב סק"ב ה'.

ירושלמי נזיר פ"ו ה"א, טבוי"י ס"ב
סק"ו.

סוטה

ד' ב' צריך שיגביה, ידים ס"א סק"ו ז'.

שם בלא נגוב ידים, ידים ס"ג סק"י"ב.

ט"ו ב' כיון דהדור, ידים ס"ב סק"ב.

תור"ה מה, ידים ס"ב סק"ה.

ט"ז ב' עליו לערבן, פרה ס"ג סק"ג ד'.

מ"ג א' בית התבן, נגעים ס"ט סק"ב.

מ"ו א' עודה של שקין, פרה ס"א סק"ח.

שם אלא בשעת עבודה, פרה ס"א סק"ח.

גיטין

ט"ו ב' טהורות לחצאין, ידים ס"א
סק"ד.

שם בסוגיא, מקואות סימן ז'.

תור"ה הנוטל, ידים ס"א סק"ב.

ס' ב' ופרשת פרה אדומה, וברש"י, פרה
ס"ב סק"א.

פ"ו ב' רש"י ד"ה מפני, פרה ס"ד סק"ד.

קידושין

ל"ג ב' רכוב כמהלך, נגעים ס"י"א סק"ד.

נ"ז א' כל הסוגיא, נגעים ס"י"ב סק"א
ב'.

נ"ח ב' בשכר הזאה כו', פרה ס"ג
סק"ח.

נ"ט ב' שאני מחשבה דטומאה כו',
מכשירין ס"א סק"א ב', עוקצין ס"ה
סק"א.

בבא קמא

כ"ב א' אשו משום חיציו כו', פרה ס"ב
סק"ח.

כ"ד א' זבה תוכיח כו' למעוטי זב
מימים, זבים ס"א סק"ו.

תור"ה הרי, זבים ס"א סק"ו.

כ"ה א' מטמא במשא, זבים ס"ב סק"ב.

נ' ב' לאריתא דדלאי, ידים ס"ג סק"ג.

ס"ז א' תורת כלי, ובתו', מקואות ס"ו
סק"א — ד'.

בבא מציעא

ז' א' כמאן דפסיק, נגעים ס"י"א סק"ה.
כ"ב ב' עודה הטל כו', מכשירין ס"ה
סק"א ד'.

שם מה יתן לדעת כו', מכשירין ס"ג
סק"ו.

כ"ד א' ואיבעית אימא כו', מכשירין
ס"ב סק"ח.

ל' א' מה עבר דניח"ל כו', פרה ס"א
סק"ח.

צ"ג א' שמא יזיו כו', פרה ס"ב סק"י"א.
ק"ה א' וכמה פריצי זיתים, עוקצין ס"ה
סק"י.

בבא בתרא

י"ב א' תור"ה פרץ, אהלות ס"ב
סק"ב — ד'.

י"ט ב' תור"ה ריקן, אהלות ס"ד סק"ג
ו'.

כ' א' שקיל להו, אהלות ס"ד סק"ח.

נ"ה ב' בתו' וברמב"ן, טהרות ס"ד
סק"ה.

ס"ו א' ואינה מקבלת, עוקצין ס"ה
סק"ט.

שם אלא ר"א, מקואות ס"ו סק"א — ד'.

רשב"ם ד"ה ומתמה, מקואות ס"ה סק"ז.

תור"ה ושאני, כלים ס"ה סק"א.

ס"ו ב' תור"ה מכלל, מקואות פ"א מ"ז,

פ"ב מ"ג, ס"א סק"ב ה', ס"ד סק"א
י"ז, ס"ה סק"א.

מפתחות

יט

פ' ב' דבש בכורתו כו', מכשירין ס"ה סק"ח.
ק' ב' תוד"ה ורומן, אהלות ס"ב סק"ג — ה'.
קנ"ה א' תוד"ה אתמר, כלים ס"ג סק"ט.
קס"ד ב' בית עגול, נגעים ס"י סק"א.

סנהדרין

י"א ב' קידשוהו בלילה, נגעים ס"ב סק"ב.
ל"ד ב' לילה לגמ"ד, נגעים ס"ב סק"ב ג'.
ע"א א' כמאן כראב"ש, נגעים ס"י סק"ד.
רש"י ד"ה גריס, נגעים ס"י סק"ד.
ע"ב ב' קטן הרודף, אהלות ס"ו סק"ה.
ע"ז ב' זרק צרור כו', פרה ס"ב סק"ט.
פ"ו ב' נמצא חומרו קולו, פרה ס"ב סק"ט.
צ"ב א' בית אפל, נגעים ס"ט סק"ה.

שבועות

ו' א' כהן שאינו בקי, נגעים ס"ב סק"ז.
י"א ב' נשחטה תפדה, פרה ס"ב סק"ב.
י"ז א' תוד"ה נזיר, אהלות ס"א סק"ב.
י"ז ב' לבית המנוגע, נגעים ס"א סק"ו.

עבודה זרה

כ"ג א' הניח עליהן כו', פרה ס"א סק"ח.
שם וכן היה ר"א כו', פרה ס"א סק"ה.
כ"ג ב' מ"ט דר"א כו', פרה ס"א סק"ה.
ל"ד א' וכיון דמידייתי כו', מכשירין ס"ג סק"ב.
ל"ז ב' בחיבורין, אהלות ס"א סק"א ו'.
מ"ב א' ספק גרורהו, אהלות ס"ד סק"ה.
נ"ו ב' שפחסתו בורו, מקואות פ"ו מ"ח.
ס' א' מציד' טהורה, ובתו', טבוי"י ס"ב סק"ט.
ס"ו ב' הרודה פת חמה כו', מכשירין ס"ג סק"א.
ס"ז א' וחבית פתוחה, מכשירין ס"ג סק"ג.
ע"ב ב' שפחסתו צלוחיתו, מקואות פ"ו מ"ח.
ע"ה ב' כלי זכוכית, כלים ס"ב סק"ג.

הוריות

י' א' אף נגעים ס"ט סק"ד.

עדיות

פ"ב מ"ה, כלים ס"ג ס"ק כ"ג.

מ"ז, טהרות ס"ד סק"ג.
פ"ג מ"א, אהלות ס"ב סק"ז.
מ"ב, עוקצין ס"א סק"א.
מ"ז, טהרות ס"ד סק"ג.
מ"ט, כלים ס"ב ס"ק י"ט, ס"ה סק"ז.

זבחים

ב' א' שלא לשמן, ידים ס"ד סק"ב.
שם והחטאת בכל זמן, ידים ס"ד סק"ב.
י"ג ב' טבילת אצבע כו', פרה ס"ב סק"ז.
י"ד א' חטאות החיצונות פשיטא, פרה ס"ב סק"ז.
י"ט ב' מניח ידו, ידים ס"ג סק"ה.
כ' ב' יציאה מהו שתועיל כו', פרה ס"ב סק"ג.
כ' ב' מקדש בכ"ש בפנים, פרה ס"ה סק"ב.
כ"א א' שאני פרה, פרה ס"ה סק"ב.
כ"ב א' כל המשלים, ידים ס"ב סק"א.
שם במים כו', פרה ס"ד סק"א.
שם אם קדח, מקואות ס"ז סק"ט.
כ"ה ב' נתן ידו, מקואות ס"ו סק"י.
שם ע"י טהרה, מקואות ס"א סק"א ו'.
ל"א א' חצי זית כו', בסוגיא, טהרות ס"א סק"ה.
תוד"ה הא, טהרות ס"א סק"ה.
תוד"ה נפלו, טהרות ס"א סק"ג.
תוד"ה התם, טהרות ס"א סק"ה.
ל"ה א' לח הוא וא"ח, נדה ס"ד סק"י.
ל"ו א' מחשבת הינוח, פרה ס"ב סק"ב.
מ"ו ב' לשם חולין כשירה, פרה ס"ב סק"ב.
מ"ט ב' ואתקש ראשו, נגעים ס"ז סק"ט.
ע"ט ב' תוד"ה תנו, פרה ס"ד סק"א.
פ' א' בשלמא רבנן כו', פרה ס"ד סק"א.
שם שנתערבו אחת באחת, פרה ס"ד סק"א.
שם רבא אמר כו', פרה ס"ד סק"ג.
רש"י ותוד"ה כגון, פרה ס"ד סק"א.
תוד"ה רב, פרה ס"ד סק"א.
צ"ג א' רבא אמר כו', פרה ס"ד סק"א ט'.
תוד"ה מי, פרה ס"ד סק"ט.
צ"ג ב' רש"י ד"ה במה, פרה ס"ב סק"ג.
תוד"ה אלא, פרה ס"ב סק"ג.
צ"ה א' בשורש קטן, כלים ס"ג סק"י.

תוד"ה לא, כלים ס"ג סק"ז.
צ"ח ב' דם ורובב, נדה ס"ד סק"א.
ק"ב א' קרוב הוא, נגעים ס"ב סק"ד.
שם ואני מסגירה, נגעים ס"י סק"ז.
ק"ה א' פרה ופרים, עוקצין ס"ה סק"א.
ק"ה ב' חיבורי אוכלין, ובתו', טבוי"י ס"ג סק"ד ה', עוקצין ס"א סק"א.
ק"ו א' ולא המצית כו', פרה ס"ב סק"ח.
ק"י"ב א' פרת חטאת כו', פרה ס"ב סק"ה י"ד.
ק"י"ג א' מאי חוץ מגתה, פרה ס"ב סק"ה.
שם חוץ ממקום הבדוק כו', פרה ס"ב סק"ה.
שם דאמר ראב"א כו', פרה ס"ב סק"ה.
שם שרפה שלא כנגד הפתח כו', פרה ס"ב סק"ד ה'.
שם במאי קמפלגי כו', פרה ס"ד סק"י.
תוד"ה חוץ, פרה ס"ב סק"ה י"ד.

מנחות

ז' ב' במאי מקנח כו', פרה ס"ב סק"ג ז'.
תוד"ה אלא, פרה ס"ב סק"ג.
כ"א א' תוד"ה יצאו, כלים ס"א סק"י.
כ"ד א' קפיוא בקבא, כלים ס"ב סק"י"ב.
תוד"ה צירוף, טבוי"י ס"ג סק"ד ה'.
כ"ז א' שבעה הזאות שבפרה, פרה ס"ב סק"ט.
כ"ח א' דקאי מזרח כו', פרה ס"ב סק"ד.
ל"א א' רש"ש אומר יין, טהרות ס"ב סק"ג.
ל"ה ב' וגרדומי אזור כו', פרה ס"ד סק"ג.
מ"ח ב' בן שתיים כו', פרה ס"א סק"ב.
נ"א ב' תוד"ה חטאת, פרה ס"ב סק"ט.
נ"ב ב' מתני' ר"א כו', עוקצין ס"ד סק"א.
נ"ג ב' סו"ס כי כייל, עוקצין ס"ד סק"א.
נ"ד נ"ה סוגיא דכמות שהן משערין, עוקצין סימן ד'.
ע' ב' התבואה והקמחין, עוקצין ס"א סק"א.
שם לענין טו"א, עוקצין ס"א סק"ז.
שם אין מצטרפת, טבוי"י ס"א סק"ו.
שם הא בלחות, טבוי"י ס"א סק"ו.

שם מחמת מאכיל, ידיים ס"ג ס"ק י"א.
 קי"ד א' אבל לענין ביטול כו', מכשירין
 ס"ו סק"ד.
 קי"ז ב' קיפה מצטרפת, טבוי" ס"ב
 סק"ז.
 שם שומרים לטומאה קלה, עוקצין ס"א
 סק"א.
 תורה ולא, טהרות ס"ב סק"א, עוקצין
 ס"א סק"ב.
 קי"ח א' לרבות את הידות, עוקצין ס"א
 סק"ג.
 שם פירות שלא הוכשרו כו', מכשירין
 ס"א סק"א.
 שם יד להכניס, כלים ס"ב סק"ז ט'.
 שם רש"י ד"ה ומשני, כלים ס"ב סק"ז.
 קי"ח ב' מ"ס הכשר כו', עוקצין ס"א
 סק"ד.
 שם אין יד לפחות מכזית, עוקצין ס"א
 סק"ד ה'.
 שם יש יד לפ"מ, עוקצין ס"א סק"ה.
 שם אי ביד קשיא, עוקצין ס"א סק"ה.
 תורה אין, עוקצין ס"א סק"א ו' ט'.
 קי"ט א' קולית שיש עלי' כזית, עוקצין
 ס"א סק"ה.
 שם ברי' שאני, עוקצין ס"א סק"ח.
 שם שני שומרים, עוקצין ס"א סק"ח.
 קי"ט ב' קדורה א"מ, עוקצין ס"א סק"ח.
 שם שומר אוכל, עוקצין ס"א סק"ח.
 רש"י ד"ה שומר, עוקצין ס"א סק"ח.
 רש"י ד"ה ל"ש, עוקצין ס"ב סק"א.
 קכ"א א' רש"י ד"ה זרעים, כלים ס"א
 סק"ז.
 קכ"ד ב' ת"ל והנושא, אהלות ס"ב
 סק"ז.
 שם שני חצאי זיתים, טהרות ס"א סק"ג.
 קכ"ה ב' בטומאה רצוצה כו' כל הענין,
 אהלות ס"ב סק"ז ח', ס"ג סק"א, ס"ה
 סק"א.
 שם וסריגי חלונות, אהלות ס"ב סק"ק
 י"ב, ס"ג סק"ה.
 שם תיבת המגדל, אהלות ס"ב סק"ד,
 ס"ו סק"ג.
 שם בתו' בסוגיא, אהלות ס"ב סק"ה ח'.
 קכ"ו א' ר"י מטהר, אהלות ס"ה סק"ג.
 קכ"ו ב' תורה בנבלחה, עוקצין ס"א
 סק"ב.
 קכ"ז ב' אי דיבשן כו' אילן שנפשח כו',
 עוקצין ס"ה סק"ח.
 שם במאי קא מיפלגי, טבוי" ס"ג סק"א.

ל"ו א' ודם חללים כו', מכשירין ס"ו
 סק"ד.
 שם חבת הקודש כו', מכשירין ס"א
 סק"א.
 תורה ודם, מכשירין ס"ו סק"ד.
 מ"ד ב' טריפה לעצמו, נגעים ס"ב
 סק"ה.
 נ"ה א' סיכת קטן, כלים ס"ב סק"ט ו',
 ס"ג סק"ב.
 תורה שיעורן, כלים ס"ב סק" י"ז, ס"ג
 סק" י"א.
 ס"ב ב' כל שנשנתה כו', פרה ס"ד
 סק"א.
 ע"א א' טומאה רצוצה, אהלות ס"ג
 סק"א.
 ע"א ב' לבית המנוגע, נגעים ס"א
 סק"ח.
 שם כגון שבלע, אהלות ס"א סק"ד ח'.
 תורה למאי, נגעים ס"א סק"ז ח', זבים
 ס"ד סק"ג.
 ע"ב א' שאני עובר, אהלות ס"א סק"ח.
 ע"ה א' דג מקרטע, ובתו', עוקצין ס"ה
 סק"ז.
 שם נולדו בדגים ס"ט, עוקצין ס"ה
 סק"ז.
 ע"ז ב' שעשאן צ"ק, עוקצין ס"א סק"ב.
 תורה ולא, עוקצין ס"א סק"ב.
 צ"ה א' רש"י ד"ה ואם, מכשירין ס"ב
 סק"ט.
 ק"ה ב' היד סולדת, ידיים ס"ג סק"א.
 ק"ו א' מים הראשונים, ידיים ס"ג סק"ח.
 שם חמי האור, בסוגיא, ידיים ס"ג סק"א
 ב'.
 ק"ו ב' ע"כ בין לחולין כו', ידיים ס"א
 סק"ז, ס"ג סק"ז.
 שם נוטל אדם, ידיים ס"ג סק"ח.
 תורה נוטל, ידיים ס"ג סק"ח.
 ק"ז א' האי אריתא, ובתו', ידיים ס"ג
 סק"ג.
 שם ואי מיקרב, ידיים ס"ג סק"ד ה' ז'.
 שם כלי שניקב, ידיים ס"ג סק"ט.
 שם כלי שאין בו, ידיים ס"ג סק"ט.
 שם קפדיתו אמנא, ידיים ס"ג סק"ט.
 שם מגופת חבית, ידיים ס"ג סק"ט.
 שם לאכול במפה, ידיים ס"ג סק"י.
 תורה דלא, ידיים ס"א סק"ב, ס"ב
 סק"ה.
 שם בראשונים, ידיים ס"א סק" י"ד.
 ק"ז ב' התירו מפה, ידיים ס"ג סק"י.

צ"א ב' לבר פדא קשיא, פרה ס"א
 סק"א.
 צ"ו ב' בסוגיא, כלים סימן ה'.
 ק"ב ב' נותר ופרה כו', פרה ס"ד סק"ט.
 שם זו להביא במחבת כו', פרה ס"ב
 סק"י"ב.

חולין

ג' א' ה"ה כחלל, אהלות ס"א סק"ו.
 ח' א' אם שחין קודם, נגעים ס"ה סק"ק
 י"ז י"ח.
 שם חירוד שאני, נגעים ס"ה סק" י"ז.
 ט' ב' צלוחית שהניחה כו', פרה ס"ד
 סק"י.
 רש"י ד"ה צלוחית, פרה ס"ג סק"א.
 תורה או נחש, פרה ס"ד סק"י.
 תורה או שירד, פרה ס"ד סק"י.
 שם ברמב"ן, פרה ס"ג סק"ד.
 י' ב' דילמא אדנפיק כו', נגעים ס"א
 סק"א.
 שם בית אפל, נגעים ס"ט סק"ה.
 שם היכא דאתחזק, נגעים ס"ט סק"ה.
 שם שעמד בתוך הבית, נגעים ס"י
 סק"ט.
 רש"י ד"ה יכול, נגעים ס"י סק"ז ט'.
 תורה אלא, נגעים ס"ד סק"ו.
 י"א א' אף שריפתה כו', פרה ס"ב
 סק"ט ו'.
 י"ב ב' תורה ותבעי, מכשירין ס"ו
 סק"א.
 י"ג א' מחשבתו ניכרת כו', מכשירין ס"ו
 סק"א.
 רש"י ד"ה ואין, כלים ס"ג סק"א.
 ט"ז א' רש"י ד"ה לענין, מכשירין ס"א
 סק"ג.
 כ"ד א' התורה העידה, עוקצין ס"א
 סק"ו.
 כ"ה ב' כלי עצם, כלים ס"ב סק"ו.
 כ"ט א' מתיב ר"ז כו', פרה ס"ב סק"ט ו'.
 תורה אירע, פרה ס"ב סק"ט ו'.
 ל"א ב' בעינן דעת, נגעים ס"ח סק"א.
 רש"י ד"ה ידיו, מכשירין ס"ד סק"ה.
 רש"י ד"ה נגעי, נגעים ס"ח סק"א.
 רש"י ד"ה ופירות, מכשירין ס"א סק"ג.
 תורה ופירות, מכשירין ס"א סק"א.
 ל"ב א' רש"י ד"ה לרבנן, פרה ס"ב
 סק"י"א.
 תורה נשחטה, פרה ס"ב סק"י"ד, ס"ג
 סק"ו.

מפתחות

כ

כ"ו ב' תוד"ה תחלתו, כלים ס"ב ס"ק י"ז, ס"ג ס"ק י"ד.

ל"ב ב' בראשונים, זבים ס"ד סק"ג.

ל"ג א' פולטת ש"ז, זבים ס"ב סק"ג.

ל"ג ב' ואחר תטהר, זבים ס"ב סק"ג.

ל"ה א' מטמאה באונס, זבים ס"א סק"ח.

שם לא לקרבן, זבים ס"ב סק"ה.

מ"ג ב' ומטמא בנגעים, נגעים ס"י סק"ו.

מ"ט א' בכונס משקה, כלים ס"ג סק"ה י"ד.

נ' ב' אמר ריב"ן, עוקצין ס"ה סק"ג.

נ"א א' הסיאה והאיזוב, פרה ס"ד סק"ב י"ב.

תוד"ה שום, עוקצין ס"ה סק"ג.

נ"ב ב' שתי שערות האמורות, פרה ס"א סק"ג.

שם שתי שערות שאמרו, פרה ס"א סק"ז.

נ"ד א' זאת אומרת, זבים ס"א סק"ב.

שם גרגרן דתנן, זבים ס"א סק"א ב' ד'.

שם עשירי מיהא ב"ש, זבים ס"א סק"ב. תוד"ה תשמש, זבים ס"א סק"א ב'.

נ"ט ב' ה"ז תולה, מקואות ס"ה סק"ב. ס"ו א' אתקין רבי, זבים ס"א סק"ד.

ס"ו ב' גזירת מרחצאות, מקואות ס"ו סק"י — י"ד.

ס"ז א' ריבדא דכוסילתא, נדה ס"ד סק"ד.

שם לפלוף שבעין, ובתו', נדה ס"ד סק"ג.

ס"ז ב' אסור לעשות כן, זבים ס"ב סק"ג.

ע"א ב' בראשונה ה"א, טבוי"י ס"ב סק"ב.

שם ואם נפל, טבוי"י ס"ב סק"ב.

שם הרואה יום י"א, זבים ס"א סק"ד.

שם בש"א מטמאין, זבים ס"א סק"ג. ע"ב א' ושמשה את ביתה, זבים ס"א סק"ד.

שם טבלה ביום ש"א, זבים ס"א סק"ג, ס"ב סק"ג.

שם ושיוין בטובלת, זבים ס"א סק"ג.

שם מדבריכם כו', זבים ס"א סק"ג.

ע"ב ב' ב"ה היא, זבים ס"א סק"ג.

שם עשירי כאחד עשר, זבים ס"א סק"א.

שם איכא דמתני כו', זבים ס"א סק"א.

תוד"ה מאי, זבים ס"א סק"ז.

כ' ב' המשכיר בית ונתנגע, נגעים ס"ט סק"א.

תמורה

י"ב א' ראב"י היא, מקואות ס"ד סק"ט.

י"ב ב' בהמשכה, מקואות ס"ד סק"ט י'.

שם עליו לערבן, פרה ס"ג סק"ג ד'.

תוד"ה ואין, מקואות ס"ד סק"ט י' י"ד ט"ו י"ח.

תוד"ה יוסף, מקואות ס"א סק"ג, ס"ד סק" י"ח, ס"ו סק"ו.

ל"א א' כגון שעיברה כו', פרה ס"א סק"ה.

כריתות

ח' א' רא"י שסותרת, זבים ס"א סק"ט. שם לא פסיקא ל', זבים ס"א סק"י.

י"ג א' תוד"ה כיון, מכשירין ס"ג סק"ד, ס"ו סק"ב.

ט"ו ב' תוד"ה המוחק, מכשירין ס"א סק"ב ח'.

כ"א א' וקשיא לן, עוקצין ס"ה סק"ב.

שם דאיכא פחות כו', עוקצין ס"ה סק"ג.

כ"א ב' שחיפהו בבצק, אהלות ס"ב סק"ח, עוקצין ס"א סק"ו.

מעילה

ט' א' משקידשו בכלי, טבוי"י ס"א סק"ד.

י"ז א' ועודה בידו, אהלות ס"ו סק"ב.

נדה

ד' א' תוד"ה כי, טהרות ס"ד סק"ב.

ה' ב' תוד"ה ה', טהרות ס"ד סק"ה.

ו' א' בדברי הגרע"א, טבוי"י ס"ד סק"א.

ז' א' באיזה ספק כו' אמר אביי כו', טבוי"י ס"ד סק"א.

תוד"ה ומקפת, טבוי"י ס"ד סק"ב.

י"ט א' ההוא בוהק, נגעים ס"ו סק"ז.

שם פרח בכולו, נגעים ס"ה סק" י"ג.

כ' ב' תוד"ה כל, נגעים ס"ב סק"ב.

כ"ב א' הרואה קרי בקיסם, בסוגיא, זבים ס"ב סק"א.

כ"ו א' אזור טפח, פרה ס"ד סק" י"ג.

קכ"ח א' מהו שתעשה יד כו' בעי אביי כו', עוקצין ס"ג סק"ט.

קכ"ח ב' מהו שתעשה יד, נגעים ס"א סק"ג.

שם אבן שבזוית, וברש"י, נגעים ס"י סק" י"א י"ב.

תוד"ה ר"י, עוקצין ס"ה סק"ח.

קכ"ט ב' הואיל ומעורה, עוקצין ס"ה סק"ח.

ק"מ א' ציפורי עיה"נ, נגעים ס"י"ב סק"א.

תוד"ה שלא, נגעים ס"י"ב סק"א ב'.

בכורות

כ"ב א' הלוקח ציר כו', מכשירין ס"ו סק"ג.

שם לטבול בהן פתו, טהרות ס"א סק"ב.

שם חזרה וניעורה, טהרות ס"א סק"ב.

כ"ג א' לטמא במשא, טהרות ס"א סק"א ב'.

כ"ג ב' ציר טהור כו', מכשירין ס"ו סק"ג.

כ"ט א' בשכר הזאה וקידוש, פרה ס"ג סק"ח.

ל"א א' כל הבכורות, ובתו', נגעים ס"ב סק"ה.

ל"ד ב' יטהר תנן, ובתו', נגעים ס"ה סק" י"א י"ד.

תוד"ה מקמייתא, נגעים ס"ה סק"י י"ד.

ל"ח א' ואין לו תור, וברש"י, כלים ס"ב סק"ח, ס"ה סק"א ב'.

ל"ח ב' אין אדם רואה, נגעים ס"ב סק"ד.

שם לבן ונכנס בשחור כו', פרה ס"א סק"ו.

ערכין

ג' א' תינוק בן יומו, זבים ס"ב סק"ה.

שם הכל רואין כו' ובתו', נגעים ס"ב סק"ז.

י"ח א' שנת שישים כו', פרה ס"א סק"א.

שם עד שיהו יתירות כו', פרה ס"א סק"ד.

י"ח ב' ולא רגליו, נגעים ס"ד סק" י"ג, ס"ז סק" ט"ז.

רמב"ם

סדר טהרה

הלכות טומאת מת

פי"א ה"ד, כלים ס"ג סק"כ.
ה"ו, זבים ס"ד סק"ב.
הי"א, אהלות ס"ה סק"ג.
פ"ג ה"ג, נזיר י"ז א'.
פ"ד ה"ד ה', אהלות ס"ב סק"ו.
הי"ג, אהלות ס"ו סק"א.
הי"ד, אהלות ס"ב סק"ו ח', טהרות ס"א סק"ג.
פ"ה ה"ג, אהלות ס"א סק"ד ו'.
הי"ב, אהלות ס"א סק"ט.
הי"ג, אהלות ס"א סק"ח.
פ"ז ה"א, אהלות ס"ב סק"ב ד'.
ה"ב ובכ"מ, אהלות ס"ו סק"ד.
ה"ד, אהלות ס"ב סק"ג י"א, ס"ד סק"ח.
ה"ז, אהלות ס"ב סק"ד.
פי"א ה"ח-י"א, אהלות ס"ו סק"ז.

ה"ה, אהלות ס"א סק"ט, ס"ה סק"ד.
ה"ו, אהלות ס"ב סק"ז.
פי"ח ה"ז, אהלות ס"א סק"ט.
ה"ד ובכ"מ, אהלות ס"ו סק"ג.
פי"ט ה"ד, אהלות ס"ה סק"ה.
פ"ב ה"א ו', אהלות ס"ג סק"ג.
פכ"א ה"א, כלים ס"ג סק"י"ב.
ה"ג, אהלות ס"ג סק"ב.
פכ"ב ה"ג, כלים ס"ג סק"י"ב.
פכ"ג ה"ד, אהלות ס"ה סק"ה.
פכ"ד ה"ב, אהלות ס"ב סק"י"ד, ס"ג סק"ג.
ה"ד, אהלות ס"ב סק"י.
פכ"ה ה"א, אהלות ס"ב סק"י י"ד, ס"ג סק"ג.

הלכות פרה אדומה

פי"ח ה"ג, פרה ס"ג סק"ז י"ד.
ה"ד, פרה ס"ג סק"ז.
ה"ה, פרה ס"ג סק"ט.
ה"ו, ובהשגות, פרה ס"ג סק"ה ח'.
ה"ח, פרה ס"ג סק"ג.
פ"ט ה"א, פרה ס"ג סק"ד.
ה"ה, פרה ס"ג סק"ד.
ה"ח, ובכ"מ, פרה ס"ד סק"א.
פ"י ה"ב, פרה ס"ג סק"י.
שם בהשגות, פרה ס"ד סק"ה.
ה"ד, פרה ס"ג סק"י, ס"ד סק"ה.
שם בהשגות, פרה ס"ד סק"ה.
פי"א ה"ד, פרה ס"ד סק"ג.
פי"ב ה"א, פרה ס"ד סק"א.

פי"א ה"א, פרה ס"א סק"ב.
ה"ב ובכ"מ, פרה ס"א סק"ז.
ה"ד, ובהשגות, פרה ס"א סק"ו ז'.
ה"ו, פרה ס"א סק"ו.
ה"ז, פרה ס"א סק"ח.
ה"ט, פרה ס"ב סק"י"ב.
הי"ב, פרה ס"ב סק"י"ג.
פ"ב ה"ב, פרה ס"ב סק"א.
ה"ח, פרה ס"ב סק"א.
ה"י ובכ"מ, פרה ס"ג סק"א.
פ"ג ה"ב, פרה ס"ב סק"ג ט', ס"ד סק"י"ג, זבחים ס"ז סק"ה.
ה"ג, פרה ס"ב סק"י.
פ"ד ה"ג, פרה ס"ב סק"י"ב.
ה"ה, פרה ס"ב סק"ד ו'.

הלכות טומאת צרעת

פי"ז ה"ו, נגעים ס"ו סק"ב.
פי"ח ה"ב, נגעים ס"ז סק"א.
ה"ה, נגעים ס"ז סק"ד ו'.
ה"ז, נגעים ס"ז סק"ז.
ה"י, נגעים ס"ד סק"י.
הי"ב, נגעים ס"ז סק"י"ד.
הי"ג, נגעים ס"ג סק"י"א, ס"ז סק"ב.
פ"ט ה"א, נגעים ס"א סק"ג.
ה"ב, נגעים ס"ז סק"א.
ה"ט, נגעים ס"ד סק"ד.
פ"ג ה"ה, נגעים ס"ד סק"ו.
ה"ח ט', נגעים ס"ד סק"י"ב.
פ"ד ה"ה ובראב"ד, נגעים ס"ג סק"ה י"א.

ה"ט ובראב"ד, נגעים ס"ג סק"ב ה'.
פ"ה ה"ב, נגעים ס"ה סק"י"ז.
ה"ו, נגעים ס"ה סק"י"ח.
ה"ז, נגעים ס"ה סק"ג.
ה"ח, נגעים ס"ז סק"י"ב.
פ"ז ה"ג, נגעים ס"א סק"ד.
ה"ד, נגעים ס"ה סק"ג.
ה"ו, נגעים ס"ה סק"י"ח.

ה"ב, נגעים ס"ב סק"ז.

ה"ו, נגעים ס"ב סק"ב ג'.

ה"ח, נגעים ס"י סק"ה.

ה"י, נגעים ס"ב סק"ט י'.

פ"א ה"א, נגעים ס"ה ס"ק י"ב.

ה"ב, נגעים ס"ה סק"י.

ה"ג, נגעים ס"ה ס"ק ט"ו.

ה"י"ב, נגעים ס"א סק"ד.

פ"א ה"א, נגעים ס"ב סק"א ב'.

ה"ה בראב"ד, נגעים ס"ב סק"ב.

ה"ט במל"מ, נגעים ס"ב סק"א.

פ"ב ה"א, נגעים ס"ה סק"ב.

ה"ד בכ"מ, נגעים ס"א סק"ב.

ה"ו ובמל"מ, נגעים ס"ט סק"ו ח' ט'.

ה"י"ג, נגעים ס"ח סק"ג.

פ"א ה"א, שבת ס"ז סק"ב.

ה"ג, נגעים ס"ח סק"ב.

ה"ד, נגעים ס"ב סק"ג.

ה"ה, נגעים ס"ח סק"ט.

ה"ז, נגעים ס"ח סק"ח.

ה"ט, נגעים ס"ח סק"ה-ח'.

ה"י, נגעים ס"ח סק"ג.

ה"י"א, נגעים ס"ט סק"א י"ב.

ה"י"ב, נגעים ס"ט ס"ק י"א.

פ"ד ה"א, נגעים ס"י סק"ד.

הלכות מטמאי משכב ומושב

פ"ב ה"ו, מכשירין ס"ב סק"ג.

פ"ג ה"ט, טבוי"י ס"ד סק"א.

פ"ד ה"א, נדה ס"א ס"ק י"ח.

ה"ב, נדה ס"א ס"ק כ"א.

ה"ג ד', נדה ס"א ס"ק י"ח.

ה"ה ו', נדה ס"א ס"ק כ"ה.

פ"ה ה"ד, טבוי"י ס"ב סק"ב.

פ"ו ה"ו, זבים ס"ד סק"א.

פ"ז ה"ד, זבים ס"ג סק"ד.

ה"ו, זבים ס"ג סק"א. שבת צ"ג א'.

ה"ז, זבים ס"ג סק"ו.

פ"ח ה"ג, כלים ס"ג ס"ק כ"ג.

ה"ו, זבים ס"ד סק"א.

ה"ז, זבים ס"ג סק"ב.

הלכות אבות הטומאות

פ"א ה"ג, טהרות ס"א סק"ג.

ה"י"ב, אהלות ס"ב סק"ו, טהרות ס"א סק"ג.

פ"ב ה"א, טבוי"י ס"ג סק"ה.

ה"ה, טבוי"י ס"ג סק"א.

פ"ד ה"ג, עוקצין ס"ד סק"ג.

פ"ה ה"א, זבים ס"ב סק"א.

פ"ו ה"ט"ז בכ"מ, מכשירין ס"ד סק"ו.

פ"ו ה"ב, טבוי"י ס"ב סק"ג.

ה"ג, כלים ס"ב סק"ז.

פ"ח ה"ט, ידים ס"ג סק"י.

ה"י, טבוי"י ס"ב סק"ג.

פ"י ה"ג, טבוי"י ס"ב סק"ב.

ה"ד, טבוי"י ס"ב סק"א.

ה"ה, טבוי"י ס"ב סק"ג.

פ"א ה"ו, עוקצין ס"א סק"ו.

ה"ט"ז, טבוי"י ס"ד סק"א.

פ"י"ב ה"א, מקואות ס"ז ס"ק י"ב, חגיגה כ"ב א'.

ה"ג, חגיגה כ"ג א'.

הלכות טומאת אוכלין

פ"א ה"א במל"מ, עוקצין ס"ד סק"ה.

ה"ד, חלה ס"ב סק"ב.

ה"ז, עוקצין ס"ה סק"ד.

ה"ט, עוקצין ס"ה סק"ו.

ה"י"א ובהשגות, עוקצין ס"ג סק"י.

ה"י"ב, עוקצין ס"ה סק"ו.

ה"י"ט, טהרות ס"ב סק"ג.

הכ"ד, טהרות ס"ב סק"ד.

פ"ב ה"א, עוקצין ס"ה סק"ו.

ה"ב, עוקצין ס"ה סק"ח.

ה"ד, עוקצין ס"ה סק"ח.

ה"ו, עוקצין ס"ה סק"ז.

ה"ח, מכשירין ס"א סק"א ה', ס"ג סק"ד.

ה"י"ד, מכשירין ס"ה סק"ז.

הכ"א, פסחים ל' א' סק"ו.

הכ"ו, ובהשגות, מכשירין ס"ב סק"ג.

פ"ג ה"ו ז', עוקצין ס"ה סק"ג.

פ"ד ה"א ובמל"מ, עוקצין ס"ד סק"ו.

ה"ג, עוקצין ס"א סק"א.

ה"ה ו', עוקצין ס"ד סק"ג ו'.

ה"ט, עוקצין ס"ד סק"ג.

ה"י"ג, טהרות ס"א סק"ג.

ה"ד במל"מ, נגעים ס"י סק"ה.

ה"ה במל"מ, נגעים ס"י סק"ז ט'.

ה"ז, נגעים ס"י סק"ב.

ה"ח, נגעים ס"י סק"ג.

ה"ט, נגעים ס"י סק"ב י"ב.

ה"י"ב ובמל"מ, נגעים ס"ט סק"א י"ב.

פ"ו ה"ב, נגעים ס"י סק"ג.

ה"ג, נגעים ס"י סק"י.

ה"ז, נגעים ס"ט ס"ק י"ב.

פ"ז ה"ג, נגעים ס"י"א סק"א.

ה"ו ובמל"מ, נגעים ס"י"א סק"ה ח'.

ה"ח במל"מ, נגעים ס"י"א סק"ט.

ה"ח, זבים ס"ג סק"ג.

ה"ט, טבוי"י ס"ד סק"א.

פ"ב ה"ד, זבים ס"ג סק"ב.

פ"י ה"ט, דמאי ס"ד סק"א ב'.

פ"א ה"ז ט', חגיגה כ"ו א'.

ה"י"ב, חגיגה כ"ב א'.

ה"ה, חגיגה כ' ב'.

ה"ז ח', חגיגה כ"ד א'.

ה"י"ג, חגיגה כ"ד ב'.

פ"ו ה"ט, טהרות ס"ד סק"ד.

פ"ח ה"א, טהרות ס"ד סק"ה.

ה"ב, טהרות ס"ג סק"א, ס"ד סק"ה.

פ"ט ה"א במל"מ, טהרות ס"ג סק"א ב' ו'.

ה"ב במל"מ, טהרות ס"ג סק"ד ה'.

פ"ב ה"ט, טהרות ס"ד סק"ד.

פ"ה ה"א, עוקצין ס"ב סק"א ד', ס"ג סק"ב.

ה"ב, עוקצין ס"ב סק"ד.

ה"ז, עוקצין ס"ב סק"ג.

ה"י"ב, טבוי"י ס"א סק"ו, עוקצין ס"א סק"ז.

ה"י"ג, עוקצין ס"ג סק"ב.

ה"י"ד ובהשגות, עוקצין ס"ג סק"ב.

ה"ט"ו ובהשגות, עוקצין ס"ג סק"ב.

ה"ט"ז, עוקצין ס"ג סק"א ב'.

ה"י"ט, עוקצין ס"ב סק"א.

ה"כ, עוקצין ס"ב סק"ב.

הכ"א, עוקצין ס"ב סק"ב.

הכ"ב, עוקצין ס"ב סק"א, ס"ג סק"ג.
 פ"ו ה"א, עוקצין ס"ג סק"ה.
 ה"ז ח', עוקצין ס"ג סק"ה.
 ה"י, טב"י ס"ג סק"א.
 ה"יא, עוקצין ס"ג סק"ה.
 ה"יב, עוקצין ס"א סק"ט, ס"ג סק"ה.
 ה"יד ט"ו ט"ז, עוקצין ס"א סק"ט.
 ה"יז, ובהשגות, עוקצין ס"א סק"א ו',
 חלה ס"ב סק"ב.
 פ"ז ה"ד, מכשירין ס"ה סק"ח.
 ה"ז, טב"י ס"ב סק"ב.
 ה"ח, טב"י ס"א סק"ו, עוקצין ס"א סק"ז.
 פ"ח ה"א, טב"י ס"א סק"ג ה'.
 ה"ב, טב"י ס"א סק"ה.
 ה"ד, טב"י ס"ג סק"ב.
 ה"ח, טב"י ס"ב סק"ח.
 פ"ט ה"א, טהרות ס"ב סק"ג.

ה"ב, טהרות ס"ב סק"ב.
 ה"א, טב"י ס"ב סק"י.
 פ"י ה"ב, מכשירין ס"ו סק"ד.
 ה"ג, מכשירין ס"ו סק"ד, חולין ס"ה
 סק"ג.
 ה"ח בהשגות, פרה ס"ז סק"ח.
 ה"י, מכשירין ס"ב סק"ב.
 ה"טו, מכשירין ס"ה סק"י.
 ה"טז, כלים ס"א סק"ו.
 פ"יב ה"א, מכשירין ס"א סק"ב, ס"ו
 סק"ד.
 ה"ב ובהשגות וכ"מ, מכשירין ס"א סק"ג.
 ה"ג ובהשגות, מכשירין ס"א סק"ג ד'.
 ה"ו ובהשגות, מכשירין ס"ד סק"ב.
 ה"ח, מכשירין ס"ד סק"ג.
 ה"י, מכשירין ס"א סק"ג, ס"ד סק"ה.

הלכות כלים

פ"א ה"ה, כלים ס"ב סק"א ג'.
 ה"י, כלים ס"ה סק"ב.
 ה"יג במ"ל, כלים ס"ב סק"ז ח' י"א י"ג.
 פ"ב ה"ה, כלים ס"ה סק"ז.
 פ"ג ה"א, כלים ס"ה סק"ה.
 ה"ה, כלים ס"ב סק"ג.
 פ"ד ה"א, כלים ס"ה סק"ב ד' ו' ט'.
 ה"ד, כלים ס"ד סק"ח.
 פ"ה ה"א, כלים ס"ב סק"י י"ט.
 ה"ד, כלים ס"ה סק"ד.
 ה"ה, כלים ס"ה סק"ה.
 פ"ו ה"ג, כלים ס"ג סק"ט.
 פ"ז ה"ב ג' ה', כלים ס"ה סק"י.
 ה"ט, כלים ס"ו סק"ז.
 פ"ח ה"ב, כלים ס"ד סק"ג.
 פ"ט ה"ד, כלים ס"ד סק"ה.

פ"א ה"א כ"ב, כלים ס"ב סק"יב.
 פ"יב ה"י, כלים ס"ב סק"ו, ס"ג סק"ג.
 פ"יג ה"ד, כלים ס"ב סק"ז.
 ה"י, כלים ס"ב סק"יח.
 ה"יא, כלים ס"ב סק"יג.
 ה"יב, כלים ס"ב סק"יד.
 ה"יד, כלים ס"ב סק"ט.
 פ"יד ה"ד, כלים ס"ב סק"ז.
 ה"ט, כלים ס"ב סק"יד.
 ה"יב, כלים ס"ג סק"יב.
 פ"טו ה"יז, כלים ס"ב סק"כ.
 פ"ז ה"ב, כלים ס"ב סק"יט.
 פ"יז ה"ה, כלים ס"ג סק"טז.
 פ"יח ה"א, כלים ס"ב סק"טז.
 ה"י, כלים ס"ב סק"יז, ס"ג סק"ב.
 ה"יג, כלים ס"ב סק"טו.

הלכות מקואות

פ"א ה"א, מקואות ס"ו סק"יג.
 פ"ב ה"א י"ד כ', נדה ס"ד סק"ד.
 פ"ג ה"א, כלים ס"ג סק"ב.
 ה"א, מקואות פ"י מ"א.
 הכ"א, מקואות פ"י מ"ב.
 הכ"ה, מקואות פ"י מ"ה.
 הכ"ו, מקואות ס"ז סק"יב, חגיגה כ"ב א'.
 פ"ד ה"ג, מקואות ס"ב סק"ב.
 ה"ד, מקואות ס"ב סק"ח ט'.
 ה"ו, מקואות ס"ה סק"ד.
 ה"ז, מקואות ס"ה סק"ד-ו'.
 ה"ח, מקואות ס"ד סק"יג.

פ"ה ה"א, מקואות ס"ד סק"יח.
 ה"ה, מקואות ס"ד סק"ה.
 ה"ו, מקואות ס"ד סק"ה, ס"ז סק"ו ז'.
 ה"ח, מקואות ס"ב סק"ד.
 פ"ו ה"ג, מקואות ס"ו סק"ו-ח'.
 ה"ד, מקואות ס"ו סק"ז ח' י"ב י"ג.
 ה"ז, מקואות פ"ו מ"ד, ס"ג סק"ד.
 ה"יא, מקואות פ"ו מ"ג, ס"ג סק"א ג'.
 ה"יב, מקואות פ"ו מ"ג, ס"ג סק"ג.
 פ"ז ה"ו, מקואות ס"ה סק"ד ו'.
 ה"ט, מקואות פ"ז מ"ב.

ה"יב, מכשירין ס"ד סק"ד.
 פ"יג ה"א ובהשגות, מכשירין ס"ד
 סק"ז.
 ה"ב, מכשירין ס"ד סק"ח.
 ה"ו, מכשירין ס"ה סק"א.
 ה"ז, מכשירין ס"ה סק"ב ז'.
 ה"ט, מכשירין ס"ה סק"ה.
 ה"יא, כלים ס"ה סק"י.
 ה"טו ט"ז ובכ"מ, מכשירין ס"א סק"ו.
 פ"יד ה"ח ובהשגות, מכשירין ס"ג סק"ד.
 ה"י, מכשירין ס"ג סק"ה.
 ה"יא, מכשירין ס"ג סק"ה.
 ה"טו, מכשירין ס"א סק"ט.
 פ"טו ה"א, מכשירין ס"ב סק"ג.
 פ"טז ה"ד, מכשירין ס"ב סק"א, ס"ו
 סק"ג, חלה ס"ב סק"ג.

ה"טו, כלים ס"ב סק"טו.
 פ"יט ה"א, כלים ס"ב סק"כ, ס"ג סק"ח.
 ה"ב, כלים ס"ג סק"ט י"ד, דמאי ס"ט
 סק"ב.
 ה"א-י"ג, כלים ס"ג סק"טז.
 ה"טו ט"ז, כלים ס"ג סק"יט.
 פ"ב ה"א, כלים ס"ג סק"יז.
 פ"א ה"יב, כלים ס"ו סק"ד.
 פ"ג ה"א, כלים ס"ה סק"ב.
 פ"כ ה"ט י' י"ב-י"ד, כלים ס"ו סק"ד.
 פ"כז ה"ד ה' ז' י"ג, כלים ס"ה סק"ט.
 ה"טז, כלים ס"ה סק"ב.
 פ"כח ה"ב, כלים ס"ב סק"ד.
 ה"ג, כלים ס"ב סק"ד ח', ס"ה סק"ב.
 ה"ו, כלים ס"ב סק"י.

פ"ח ה"ד, מקואות פ"ו מ"א.
 ה"ז, מקואות ס"ז סק"ו ז'.
 ה"ח, מקואות ס"ז סק"ח, ס"ח סק"א.
 ה"יב, מקואות ס"ז סק"ח.
 פ"א, ידים ס"א סק"ג.
 ה"ג, ידים ס"א סק"ה ו' ט'.
 ה"ד, ידים ס"א סק"ו.
 ה"ה, ידים ס"א סק"י י"א.
 ה"ו, ידים ס"א סק"ג.
 ה"ט, ידים ס"ב סק"א.
 ה"טז, ידים ס"א סק"ו.

רמב"ם

הלכות מעשה הקרבנות

פ"א הי"א, פרה ס"א סק"ג.
הי"ג, פרה ס"א סק"ב.
הי"ד, פרה ס"א סק"ב ג'.
פ"ב ה"ו, פרה ס"א סק"ב.
פ"ו ה"ד, פרה ס"ב סק"ב.
פ"ח הכ"א, כלים ס"ג סק"י.

הלכות פסולי המוקדשין

פ"א הכ"א כ"ב, כלים ס"ב ס"ק י"ב.

הלכות קרבן פסח

פ"ו ה"ג, זבים ס"א סק"ה.

הלכות מחוסרי כפרה

פ"א ה"ה, זבים ס"א סק"י.
פ"ג ה"ד, זבים ס"א סק"ט י'.

הלכות גזילה ואבידה

פ"א ה"ו, מכשירין ס"ב סק"ח.

הלכות רוצח

פ"ב ה"ח, כלים ס"ב ס"ק י"ט.
פ"י ה"ב, פרה ס"א סק"ב.
ה"ג, פרה ס"א סק"ה.

הלכות נזירות

פ"ו ה"ח, זבים ס"א סק"ה.
פ"ז ה"ח, אהלות ס"א סק"ג ו'.

הלכות תרומות

פ"ד הי"ט, טבואי ס"ד סק"ד.
פ"א ה"י, עוקצין ס"ג סק"ג.
שם הי"א, עוקצין ס"ג סק"ב.
פ"טו הי"ב, עוקצין ס"ה סק"ד.

הלכות מעשר

פ"ג הכ"ב, מכשירין ס"ב ס"ק י"א.
פ"א ה"ט, מכשירין ס"ב סק"י י"א.

הלכות מעשר שני

פ"א ה"א ובהשגות, מכשירין ס"ב סק"א.

הלכות ביכורים

פ"ח ה"י, טבואי ס"ד סק"א.
פ"ב ה"ט במל"מ, עוקצין ס"ג סק"י.

הלכות איסורי המזבח

פ"ב ה"ו במל"מ, פרה ס"א סק"ב.

הלכות תפילה

פ"ד ה"ב, ידים ס"ג סק"י.

הלכות ברכות

פ"ו, ידים ס"א סק"ג.
ה"ו, ידים ס"ג סק"ה.
ה"ח, ידים ס"ב סק"ג.
הי"ג, ידים ס"ג סק"ה.
הט"ז, ידים ס"א סק"ו.
הי"ח, ידים ס"ג סק"י.

הלכות שבת

פ"ה ה"ד, עוקצין ס"ה סק"ח.
פ"ו ה"ו, במ"מ, מכשירין ס"ב סק"ו.

הלכות יו"ט

פ"ד ה"ח, כלים ס"ג ס"ק כ"ג.

הלכות סוטה

פ"ג ה"ט, ידים ס"ב סק"ב.

הלכות איסורי ביאה

פ"ו הי"ז בראב"ד, זבים ס"א סק"ו.
פ"טו הכ"ה כ"ז ובמ"מ, מכשירין ס"ב סק"ז.

שלחן ערוך

אורח חיים

מג"א ס"ק ט"ז, ידים ס"ג סק"ו.
במ"ב סק"י, ידים ס"ג ס"ק י"ב.
במ"ב ס"ק כ"ד, ידים ס"ג ס"ק י"ב.
סימן ק"פ בב"י, ידים ס"ב סק"א ב'.
ס"ח, ידים ס"ג סק"א.
סי"א, ידים ס"א ס"ק י"ב.
סי"ג, ידים ס"א ס"ק י"ד.

ס"א, ידים ס"ג ס"ק י"ב.
שם בבה"ל, ידים ס"ג סק"ט.
ס"ג, ידים ס"ג סק"ט.
ס"ז, ידים ס"ג סק"ג י"ב.
סי"ד, ידים ס"ג סק"ב.
סט"ו בבהגר"א, ידים ס"ג סק"ג.
מג"א סק"ג, כלים ס"ג ס"ק כ"א.

סימן ט"ז מג"א סק"א, נגעים ס"ח סק"ד.
סימן פ"ח ס"א, ידים ע"י ס"ג סק"ה.
סימן קנ"ח סי"ב בב"י ובה"ל, ידים ס"ג ס"ק י"ב.
מג"א סק"ז, טהרות ס"ב סק"ג.
מ"ב ס"ק מ"ה מ"ו, ידים ס"ג ס"ק י"ב.
סימן קנ"ט בטור וב"י, ידים ס"ג סק"ט.

סימן רע"ו בבה"ל ד"ה מחצה, מכשירין ס"ב סק"ה.
 סימן שכ"ה ס"ו ז', מכשירין ס"ב סק"ה.
 סימן שצ"ו מג"א סק"א, עוקצין ס"ה סק"ח.
 בבה"ל ס"ח, עוקצין ס"ה סק"ח.
 בבה"ל ס"ב, עוקצין ס"ה סק"ח.
 סימן תל"ט בטור, טהרות ס"ג סק"ב.
 סימן תפ"ו בשעה"צ אות י"א, מכשירין ס"ב סק"א.
 סימן תפ"ו בבהגר"א, עוקצין ס"ד סק"ג ד'.
 סימן תקמ"ו מג"א סק"כ"ג, מכשירין ס"ב סק"ה.
 סימן תרכ"ט ס"י, עוקצין ס"ב סק"ג.
 מג"א סק"י"ב בפמ"ג, עוקצין ס"ב סק"ג.

מג"א סק"ה, ידים ס"ג סק"ט.
 מג"א סק"י"ד, ידים ס"א סק"א.
 מג"א סק"כ, ידים ס"א סק"י"ד.
 מ"ב סק"ל, ידים ס"ג סק"ט.
 מ"ב סק"ס"א ס"ב, ידים ס"א סק"ו ט'.
 מ"ב סק"ע"ב, ידים ס"א סק"י"ד.
 בשעה"צ אות ח' י', ידים ס"א סק"ו ט'.
 סימן קפ"ג ס"א ב', ידים ס"ג סק"י.
 סימן קפ"ד מג"א סק"ז, ידים ס"ג סק"י.
 סימן קפ"ו, טבורי ס"ג סק"א.
 סימן קפ"ג מג"א סק"ו, זבים ס"ג סק"ה.
 סימן ר"ד מ"ב סק"כ"ב, עוקצין ס"ה סק"ד.
 סימן ר"ה מ"ב סק"י, עוקצין ס"ה סק"ד.
 סימן ר"ח ס"ב ט', עוקצין ס"ד סק"ד.
 סימן ר"י מ"ב סק"א, עוקצין ס"ד סק"ד.

שם בבה"ל, ידים ס"ג סק"ה.
 מג"א סק"א, ידים ס"ב סק"ב.
 מג"א סק"ה, ידים ס"ב סק"ה.
 מג"א סק"ז, ידים ס"ב סק"א.
 מ"ב סק"ז ח', ידים ס"ב סק"ד.
 מ"ב סק"ט, ידים ס"ב סק"ה.
 מ"ב סק"י"ח, ידים ס"ב סק"ה.
 סימן קפ"ב בב"י, ידים ס"א סק"ו ז' י"א.
 ס"א, ידים ס"א סק"ח.
 ס"ב, ידים ס"א סק"י"ג, ס"ג סק"י"ב.
 ס"ד, ידים ס"ג סק"י"ב.
 ס"ח, ידים ס"א סק"א ב' ח' י"ב.
 ס"ט, ידים ס"א סק"ה.
 ס"י, ידים ס"א סק"ה.
 מג"א בהקדמה, ידים ס"א סק"ח.

יורה דעה

ס"ק נ"ו, מקואות ס"ד סק"ד.
 ס"ק נ"ז, מקואות ס"ד סק"ח.
 ס"ק ע"ז, מקואות פ"ד מ"ג.
 ס"ק פ', מקואות ס"ז סק"ח.
 ס"ק צ"ד, מקואות ס"ב סק"ט.
 ס"ק צ"ה, מקואות פ"ב מ"ח, ס"ב סק"י"א.
 ס"ק צ"ט, מקואות ס"ד סק"י"ד.
 ס"ק ק', מקואות ס"א סק"ג ו', ס"ח סק"ב.
 ס"ק קי"ב, מקואות ס"ה סק"ו.
 ס"ק קי"ז, מקואות פ"ו מ"ח, ס"ז סק"ו.
 ס"ק קכ"ג, מקואות ס"ח סק"ג.
 ס"ק קכ"ז, מקואות ס"ז סק"י.
 בהגר"א סק"צ"ו, מקואות ס"ח סק"ה.
 בפ"ת סק"ז, מקואות ס"ו סק"ג.
 סימן ר"ב בב"י, מקואות פ"י מ"ה.
 ס"ט, מקואות פ"י מ"ה.
 סימן שע"א בדרישה וט"ז וגרשוני, אהלות ס"ב סק"ב.
 סימן שע"ב ס"ב, אהלות ס"ו סק"ז.
 סימן שע"ג ס"ז, אהלות ס"א סק"ב.

אבן העזר

סימן קכ"ג ס"ה בהג"ה, ע"י נגעים ס"ב סק"ב.

חשן משפט

סימן ה' בפ"ת סק"ז, נגעים ס"ב סק"ב.

סל"ח, מקואות ס"א סק"ד.
 סל"ט, מקואות ס"א סק"ד, ס"ב סק"ד.
 ס"מ, מקואות ס"א סק"ג ד', ס"ו סק"ח.
 סמ"א מ"ב, מקואות ס"ב סק"ט.
 סמ"ג, מקואות ס"ב סק"י"א.
 סמ"ד ובגרע"א, מקואות ס"ד סק"י"ד, ס"ט סק"ג.
 סמ"ה מ"ו, מקואות ס"ד סק"י"ז.
 סמ"ז, מקואות ס"ד סק"י"ט.
 ס"נ, מקואות ס"ח סק"ה.
 סנ"ב, מקואות ס"ז סק"י"ד.
 סנ"ג, מקואות ס"ז סק"ו.
 סנ"ה, מקואות ס"ג סק"ז.
 סנ"ז, מקואות ס"ז סק"י, ס"ח סק"ג.
 סנ"ח נ"ט, מקואות ס"ז סק"י.
 סס"ג, מקואות ס"ז סק"ח י"ג.
 בט"ז סק"כ"ח, מקואות ס"ב סק"ד.
 סק"מ"ד, כלים ס"ב סק"ט"ו.
 סק"מ"ז, מקואות ס"א סק"ג ד', ס"ז סק"ז.
 בש"ך סק"כ"ח, מקואות ס"ז סק"י"ב.
 סק"ל"ו, מקואות ס"א סק"ו.
 סק"ל"ז, מקואות ס"ו סק"י"ד.
 סק"מ"ו, מקואות ס"א סק"ד.
 סק"נ, מקואות ס"ב סק"ד.
 סק"נ"ב, מקואות פ"ו מ"ג, ס"ג סק"ז.
 סק"נ"ד, מקואות ס"ג סק"ז.
 סק"נ"ה, מקואות ס"ח סק"ד.

סימן צ"ב בפ"ת סק"ו, מכשירין ס"ה סק"ח.
 סימן קי"א ס"ב, מקואות ס"ה סק"ב.
 סימן ק"ב בהגר"א סק"ט"ז, כלים ס"ד סק"ח.
 שם סק"י"ט, כלים ס"ב סק"א ג'.
 סימן קצ"ח בטור, נדה ס"ד סק"ב ד'.
 שם בב"י, מקואות ס"ו סק"י.
 ס"ד, נדה ס"ד סק"ב.
 ס"ז ט' י"א, נדה ס"ד סק"ג-ה'.
 סט"ו כ"א כ"ב כ"ז, נדה ס"ד סק"ו-ט'.
 סל"א, מקואות ס"ו סק"י"ד.
 סימן ר"א בב"י, מקואות פ"ג מ"ד.
 ס"ה, מקואות ס"ח סק"ג.
 ס"ז, מקואות ס"ו סק"ח י"ד.
 ס"ח, מקואות ס"ו סק"ט"ז.
 ס"ט, מקואות ס"ז סק"י"ב.
 ס"י"ב, מקואות ס"ו סק"ט"ז.
 סט"ו, מקואות ס"ב סק"ד, ס"ד סק"י"ח.
 סט"ז י"ז, מקואות ס"ג סק"ז.
 ס"י"ז, מקואות פ"ו מ"ג.
 ס"י"ח, מקואות ס"ג סק"ז.
 ס"י"ט-כ"ב, מקואות ס"ד סק"ח.
 סכ"ד, מקואות ס"ה סק"ו.
 סכ"ד כ"ו כ"ח כ"ט ל', מקואות פ"ז מ"ב.
 ס"ל, מקואות פ"ז מ"א סק"ד, מ"ב.
 סל"ו, כלים ס"ב סק"כ.
 סל"ז, מקואות פ"ו מ"ח.

